

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 23. februārī*

Ārpuslīgumiskā atbildība – Konkurence – Starptautisko sīkpaku eksprespiegādes EEZ teritorijā pakalpojumu tirgi – Koncentrācija – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Lēmuma atcelšana ar Vispārējās tiesas spriedumu – Tiesības uz aizstāvību – Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības – Cēloņsakarība

Lietā T-834/17

United Parcel Service, Inc., Atlanta, Džordžija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *A. Ryan*, *solicitor*, *F. Hoseinian*, *W. Knibbeler*, *A. Pliego Selie* un *F. Roscam Abbing*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *N. Khan*, *P. Berghe*, *M. Farley* un *R. Leupold Henning*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kurš prasītājam esot nodarīts Komisijas Lēmuma C(2013) 431 (2013. gada 30. janvāris), ar ko koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lietā COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*), prettiesiskuma dēļ,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Papasavs* [*S. Papasavvas*], tiesneši *R. da Silva Pasošs* [*R. da Silva Passos*], *I. Reine*, *L. Trišo* [*L. Truchot*] un *M. Sampols Pukuruļš* [*M. Sampol Pucurull*] (referents),

sekretāre: *E. Artemiu* [*E. Artemiou*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 28. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) prasītāja *United Parcel Service, Inc.* (turpmāk tekstā – “*UPS*” vai “prasītāja”) un *TNT Express NV* (turpmāk tekstā – “*TNT*”) ir divas sabiedrības, kas darbojas starptautisko sīkpaku eksprespiegādes pakalpojumu tirgos.
- 2 2012. gada 26. jūnijā Eiropas Komisija publicēja iepriekšēju paziņojumu par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*) (OV 2012, C 186, 9. lpp.), piemērojot 4. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.), kas īstenota ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 802/2004 (OV 2004, L 133, 1. lpp.).
- 3 2013. gada 11. janvārī Komisija informēja *UPS*, ka tā plāno aizliegt plānoto koncentrāciju starp *UPS* un *TNT*.
- 4 2013. gada 14. janvārī *UPS* publicēja šo informāciju, izdodot paziņojumu presei.
- 5 2013. gada 18. janvārī Regulas Nr. 139/2004 19. pantā paredzētā padomdevēja komiteja sniedza labvēlīgu atzinumu par Komisijas lēmuma projektu, ar kuru tiktu atzīta *UPS* un *TNT* koncentrācijas nesaderība.
- 6 2013. gada 30. janvārī Komisija pieņēma Lēmumu C(2013) 431, ar ko koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*) (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”). Komisija uzskatīja, ka koncentrācija starp *UPS* un *TNT* veidotu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei attiecīgo pakalpojumu tirgos 15 dalībvalstīs, proti, Bulgārijā, Čehijas Republikā, Dānijā, Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Nīderlandē, Polijā, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā, Somijā un Zviedrijā.
- 7 Ar paziņojumu presei tajā pašā dienā *UPS* paziņoja, ka tā atsakās no plānotās koncentrācijas.
- 8 2013. gada 5. aprīlī *UPS* Vispārējā tiesā cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu, kas reģistrēta ar numuru T-194/13, un iesniedza pieteikumu par paātrinātu tiesvedību, ko Vispārējā tiesa noraidīja.
- 9 2015. gada 7. aprīlī *FedEx Corp.* paziņoja par *TNT* iegādes piedāvājumu.
- 10 2015. gada 4. jūlijā Komisija publicēja iepriekšēju paziņojumu par koncentrāciju (Lieta M.7630 – *FedEx/TNT Express*) (OV 2015, C 220, 15. lpp.) par darījumu, ar kuru *FedEx* bija jāiegādājas *TNT*.
- 11 2016. gada 8. janvārī Komisija pieņēma lēmumu, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta M.7630 – *FedEx/TNT Express*); tā kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2016, C 450, 12. lpp.) un tas attiecās uz darījumu starp *FedEx* un *TNT*.
- 12 Ar 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144) Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo lēmumu.

- 13 2017. gada 16. maijā Komisija par 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service*/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144) iesniedza apelācijas sūdzību, ko Tiesa noraidīja ar 2019. gada 16. janvāra spriedumu Komisija/*United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 29. decembrī, *UPS* cēla šo prasību.
- 15 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 29. janvārī, Komisija lūdza Vispārējo tiesu apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad tiks pieņemts nolēmums apelācijas tiesvedībā lietā C-265/17 P, vai – pakārtoti – veikt procesa organizatorisko pasākumu, lai Vispārējā tiesa noteiktu, pirmkārt, vai ir izpildīti nosacījumi, lai iestātos Eiropas Savienības atbildība saskaņā ar LESD 340. pantu, izņemot nosacījumu par kaitējuma esamību, un tādējādi, otrkārt, vai nav nepieciešama lietas dalībnieku iesaiste saistībā ar apgalvoto zaudējumu apmēru, līdz tiks pieņemts jauns rīkojums.
- 16 Ar 2018. gada 6. februāra lēmumu palātas priekšsēdētājs nolēma apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad tiks pasludināts nolēmums lietā C-265/17 P. Turpretim Vispārējā tiesa neapmierināja Komisijas lūgumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem.
- 17 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 25. janvārī, Komisija no jauna lūdza veikt procesa organizatorisko pasākumu, ar kuru Vispārējā tiesa vispirms nosaka, vai ir izpildīti nosacījumi, lai iestātos Savienības atbildība saskaņā ar LESD 340. pantu, izslēdzot jebkurus jautājumus par jebkāda kaitējuma esamību, ko apgalvo *UPS*, lai tādējādi atbrīvotu lietas dalībniekus no to jautājumu izskatīšanas, kas attiecas uz apgalvoto zaudējumu apmēru, līdz tiks pieņemts jauns rīkojums.
- 18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 14. februārī, *UPS* iebilda pret šo lūgumu, un Vispārējā tiesa neapmierināja Komisijas lūgumu pieņemt procesa organizatoriskos pasākumus.
- 19 Tā kā Vispārējās tiesas sastāvs tika mainīts, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ar 2019. gada 17. oktobra lēmumu, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 27. panta 3. punktu, nodeva lietu jaunam tiesnesim referentam, kurš darbojas septītajā palātā.
- 20 Pēc septītās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 21 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (septītā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā. Tāpat Vispārējā tiesa rakstveidā uzdeva lietas dalībniekiem jautājumu, aicinot uz to atbildēt tiesas sēdē.
- 22 *UPS* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- piespriest par labu *UPS* atlīdzību 1,742 miljardu EUR apmērā, pieskaitot šai summai piemērojamos procentus;

- piespriest par labu *UPS* kompensāciju par nodokļiem, kas tiks piemēroti piespriestajai atlīdzībai, ņemot vērā Vispārējās tiesas nolēmuma pieņemšanas dienā piemērojamo nodokļa likmi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par atsevišķu pamatu, argumentu un pierādījumu pieņemamību

24 Komisija norāda, ka *UPS* procesuālie raksti ir neskaidri un neatbilst ne Reglamenta 76. panta d) punkta, ne 85. panta prasībām un ka atsevišķi to pamatojumam iesniegtie argumenti un pierādījumi līdz ar to būtu jāatzīst par nepieņemamiem.

1. Par “*UPS*” argumentācijas neskaidro raksturu

- 25 Komisija pārmet *UPS*, ka tā savu argumentāciju ir izklāstījusi izkliedēti, neievērojot prasības pamatu izklāstu. Prasība esot balstīta uz trim pamatiem, kas atbilst katram no Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem. Tomēr *UPS* esot izklāstījusi vairākus argumentus neatbilstoši pamatam, ar kuru tie esot saistīti pēc to būtības. Tādējādi *UPS* prasības pieteikuma stadijā argumentus saistībā ar prettiesiskumu esot izvirzījusi daļās, kurās runa ir par cēloņsakarību. Replikas stadijā *UPS* abus kopumus esot aplūkojusi daļā, kurā runa ir par kaitējumu, atsaucoties uz argumentiem, kas attiecas uz abiem pārējiem Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem. Komisija uzskata, ka Vispārējai tiesai nav jāpārgrupē šie argumenti, jo formāli tie neatbilst tā pamata formulējumam, kurā tie ir izvirzīti.
- 26 Aplūkojamajā gadījumā ir taisnība, ka *UPS* prasības pieteikumā daļu no saviem argumentiem saistībā ar apgalvotajiem pārkāpumiem ir izklāstījusi tajos pamatos, kas attiecas uz citiem Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem, it īpaši pamatā, kas attiecas uz cēloņsakarību. Lai gan šāds konsekvences trūkums var padarīt prasību neskaidru, tas nevar izraisīt tās nepieņemamību – pat daļēju, ja būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem ir balstīti prasījumi, ir skaidri un precīzi izklāstīti kopsavilkuma veidā saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta un Reglamenta 76. panta d) punkta normām, tādējādi ļaujot atbildētājam aizsargāt savas tiesības un Vispārējai tiesai – atrisināt strīdu. Lai izpildītu šīs prasības, prasības pieteikumā, kurš ir vērstas – kā tas ir šajā gadījumā – uz tāda kaitējuma atlīdzināšanu, ko, iespējams, radījušas Savienības iestādes, ir jāietver elementi, kuri ļauj identificēt gan rīcību, ko prasītājs pārmet šīm iestādēm, gan iemeslus, kuru dēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp šo rīcību un kaitējumu, kas prasītājam it kā nodarīts (skat. spriedumu, 2005. gada 14. decembris, *FIAMM un FIAMM Technologies/Padome* un Komisija, T-69/00, EU:T:2005:449, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 Lai gan dažu prasītājas norādīto tiesisko un faktisko argumentu organizācija nav pietiekami metodiska, tomēr Vispārējā tiesa, kā arī Komisija spēj identificēt faktiskos un tiesiskos apstākļus, uz kuriem ir balstīti prasītājas prasījumi. Turklāt Komisija neatsaucas uz nevienu specifisku noteikumu, lai pamatotu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa nevar argumentus, kas formāli izklāstīti izklaidētā veidā, pārgrupēt atbilstoši to būtībai. Katrā ziņā šāds apgalvojums ir grūti saskaņojams ar apstākli, ka, izskatot prasībā norādītos pamatus, Vispārējai tiesai nav nekāda pienākuma savā argumentācijā ievērot secību, kādā šie pamati tikuši izklāstīti (spriedums, 2010. gada 25. marts, *Sviluppo Italia Basilicata*/Komisija, C-414/08 P, EU:C:2010:165, 57. punkts). Vispārējā tiesa, pievēršoties argumentācijas būtībai, var grozīt tās kvalifikāciju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 19. novembris, *Parlaments/Gaspari*, C-316/97 P, EU:C:1998:558, 21. punkts, un 2011. gada 28. jūlijs, *Mediaset*/Komisija, C-403/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:533, 92. un 93. punkts). Tādējādi, pievēršoties argumentācijas būtībai, Vispārējā tiesa var arī to pārbaudīt secībā, kas atšķiras no secības, kādā šī argumentācija tika izklāstīta.
- 28 Šajos apstākļos – ja daļa no prasītājas argumentācijas tiktu noraidīta tādēļ vien, ka tās būtība precīzi neatbilst tās procesuālā raksta iedaļas nosaukumam, kurā šī argumentācija ir izklāstīta, – tas nozīmētu, ka tiek piemērota pārmērīgi formālistiska pieeja, kas var būt šķērslis Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā garantēto tiesību uz tiesību aizsardzību tiesā īstenošanai.
- 29 Komisijas iebilde par nepieņemamību saistībā ar prasības neskaidro raksturu ir nepamatota un ir jānoraida.

2. Par Reglamenta 76. panta d) punkta pārkāpumu

- 30 Komisija apgalvo, ka *UPS* procesuālie raksti neatbilst Reglamenta 76. panta d) punktam, tādējādi izraisot atsevišķu argumentu un pierādījumu nepieņemamību.
- 31 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantu, kas piemērojams Vispārējai tiesai atbilstoši šo pašu statūtu 53. panta pirmajai daļai, un Reglamenta 76. panta d) punktu, ikvienā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem.
- 32 Lai nodrošinātu tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, šim prasītāja kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot aizstāvību un kompetentā tiesa – lemt par prasību (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard u.c.*/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. punkts).
- 33 Tātad, lai Vispārējā tiesā celta prasība būtu pieņemama, tostarp ir nepieciešams, lai būtiski faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem prasība balstīta, izrietētu – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņoti un saprotami – no paša prasības pieteikuma teksta. Lai gan atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma pamattekstu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz noteiktām tam pievienoto materiālu teksta daļām, tomēr vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš atgādinātajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard u.c.*/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. punkts).

34 Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pierādīšanas un tehniskos nolūkos (spriedumi, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft/Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts, un 2015. gada 9. marts, *Deutsche Börse/Komisija*, T-175/12, nav publicēts, EU:T:2015:148, 354. punkts). Analogiskas prasības ir piemērojamas tad, ja arguments ir norādīts, lai pamatotu Vispārējā tiesā izvirzītu pamatu (spriedumi, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard u.c./Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. punkts, un 2020. gada 16. septembris, *BP/FRA*, C-669/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:713, 54. punkts).

a) Par to “UPS” argumentu pieņemamību, kas attiecas uz procesuālo tiesību pārkāpumu

35 Komisija apgalvo, ka nav pieņemama argumentācija, ar kuru *UPS* apgalvo, ka tās procesuālās tiesības ir pārkāptas, jo efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriji tai netika paziņoti pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas. Prasības pieteikuma 42. punktā *UPS* esot vienīgi paudusi vispārīgu un abstraktu kritiku par strīdīgo lēmumu un atsevišķiem aktiem, kas pieņemti pirms tā. Tā kā strīdīgie fragmenti nav precīzi identificēti, šī argumentācija neatbilstot Reglamenta 76. panta d) punkta prasībām.

36 Tomēr jānorāda, ka no prasības pieteikuma 42. punkta izriet, ka *UPS* būtībā pārmet Komisijai, ka tā nav nedz nopietni analizējusi apgalvoto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību, nedz arī iepriekš ir norādījusi kritērijus, pamatojoties uz kuriem šie ieguvumi tikšot novērtēti. *UPS* tādējādi norāda uz trūkumu Komisijas analizē, kā arī uz to, ka trūkst informācijas par priekšmetu un nepieciešamo pierādījumu līmeni. Līdz ar to nevar pārmet *UPS*, ka prasības pieteikumā tā nav precīzi identificējusi Komisijas pieņemtajos aktos elementus, uz kuru neesamību *UPS* norāda.

37 Turklāt jākonstatē, ka šajā prasības pieteikuma 42. punktā ir atsauce uz noteiktiem paziņojuma par iebildumiem un strīdīgā lēmuma fragmentiem. Tādējādi *UPS* ir precīzi norādījusi elementus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem, lai tos salīdzinātu savā starpā un lai pierādītu, ka tikai strīdīgā lēmuma stadijā Komisija ir atklājusi savu efektivitātes ieguvumu analīzi.

38 No tā izriet, ka Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību nav pamatotas un tāpēc tās ir jānoraida.

b) Par “UPS” argumentācijas, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā par koncentrācijas ietekmi uz cenām, pieņemamību

1) Par prasības pieteikuma 34.–37. punktu

39 Komisija apgalvo, ka *UPS* argumentācija, kas attiecas uz koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzi un kas izklāstīta prasības pieteikuma 34.–37. punktā, ir tik lakoniska, ka tā neatbilst Reglamenta 76. panta d) punkta prasībām. Prasības pieteikumā neesot norādīti iemesli, kuru dēļ *UPS* uzskata, ka Komisijas izmantotais ekonometriskais modelis ir kļūdainais.

40 Tomēr jānorāda, ka prasības pieteikuma 34.–37. punktā *UPS* apgalvo, ka analizē par koncentrācijas ietekmi uz cenām ir pieļautas nopietnas kļūdas. Lasot šos punktus un prasības pieteikumu kopumā, ir skaidri redzams, ka *UPS* apgalvo, ka Komisija ir ievērojami novirzījusies no ierastās ekonometriskās prakses, aplēses stadijā izmantojot tādu koncentrācijas mainīgā lieluma veidu, kurš atšķiras no tā, kas izmantots prognozes stadijā, un kā pierādījumu tā min divu ekspertu ziņojumus (prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikums). Lai arī prasības pieteikuma

34.–37. punkts ir formulēts īsi, tajos skaidri un precīzi ir apkopota tehniska rakstura kritikas, kas vērsta pret Komisijas metodoloģijas izvēli, būtība. Šo kopsavilkumu pamato atsauce uz šo ekspertu ziņojumiem (prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikums), kuri satur padziļinātus paskaidrojumus par tādējādi apgalvotajām tehniskajām kļūdām.

- 41 No šiem apstākļiem izriet, ka prasības pieteikuma 34.–37. punkts atbilst Reglamenta 76. panta d) punkta prasībām. Tādēļ Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida kā nepamatota.

2) Par atsauci uz prasības pieteikuma A.12 pielikumu

- 42 Komisija apgalvo, ka *UPS* prasības pieteikuma 34. punktā ir atsaukusies uz minētā prasības pieteikuma A.12 pielikumu, kas ir procesuāls raksts, kurš iesniegts lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), nenorādot fragmentus, uz kuriem tā vēlas īpaši atsaukties. Līdz ar to šī Reglamenta 76. panta d) punkta neievērošana esot pamats atzīt šo dokumentu par nepieņemamu.
- 43 Tomēr, prasības pieteikuma 34. punktā atsaucoties uz dokumentu (prasības pieteikuma A.12 pielikums), kas iesniegts lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), *UPS* nav mēģinājusi novērst jebkādas trūkumus prasības pieteikuma 34.–37. punktā ietvertajā izklāstā, vispārīgi atsaucoties uz šī dokumenta saturu. Gluži pretēji – *UPS* tādējādi ir uzsvērusi, ka tās kritika par izmantoto ekonometrisko modeli jau ir tikusi izvirzīta minētajā lietā. Proti, A.12 pielikums ietver *UPS* 2016. gada 8. jūnija apsvērumus par Komisijas 2016. gada 26. aprīlī sniegtajām atbildēm uz Vispārējās tiesas jautājumiem minētajā lietā. Šajos apsvērumos *UPS* bija sūdzējusies, ka prognozes stadijā tika izmantots modelis, kas atšķiras no tā, kurš tika izmantots aplēses stadijā. *UPS* apgalvoja, ka Komisija tādējādi esot rīkojusies neierastā un patvaļīgā veidā. Šī argumentācija, kuru, kā tas izriet no šajā lietā iesniegtajiem dokumentiem, *UPS* bija arī izvirzījusi apelācijas tiesvedībā lietā, kurā tika pasludināts 2019. gada 16. janvāra spriedums *Komisija/United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23), būtībā ir identiska prasības pieteikuma 34.–37. punktā izklāstītajai.
- 44 No šiem kontekstuālajiem elementiem izriet, ka *UPS* tādējādi ir atkārtojusi iebildumus, kas izvirzīti lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), un kas attiecas uz strīdīgā lēmuma pamatojumam izmantotā ekonometriskā modeļa spēkā esamību, un ka šie elementi satur pietiekami skaidru un precīzu argumentācijas izklāstu. Līdz ar to Komisija nevar apgalvot, ka tā nespēja nedz saprast tās saturu, nedz sagatavot savu aizstāvību. Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

3) Par atsauci uz prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikumu, kā arī uz replikas raksta C.1 un C.2 pielikumu

- 45 Komisija apgalvo, ka *UPS* ir vienīgi vispārīgi atsaukusies uz atsevišķiem pielikumiem tā vietā, lai savu argumentāciju skaidri un precīzi izklāstītu savos procesuālajos rakstos. Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, Komisija apgalvo, pirmkārt, ka iebildumu raksta 22. punktā tā ir apstrīdējusi prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikuma pieņemamību. Iemesliem, kuru dēļ *UPS* uzskata, ka izvēlētais ekonometriskais modelis ir kļūdainš, esot jābūt minētiem pašā prasības pieteikumā atbilstoši Reglamenta 76. panta d) punktam. Taču prasības pieteikuma 36. punktā sniegtie paskaidrojumi šajā ziņā neesot pietiekami. Komisija uzskata, ka vispārīga

atsauce uz prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikumu nevar novērst šo trūkumu, liekot tai uzminēt argumentus, kurus *UPS* vēlas izvirzīt. Komisija norāda, ka tā ir uzsvērusi šo jautājumu atbildē uz repliku. Otrkārt, Komisija apgalvo, ka *UPS* replikas stadijā nebija tiesīga novērst šīs nepilnības, precīzāk identificējot atbilstošos fragmentus prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikumā, kā arī replikas C.1 un C.2 pielikumā.

- 46 Tomēr jākonstatē, ka iebildumu raksta 24.–29. punktā Komisija ir detalizēti atspēkojusi šo ekspertu ziņojumu saturu. Tas liecina, ka Komisija varēja nodrošināt savu interešu aizstāvību un ka tā turklāt neuzskatīja par nepieciešamu aizstāvības stadijā arī iesniegt vienu vai vairākus ekspertīzes ziņojumus, lai atspēkotu *UPS* ziņojumus, un tādējādi sniegt skaidrojumus Vispārējai tiesai par izvēlēta ekonometriskā modeļa tehniskajiem aspektiem.
- 47 Atbildes uz repliku 25.–41. punktā Komisija ir izvērsti atbildējusi uz *UPS* argumentiem, kas izklāstīti replikas 45.–49. punktā un kas pamatoti ar diviem šo ekspertu ziņojumiem (prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikums), kā arī ar to papildu atzinumiem (replikas C.1 un C.2 pielikums). Attiecībā uz Komisijas apgalvojumu, ka atsauce uz replikas C.1 un C.2 pielikumu neesot pietiekami precīza, to tieši atspēko fakts, ka Komisija atbildes uz repliku 32. zemsvītras piezīmē ir identificējusi šo pielikumu fragmentus, uz kuriem *UPS* īpaši ir atsaukusies replikā. Lai atspēkotu apgalvojumus par sava modeļa spēkā esamību, Komisija atbildes uz repliku pielikumā iesniedza divus eksperta ziņojumus (atbildes uz repliku D.5 un D.6 pielikums), kuru pieņemamība tiks izvērtēta turpmāk, ņemot vērā Reglamenta 85. panta 1. punktu.
- 48 Šajos apstākļos Komisija nevar apgalvot, ka tā nevarēja sagatavot savu aizstāvību. Tādējādi *UPS* nav pārkāpusi Reglamenta 76. panta d) punktu, savos procesuālajos rakstos atsaucoties uz prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikumu, kā arī uz replikas C.1 un C.2 pielikumu, lai pamatotu savas kritikas, kas vērsta pret Komisijas izmantoto ekonometrisko modeli, tehniskos aspektus. Tā kā Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību šajā jautājumā nav pamatota, tā ir jānoraida.

4) Par prasības pieteikuma 84. punktu

- 49 Komisija apgalvo, ka argumentācija, ar kuru *UPS* prasības pieteikuma 84. punktā kritizē, ka ir izmantoti dati par *FedEx* tirgus segumu 2012. gadā, nevis dati par 2015. gadu, ir nepieņemama no Reglamenta 76. panta d) punkta skatpunkta. Tā apgalvo, ka šī argumentācija ir ietverta nevis prasības pieteikumā, bet gan procesuālajos rakstos, kas iesniegti lietā, kurā pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), precīzi nenorādot šo procesuālo rakstu fragmentus, uz kuriem *UPS* vēlas balstīties.
- 50 Tomēr jākonstatē, ka prasības pieteikuma 84. punktā *UPS* ir skaidri un precīzi pārmetusi Komisijai, ka tā savā analizē par koncentrācijas ietekmi uz cenām ir izmantojusi datus par *FedEx* stāvokli 2012. gadā, lai gan tās rīcībā esot bijušas *FedEx* prognozes par 2015. gadu.
- 51 Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka *UPS* ir mēģinājusi novērst prasības pieteikuma neprecizitāti, vispārīgi atsaucoties uz procesuālajiem rakstiem, kas iesniegti lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144). *UPS* argumentācija ne tikai bija formulēta saprotamā veidā, bet arī Komisijai tā bija zināma kopš tiesvedības minētajā lietā. Turklāt jānorāda, ka pati Komisija, atbildot uz *UPS* argumentiem, ir atsaukusies uz saviem procesuālajiem rakstiem minētajā lietā. Līdz ar to Komisija nevar apgalvot, ka tai nebija iespējas sagatavot savu aizstāvību. Ņemot vērā to, ka lietas dalībnieki un tiesiskais pamats, proti, Komisijai pārņemtais prettiesiskums, ir identiski prasībā atcelt tiesību aktu un šajā prasībā par zaudējumu atlīdzību, ir jāatzīst, ka ir pieņemamas atsauces, kas ir izdarītas prasības

pieteikuma argumentācijā, kura arī ir pieņemama, uz to pamatu izklāstu, kas izvirzīti prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam un ietverti šajā lietā iesniegtā prasības pieteikuma pielikumā (skat. pēc analogijas spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *Schneider Electric*/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, 96. punkts). Tāpēc Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

c) Par “UPS” argumentācijas, kas attiecas uz kļūdu efektivitātes ieguvumu vērtējumā, pieņemamību

1) Par prasības pieteikuma 46. punktu

- 52 Komisija apgalvo, ka argumentācija, ar kuru *UPS* prasības pieteikuma 46. punktā apgalvo, pirmkārt, ka administratīvajā procesā iesniegtie pierādījumi izslēdza lēmumu par nesaderību, otrkārt, ka Komisija principā ir akceptējusi sinerģijas [vērtējumus] un, treškārt, ka tad, ja Komisija efektivitātes ieguvumiem būtu piemērojusi pieeju, kas vēlāk izmantota *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā, tai būtu bijis jāakceptē daudz lielāka apgalvoto sinerģijas ieguvumu proporcija, nav pieņemama, jo tā ir pretrunā Reglamenta 76. panta d) punktam. Komisija uzskata, ka šie apgalvojumi nav pietiekami pamatoti, un uzsver, ka tā jau tos ir atspēkojusi lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service* /Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144).
- 53 Tomēr jānorāda, ka šī Komisijas kritika drīzāk attiecas uz jautājumu, vai prasības pieteikuma 46. punktā ietvertie *UPS* apgalvojumi attiecībā uz efektivitātes ieguvumu analīzi ir pietiekami pamatoti, lai pārliecinātu Vispārējo tiesu, nevis uz jautājumu, vai prasības pieteikumā ir ietverts Reglamenta 76. panta d) punktā prasītais kopsavilkums par pamatiem.
- 54 Katrā ziņā jākonstatē, ka prasības pieteikuma 46. punkts ir formulēts pietiekami skaidri un precīzi, lai atbildētāja varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību. Tādējādi Komisija iebildumu raksta 55.–97. punktā ir izsmēļoši atbildējusi uz *UPS* argumentiem. Līdz ar to Komisijas argumentācija nav pamatota.

2) Par atsauci uz replikas C.6 pielikumu

- 55 Komisija apgalvo, ka replikas 82. punktā *UPS* atsaucas uz izvilcumiem no formas paziņošanai par koncentrāciju, kas pievienoti replikas C.6 pielikumā, precīzi neidentificējot atbilstošos šī pielikuma fragmentus, uz kuriem tā atsaucas. Šāda atsauce esot pretrunā Reglamenta 76. panta d) punktam.
- 56 Tomēr jākonstatē, ka prasības pieteikuma 41.–46. punktā *UPS* tiešām kopsavilkuma veidā, bet skaidri un precīzi ir izklāstījusi argumentāciju, ar kuru tā pārmet Komisijai, ka tā administratīvā procesa laikā nav darījusi zināmus kritērijus, kurus tā plānoja piemērot, lai vērtētu apgalvotos efektivitātes ieguvumus. It īpaši prasības pieteikuma 44. punktā *UPS* ir norādījusi, pirmkārt, ka Komisijai pirms lēmuma pieņemšanas bija jāizklāsta savi iebildumi par apgalvoto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību un jāsniedz pusēm, kas ir paziņojušas par koncentrāciju, reālu iespēju iesniegt savus apsvērumus šajā ziņā. Otrkārt, *UPS* apgalvoja, ka lietas materiāli pierāda, ka tā ir iesniegusi taustāmus pierādījumus par efektivitātes ieguvumiem, tiklīdz tika veikts paziņojums, izmantojot CO formu. Turklāt replikas 82. punktā *UPS* ir skaidri atsaukusies uz atbilstošo CO formas sadaļu, it īpaši tās 96. punktu.

- 57 Šis *UPS* iebildumu izklāsts atbilst Reglamenta 76. panta d) punktā prasītajiem skaidrības un precizitātes nosacījumiem. Šajos apstākļos Komisija nav pamata apgalvot, ka tai nebija iespējas sagatavot savu aizstāvību, neskarot jautājumu par to, vai replikas C.6 pielikuma iesniegšana replikas iesniegšanas stadijā bija novēlota un līdz ar to nepieņemama, kas tiks izskatīts turpmāk, ņemot vērā Reglamenta 85. pantu.
- 58 No tā izriet, ka Komisijas iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

3) Par atsauci uz replikas C.7 un C.37 pielikumu

- 59 Komisija apgalvo, ka, neievērojot Reglamenta 76. panta d) punktu, *UPS* replikas 90., 92. un 107. punktā ir vispārīgi atsaukusies uz savu 2019. gada 4. jūlija paziņojumu par sinerģijām (replikas C.7 pielikums), neprecizējot atbilstošos fragmentus, uz kuriem tā atsaucas. Tā izvirza tādu pašu argumentāciju attiecībā uz replikas 106. un 108.–110. punktā veikto, iespējams, nepietiekami precīzo atsauci uz otro eksperta ziņojumu, ko sagatavoja *FTI Consulting*, lai novērtētu trīs ekspertu ziņojumus, ko Komisija iesniegusi savas aizstāvības pielikumā (turpmāk tekstā – “otrais *FTI* ziņojums”) (replikas C.37 pielikums).
- 60 Tomēr jākonstatē, ka replikas 90.–98. punktā ir ietverts to argumentu detalizēts izklāsts, ar kuriem *UPS* atspēko pirmo eksperta ziņojumu, ko sagatavoja *Oxera*, lai novērtētu sinerģijas, ko *UPS* cerēja iegūt *TNT* iegādes rezultātā (turpmāk tekstā – “pirmais *Oxera* ziņojums”) (iebildumu raksta B.7 pielikums), ko Komisija iesniedza apspriešanai iebildumu raksta stadijā. Šī *UPS* argumentācija tās dažādajos tehniskajos aspektos ir pamatota un papildināta ar replikas C.7 pielikumu, kurā ir izklāstītas *UPS* izmantotās metodes efektivitātes ieguvumu novērtēšanai. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, *UPS* nav izvairījusies no sava pienākuma izklāstīt savu argumentāciju kopsavilkuma veidā, taču skaidri un precīzi – tādā ziņā, ka tā būtu izdarījusi vispārīgu un neprecīzu atsauci uz replikas C.7 pielikumu vai būtu novirzījusi šo dokumentu no tā tīri pierādīšanas un tehnisku nolūku funkcijas. Līdz ar to Komisija nevar apgalvot, ka *UPS* nav ievērojusi Reglamenta 76. panta d) punkta normas.
- 61 Attiecībā uz atsauci uz otro *FTI* ziņojumu (replikas C.37 pielikums) ir arī jākonstatē, ka replikas 108.–110. punktā ir ietverts argumentācijas, ar kuru *UPS* atspēko abus Komisijas iesniegtos ekspertu ziņojumus (pirmais *Oxera* ziņojums iebildumu raksta B.7 pielikumā un pirmais *Schoutens* ziņojums minētā iebildumu raksta B.39 pielikumā), skaidrs un precīzs kopsavilkums. Tādu pašu iemeslu dēļ, kādi tika izklāstīti saistībā ar atsauci uz replikas C.7 pielikumu, Komisijas apgalvojums par Reglamenta 76. panta d) punkta pārkāpumu nav pamatots.
- 62 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Komisijas iebildumi par Reglamenta 76. panta d) punkta pārkāpumu nav pamatoti un tātad tie ir jānoraida.

3. Par Reglamenta 85. panta pārkāpumu

- 63 Komisija izvirza iebildi par vairāku pierādījumu, kurus *UPS* iesniegusi novēloti, nepieņemamību, ko pēdējā minētā apstrīd, savukārt iebilzdamā, ka atsevišķi pierādījumi, kurus Komisija ir iesniegusi apspriešanai novēloti, ir nepieņemami.

- 64 Lai lemtu par šiem iebildumiem, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 76. panta f) punktu ikvienā prasības pieteikumā attiecīgā gadījumā jāietver ziņas par pierādījumiem un piedāvātajiem pierādījumiem. Saskaņā ar šī reglamenta 81. panta 1. punktu iebildumu rakstā ir jāietver izvirzītie pamati un argumenti, kā arī attiecīgā gadījumā – ziņas par pierādījumiem un piedāvātajiem pierādījumiem.
- 65 Reglamenta 85. panta 1. punktā ir precizēts, ka pierādījumus un piedāvātos pierādījumus iesniedz pirmajā procesuālo rakstu apmaiņā. Šī reglamenta 85. panta 2. punktā ir piebilsts, ka puses var sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus replikas rakstā un atbildes rakstā uz repliku savas argumentācijas atbalstam ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.
- 66 Ja saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. punktā paredzēto noteikumu par termiņa izbeigšanos lietas dalībniekiem ir jāpamato kavēšanās jaunu pierādījumu iesniegšanā vai pierādījumu piedāvājumu iesniegšanā, Savienības tiesas ir tiesīgas pārbaudīt šo jauno pierādījumu vai pierādījumu piedāvājumu iesniegšanas kavējuma attaisnojuma pamatotību un – atkarībā no konkrētā gadījuma – to saturu, kā arī, ja šī novēlotā iesniegšana nav juridiski pietiekami attaisnota vai pamatota, tos noraidīt. Lietas dalībnieka veikta novēlota pierādījumu vai pierādījumu piedāvājumu iesniegšana citastarp var būt attaisnojama ar to, ka iepriekš šim lietas dalībniekam konkrētie pierādījumi nevarēja būt pieejami, vai ar to, ka pretējās puses veikta novēlota pierādījumu iesniegšana pamato lietas materiālu papildināšanu, lai nodrošinātu sacīkstes principa ievērošanu (spriedums, 2020. gada 16. septembris, BP/FRA, C-669/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:713, 41. punkts).

a) Par replikas C.6, C.7 un C.37 pielikuma pieņemamību

- 67 Komisija apgalvo, ka UPS ir iesniegusi replikas C.6, C.7 un C.37 pielikumu vienīgi tādēļ, lai novērstu nepilnības prasības pieteikumā. Šādai novēlotai un neattaisnotai iesniegšanai esot jāizraisa šo pielikumu nepieņemamība saskaņā ar Reglamenta 85. pantu.
- 68 Tomēr, kā tas konstatēts iepriekš, no replikas 82. punkta izriet, ka replikas C.6 pielikums ir iesniegts, lai atspēkotu Komisijas argumentāciju iebildumu raksta 47. punktā, saskaņā ar kuru UPS neesot aplūkojusi efektivitātes ieguvumu jautājumu CO formā. Replikas C.7 pielikuma mērķis ir atspēkot Komisijas iesniegto pirmo Oxera ziņojumu (iebildumu raksta B.7 pielikums). Otrā FTI ziņojuma (replikas C.37 pielikums) mērķis ir atspēkot divus citus ekspertu ziņojumus, kurus iesniegusi Komisija (pirmais Oxera ziņojums iebildumu raksta B.7 pielikumā un pirmais Schoutens ziņojums minētā iebildumu raksta B.39 pielikumā).
- 69 Uz pretpierādījumiem un uz pierādījumu piedāvājumu papildinājumiem, kas iesniegti, atbildot uz pretējās puses iebildumu rakstā ietvertajiem pretpierādījumiem, neattiecas Reglamenta 85. panta 1. punktā paredzētais noteikums par termiņa izbeigšanos (spriedums, 1998. gada 17. decembris, Baustahlgewebe/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 72. punkts, un rīkojums, 2019. gada 21. maijs, Le Pen/Parlaments, C-525/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:435, 48. punkts).
- 70 Līdz ar to C.6, C.7 un C.37 pielikumu nevar uzskatīt par nepieņemamiem saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. punktu.

b) Par Komisijas iesniegto ekonometrijas eksperta ziņojumu pieņemamību

- 71 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, *UPS* apstrīd divu ekonometrijas eksperta ziņojumu, kurus Komisija iesniegusi atbildes raksta uz repliku pielikumā (atbildes raksta uz repliku D.5 un D.6 pielikums), pieņemamību. *UPS* būtībā apgalvo, ka Komisija ir iesniegusi šos ziņojumus novēloti un bez attaisnojuma.
- 72 Komisija apgalvo, ka šie abi ziņojumi ir pieņemami.
- 73 Tomēr jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 81. panta 1. punktu un 85. panta 1. un 2. punktu pamati un argumenti, kā arī ziņas par pierādījumiem un piedāvātajiem pierādījumiem principā ir jāietver iebildumu rakstā, un atbildētājam ir jāpamato kavējums, iesniedzot jaunus pierādījumus vai pierādījumu piedāvājumus, pretējā gadījumā tie tiek noraidīti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 15. novembris, Ungārija/Komisija, T-310/06, EU:T:2007:343, 164. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Konkrētajā gadījumā Komisija atbildes uz repliku stadijā ir iesniegusi divus ekonomista ziņojumus, kas datēti ar 2019. gada 16. oktobri, proti, pēc iebildumu raksta iesniegšanas. Komisija iesniedza šos ziņojumus, lai pamatotu savu atbildi uz pamatiem un argumentiem, kas izklāstīti nevis replikā, bet gan prasības pieteikumā.
- 75 Proti, atbildes uz repliku 26. un 27. punktā Komisija paziņoja, ka tā ir paredzējusi atbildēt uz prasības pieteikuma 35. un 36. punktā izklāstīto *UPS* argumentāciju, ar kuru tā būtībā jautāja, vai atšķirība starp aplēses stadijā izmantotā koncentrācijas mainīgā lieluma veidu un prognozes stadijā izmantotā mainīgā lieluma veidu, ņemot vērā paredzētā darījuma īpašos apstākļus, ir pieļaujama. Šajā nolūkā Komisija būtībā izvirzīja divus argumentus. Pirmais, kas izklāstīts atbildes uz repliku 28.–50. punktā, ir apgalvojums, ka neviens no *UPS* administratīvā procesa laikā secīgi piedāvātajiem ekonometriskajiem modeļiem nebija pieņemams. Lai pamatotu šo argumentu, Komisija iesniedza šī eksperta pirmo ziņojumu (atbildes uz repliku D.5 pielikums). Ar otro argumentu, kas izklāstīts atbildes uz repliku 39.–41. punktā, Komisija apgalvo, ka modelis, kuru tā galu galā pieņēma, bija pamatots un saprātīgs, ņemot vērā paredzētā darījuma īpašos apstākļus. Šī argumenta pamatojumam Komisija atsauca uz šī eksperta otro ziņojumu (atbildes uz repliku D.6 pielikums).
- 76 Tomēr jākonstatē, ka šī Komisijas argumentācija būtiski neatšķiras no iebildumu raksta 21.–31. punktā izklāstītās.
- 77 Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka abi Komisijas pieaicinātā eksperta ziņojumi (atbildes uz repliku D.5 un D.6 pielikums) tika iesniegti novēloti un ka Komisija šo kavēšanos nav attaisnojusi atbildē uz repliku. Līdz ar to ir jākonstatē, ka šie ziņojumi ir nepieņemami.
- 78 Tiesas sēdē Komisija paziņoja, ka, lai arī ideālā kārtā šie abi ziņojumi bija jāiesniedz iebildumu raksta stadijā, tie tikai atspēkotu *UPS* ekspertu ziņojumus (prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikums), kā arī to papildu atzinumus (replikas C.1 un C.2 pielikums). Komisija piebilda, ka, tā kā *UPS* bija iespēja rakstveidā paust savu nostāju par tās eksperta ziņojumu pieņemamību, kā arī būtību pēc tam, kad Vispārējā tiesa veica procesa organizatorisko pasākumu, jautājums par šo ziņojumu pieņemamību vairs neradās.

- 79 Tomēr pretēji tam, ko apgalvo Komisija, tās iesniegto ekspertīzes ziņojumu mērķis nav konkrēti atbildēt uz abiem *UPS* replikas stadijā iesniegtajiem ekspertu papildu atzinumiem (replikas C.1 un C.2 pielikums). Turklāt apstākļi, ka Vispārējā tiesa šajā gadījumā aicināja *UPS* rakstveidā paust savu nostāju par Komisijas eksperta pirmā ziņojuma pieņemamību un būtību, nenozīmē, ka šis ziņojums ir pieņemams. Proti, saskaņā ar Reglamenta 85. panta 4. punktu iespēja paust viedokli par novēloti iesniegtajiem pierādījumiem pārējiem lietas dalībniekiem tiek dota, neskarot Vispārējās tiesas vēlāko lēmumu par šo pierādījumu pieņemamību.
- 80 Tā kā *UPS* argumentācija ir pamatota, Komisijas apspriešanai iesniegtie ziņojumi (atbildes uz repliku D.5 un D.6 pielikums) ir jāatzīst par nepieņemamiem to novēlotas un neattaisnotas iesniegšanas dēļ.

B. Par būtību

1. Par Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem

- 81 Saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu ārpuslīgumiskās atbildības jomā Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko, pildot savus pienākumus, radījušas tās iestādes vai to darbinieki.
- 82 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai iestātos Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, ir jābūt izpildītiem trim kumulatīviem nosacījumiem, proti, ka pārkāptās tiesību normas mērķis ir tiesību piešķiršana privātpersonām un pārkāpums ir pietiekami būtisks, ka konstatēts faktiskais kaitējums un – visbeidzot –, ka pastāv tieša cēloņsakarība starp akta izdevēja pienākuma neizpildi un cietušajām personām nodarīto kaitējumu (spriedums, 2018. gada 13. decembris, Eiropas Savienība/*Kendrion*, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 117. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39.–42. punkts). Šo nosacījumu kumulatīvais raksturs nozīmē – ja viens no tiem nav izpildīts, Savienības ārpuslīgumiskā atbildība nevar iestāties (šajā nozīmē skat. spriedumus 1999. gada 9. septembris, *Lucaccioni*/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 63. un 64. punkts, un 2000. gada 15. jūnijs, *Dorsch Consult*/Padome un Komisija, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 54. punkts).
- 83 Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums ir pierādīts, ja no tā izriet, ka attiecīgā iestāde acīmredzami un būtiski nav ievērojusi savas rīcības brīvības robežas, un šajā ziņā citastarp vērā ņemamie elementi ir noregulējamo situāciju sarežģītība, pārkāptā noteikuma skaidrības un precizitātes pakāpe, kā arī rīcības brīvības, kas ar pārkāpto noteikumu ir atstāta Savienības iestādēm, apjoms (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 19. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 50. punkts, un 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30. punkts).
- 84 Prasība par pietiekami būtisku Savienības tiesību normas pārkāpumu izriet no nepieciešamības līdzsvarot, no vienas puses, privātpersonu aizsardzību pret iestāžu prettiesisku rīcību un, no otras puses, novērtējuma brīvību, kas ir jāatzīst šīm iestādēm, lai neparalizētu to rīcību (spriedums, 2019. gada 10. septembris, *HTTS*/Padome, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 34. punkts).
- 85 Šī līdzsvarošana ir vēl jo svarīgāka tāpēc, ka Komisijai ir jādefinē un jāīsteno Savienības konkurences politika un Komisijai šim nolūkam ir piešķirta rīcības brīvība (spriedums, 2009. gada 23. aprīlis, *AEPI*/Komisija, C-425/07 P, EU:C:2009:253, 31. punkts).

- 86 Ir taisnība, ka tad, ja Savienības atbildības iestāšanās tiktu atvieglota, attiecinot būtiska Savienības tiesību pārkāpuma jēdzienu uz jebkura likumiska pienākuma neizpildi, kas, lai cik nožēlojama tā nebūtu, varētu tikt izskaidrota ar objektīviem ierobežojumiem, kas gulstas uz Komisiju; tas varētu apdraudēt vai pat kavēt šīs iestādes darbību koncentrāciju kontroles jomā. Tomēr personām, kurām ir nodarīts kaitējums, kas radies Komisijas rīcības dēļ, ir jābūt tiesībām uz atlīdzinājumu, ja šī rīcība bez objektīva pamatojuma un izskaidrojuma izpaužas kā tiesību normām acīmredzami pretēja un šo personu interesēm būtiski kaitējoša rīcība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 11. jūlijs, *Schneider Electric*/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, 123. un 124. punkts, un 2008. gada 9. septembris, *MyTravel*/Komisija, T-212/03, EU:T:2008:315, 42. un 43. punkts).
- 87 Šāda Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās sliekšņa definīcija aizsargā manevrēšanas iespējas un vērtējuma brīvību, kam ir jābūt Komisijai gan saistībā ar lēmumiem, ko tā pieņem atbilstoši diskrecionārai varai, gan saistībā ar atbilstošo Savienības tiesību interpretāciju un piemērošanu, ko Komisija veic konkurences jomā, tomēr neuzliekot trešām personām nastu par acīmredzamas un neattaisnojamas pienākumu neizpildes sekām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *Schneider Electric*/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, 125. punkts).
- 88 Līdz ar to Savienības ārpuslīgumiskā atbildība var iestāties tikai tad, ja tiek konstatēts, ka ierasti uzmanīga un rūpīga iestāde līdzīgos apstākļos šādu nelikumību nebūtu pieļāvusi (spriedums, 2019. gada 10. septembris, *HTTS/Padome*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 43. punkts).

2. Par apgalvotajām nelikumībām

- 89 *UPS* apgalvo, ka strīdīgajā lēmumā, kā arī procedūrā, kuras rezultātā tas tika pieņemts, ir pieļautas vairākas nelikumības, kas ir pietiekami būtiski Savienības tiesību pārkāpumi. Komisija esot pārkāpusi *UPS* procesuālās tiesības, neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un esot pieļāvusi kļūdas saistībā ar koncentrācijas vērtējumu pēc būtības, pirmkārt, novirzoties no ierastajām ekonometriskajām metodēm, analizējama koncentrācijas ietekmi uz cenām, otrkārt, pārbaudot *FedEx* radīto konkurences spiedienu statistiski un, treškārt, neatbilstoši novērtējot efektivitātes ieguvumus.
- 90 Apgalvojumi par *UPS* procesuālo tiesību pārkāpumiem, par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un par strīdīgajā lēmumā ietverto vērtējumu spēkā esamību ir jāizvērtē secīgi.

a) Par *UPS* procesuālo tiesību pārkāpumu

- 91 Lai pamatotu apgalvojumu par pieļauto prettiesiskumu saistībā ar tās procesuālo tiesību pārkāpumu, *UPS* pārmet Komisijai, pirmkārt, to, ka tai netika paziņots izvēlētais ekonometriskais modelis, otrkārt, ka tai netika paziņoti efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriji un, treškārt, ka tai netika paziņoti atsevišķi *FedEx* konfidenciālie dokumenti.

1) Par izvēlēto ekonometriskā modeļa nepaziņošanu

- 92 *UPS* apgalvo, ka Vispārējā tiesa un pēc tam Tiesa jau ir nospriedušas, ka Komisija ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, nepaziņojot tai ekonometriskā modeļa, kas izmantots, lai analizētu koncentrācijas ietekmi uz cenām, galīgo versiju. Runa esot par acīmredzamu un būtisku tādās tiesību normas pārkāpumu, ar kuru paredzēts privātpersonām piešķirt tiesības, un to nevar attaisnot ne ar laika ierobežojumiem, ne ar lietas sarežģītību.

- 93 Komisija apgalvo, ka *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpums nevar tikt kvalificēts kā pietiekami būtisks Savienības tiesību pārkāpums, ņemot vērā, pirmām kārtām, Savienības tiesību skaidrības neesamību strīdīgā lēmuma pieņemšanas datumā attiecībā uz tās pienākumu paziņot ekonometriskā modeļa galīgo versiju un, otrām kārtām, to, ka pastāvēja laika ierobežojumi plānotās koncentrācijas novērtēšanā.
- 94 Ir jāatgādina, ka *UPS* apgalvotā nelikumība jau ir tikusi galīgi konstatēta. Proti, Vispārējā tiesa pilnībā atcēla strīdīgo lēmumu, pamatojoties uz to, ka Komisija ir pārkāpusi *UPS* tiesības uz aizstāvību, tai nepaziņojot sava ekonometriskā modeļa galīgo versiju (spriedums, 2017. gada 7. marts, *United Parcel Service/Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 221. un 222. punkts). Minētais spriedums ieguva *res judicata* spēku pēc tam, kad Komisijas apelācijas sūdzība tika noraidīta ar 2019. gada 16. janvāra spriedumu *Komisija/United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23).
- 95 Netiek apstrīdēts, ka tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips koncentrāciju kontroles procedūrās ietilpst to tiesību normu kategorijā, kuru mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, *Komisija/Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 162. punkts).
- 96 Savukārt lietas dalībnieki nav vienisprātis, vai *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpums ir pietiekami būtisks, lai izraisītu Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.
- 97 Šajā ziņā jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ir vispārējs Savienības tiesību princips, kas piemērojams, ja administrācija ir nodomājusi pieņemt personai nelabvēlīgu lēmumu (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, *Komisija/United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 28. punkts).
- 98 Attiecībā uz koncentrācijas kontroles procedūrām šis princips ir noteikts Regulas Nr. 139/2004 18. panta 3. punktā, kā arī – konkrētāk – Regulas Nr. 802/2004 13. panta 2. punktā. Šie pēdējie noteikumi it īpaši prasa, lai Komisijas iebildumi tiktu rakstiski darīti zināmi pusēm, kas paziņo par koncentrāciju, norādot tām termiņu, kurā tās var izteikt savu viedokli rakstveidā (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, *Komisija/United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 29. punkts).
- 99 Šos noteikumus papildina noteikumi par piekļuvi lietas materiāliem, kas izriet no principa par tiesību uz aizstāvību ievērošanu. Tādējādi no Regulas Nr. 139/2004 18. panta 3. punkta un Regulas Nr. 802/2004 17. panta izriet, ka piekļuve lietas materiāliem tiek sniegta tieši ieinteresētajām pusēm pēc iebildumu paziņošanas, – ar nosacījumu par uzņēmumu leģitīmo interesi attiecībā uz to, ka netiek atklāti to komercnoslēpumi, un šī piekļuve neattiecas ne uz konfidenciālu informāciju, ne uz Komisijas vai dalībvalstu kompetento iestāžu iekšējiem dokumentiem (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, *Komisija/United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 30. punkts).
- 100 Lai prognozējamā veidā analizētu koncentrācijas ietekmi uz faktoriem, kas nosaka konkurences stāvokli skartajos tirgos, ekonometrisko modeļu izmantošana ļauj padziļināt izpratni par iecerēto darījumu, identificējot un attiecīgā gadījumā kvantificējot dažas no tā sekām, un tādējādi sekmēt Komisijas lēmumu kvalitāti. Tāpēc, ja Komisija ir iecerējusi savu lēmumu balstīt uz šādiem modeļiem, ir nepieciešams, lai pusēm, kas paziņojušas par koncentrāciju, būtu iespēja šajā ziņā sniegt savus apsvērumus (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, *Komisija/United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 33. punkts).

- 101 Šo modeļu un to izstrādes pamatā esošo metodoloģisko izvēļu atklāšana ir vēl jo vairāk nepieciešama tāpēc, ka tā sekmē procesa taisnīgumu atbilstoši Hartas 41. pantā nostiprinātajām tiesībām uz labu pārvaldību (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 34. punkts).
- 102 Tiesību uz aizstāvību ievērošana pirms lēmuma uzņēmumu koncentrācijas kontroles jomā pieņemšanas tādējādi prasa, lai pusēm, kas paziņojušas par koncentrāciju, būtu iespēja noderīgi paust savu viedokli par visu to faktoru pastāvēšanu un nozīmīgumu, uz kuru pamata Komisija ir nodomājusi pieņemt savu lēmumu (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 31. punkts).
- 103 Komisija pēc paziņojuma par iebildumiem nevar mainīt ekonometrisko modeļa, uz kuru tā ir paredzējusi balstīt savus iebildumus, būtību, nedarījusi šīs izmaiņas zināmas ieinteresētajiem uzņēmumiem un neļāvusi tiem sniegt savus apsvērumus par to. Proti, šāda interpretācija būtu pretēja tiesību uz aizstāvību ievērošanas principam un Regulas Nr. 139/2004 18. panta 3. punkta noteikumiem, kuri, pirmkārt, prasa, lai Komisija savus lēmumus balstītu vienīgi uz iebildumiem, par kuriem ieinteresētās personas ir varējušas sniegt savus apsvērumus, un, otrkārt, paredz tiesības piekļūt lietas materiāliem vismaz tieši ieinteresētajām pusēm. Tāpat ir izslēgts, ka šādi materiāli varētu tikt kvalificēti kā iekšēji dokumenti Regulas Nr. 802/2004 17. panta izpratnē (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 37. punkts).
- 104 No tā izriet, ka Komisijai pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas bija jāpaziņo *UPS* par izmaiņām ekonometriskajā modelī, kas izmantots, lai novērtētu koncentrācijas ietekmi uz cenām. Šis pienākums izriet no Regulas Nr. 139/2004 18. panta 3. punkta piemērošanas, kas uzliek Komisijai pienākumu formulēt savus iebildumus pietiekami skaidri un precīzi, lai pusei, kura ir paziņojusi par koncentrāciju, nodrošinātu iespēju tikt uzklautai pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas. Šajā jautājumā Komisijas rīcības brīvība bija būtiski samazināta, pat neesoša (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, Komisija/*Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 166. punkts). Šo apsvērumu mērķis ir pierādīt, ka, nepaziņodama savu ekonometrisko modeli *UPS*, Komisija ir acīmredzami un būtiski pārkāpusi robežas, kas noteiktas tās rīcības brīvībai.
- 105 Komisija tomēr uzskata, ka šajā lietā tas tā nav, un šajā ziņā izvirza divus argumentus.
- 106 Ar pirmo argumentu tiek apgalvots, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas brīdī judikatūrā vēl nebija skaidri noteikts pienākums paziņot ekonometriskos modeļus.
- 107 Jāatgādina, ka attiecīgo Savienības tiesību normu piemērošanas vai interpretācijas grūtības saistībā ar tāda tiesību akta pieņemšanu, kas vēlāk apstrīdēts, lai tiktu konstatēta Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, tiek ņemtas vērā, izvērtējot attiecīgās iestādes rīcību, lai noteiktu, vai tā ir pieļāvusi pietiekami būtisku Savienības tiesību normas pārkāpumu. Visi šie parametri ir saistīti ar datumu, kurā šī iestāde ir pieņēmusi attiecīgo lēmumu vai īstenojusi rīcību. No tā izriet, ka pietiekami būtiska Savienības tiesību normas pārkāpuma esamība noteikti ir jāizvērtē, ņemot vērā apstākļus, kādos iestāde šajā konkrētajā datumā bija rīkojusies (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. septembris, *HTTS/Padome*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 44. un 46. punkts).
- 108 Ir taisnība, ka 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service*/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144) ir pirmais, kurā izvērtēts jautājums, vai Komisija varēja balstīties uz ekonometrisko modeli, iepriekš nesniedzot uzņēmumam, kurš paziņojis par koncentrāciju, iespēju tikt uzklautam par šajā modelī veiktajām izmaiņām. Tomēr judikatūra par tiesību uz

aizstāvību principa ievērošanu un par tiesībām tikt uzklautam jau pirms šī sprieduma pasludināšanas bija plaša. Tā, tādā tiesiskā regulējuma un faktu kontekstā, kas atšķiras no šīs lietas konteksta, Tiesa un Vispārējā tiesa būtībā jau ir secinājušas, ka Komisija, pamatojoties uz ziņojumu, kuru tā pēc savas iniciatīvas ir grozījusi, nenoskaidrojot attiecīgā uzņēmuma viedokli par savas vienpusējas iekļaušanās iespējamo ietekmi uz tās informācijas ticamību, ko šis uzņēmums tai bija sniedzis, ir pieļāvusi pietiekami būtisku Savienības tiesību normas pārkāpumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 10. jūlijs, Komisija/*Fresh Marine*, C-472/00 P, EU:C:2003:399, 30. punkts, un 2000. gada 24. oktobris, *Fresh Marine*/Komisija, T-178/98, EU:T:2000:240, 80.–82. punkts).

- 109 Turklāt ir jāuzsver formulējums, ar kādu Tiesa ir noraidījusi Komisijas argumentāciju, kas vērsta pret 2017. gada 7. marta sprieduma *United Parcel Service*/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144) pamatojumu, kura dēļ strīdīgais lēmums tika atcelts *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ. Tiesa uzskatīja, ka no tiesību uz aizstāvību ievērošanas viedokļa jautājums, vai tas, ka koncentrācijas dalībniekiem netika paziņots ekonometriskais modelis, pamato Komisijas lēmuma atcelšanu, nav atkarīgs no šā modeļa iepriekšējas kvalificēšanas par apsūdzosu vai attaisnojošu pierādījumu. Ņemot vērā ekonometriskā modeļa nozīmīgumu koncentrācijas seku perspektīvas analīzei, gadījumā, ja tiktu paaugstināts pierādāmības sliekšnis, kas tiek prasīts, lai lēmumu atceltu tāda tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ, kurš, kā šajā lietā, izriet no apstākļa, ka nav paziņotas šiem modeļiem raksturīgās metodoloģiskās izvēles, it īpaši attiecībā uz statistikas tehnikām – kā šajā gadījumā būtībā aicina Komisija –, tas būtu pretrunā mērķim mudināt Komisiju nodrošināt pārredzamību koncentrāciju kontroles procedūrās izmantoto ekonometrisko modeļu izstrādē un kaitētu šo lēmumu vēlākas pārbaudes tiesā efektivitātei (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 54. un 55. punkts).
- 110 Līdz ar to 2019. gada 16. janvāra spriedums Komisija/*United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23) neļauj uzskatīt, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas datumā pastāvēja nenoteiktība gan attiecībā uz tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa, kāds noteikts it īpaši Regulas Nr. 139/2004 18. panta 3. punktā, interpretāciju, gan attiecībā uz seku, kas izriet no tiesību uz aizstāvību pārkāpuma, kurš pieļauts, nepaziņojot tādu ekonometrisko modeli kā šajā lietā aplūkots, interpretāciju.
- 111 Šajos apstākļos ir jānoraida Komisijas apgalvojums, ka *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpums ir jāuzskata par attaisnojamu apgalvota Savienības tiesību skaidrības trūkuma dēļ strīdīgā lēmuma pieņemšanas brīdī.
- 112 Ar otro Komisijas argumentu tiek apgalvots, ka, ņemot vērā laika ierobežojumu, kas tai bija jāievēro, vērtējot sarežģīto *UPS* un *TNT* darījumu, *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu nevar uzskatīt par pietiekami būtisku pārkāpumu. Komisija uzskata, ka šo laika ierobežojumu nozīmi nevar mazināt. Tikai divus mēnešus pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas Komisija veica papildu grozījumus ekonometriskajā modelī. Šo divu mēnešu laikā tai bija jāanalizē atbilde uz paziņojumu par iebildumiem (346 lapas), jāorganizē novērtēšanas sanāksmes, jāpaziņo *UPS* savi provizoriski secinājumi un jānovērtē tās saistību piedāvājumi, jākonsultējas ar dalībvalstīm un jāsaģatavo strīdīgais lēmums (450 lappuses), turklāt ņemot vērā, ka *UPS* iesniedza savu analīzi par koncentrācijas ietekmi uz cenām procesa novēlotā stadijā.
- 113 Ir taisnība, ka Komisijai obligātā prasība par ātrumu, kura raksturo Regulas Nr. 139/2004 vispārējo sistēmu, ir jāsaģatavo ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 38. punkts).

- 114 Tomēr saistībā ar šīs lietas apstākļiem jau ir ticis nospriests, ka ekonometriskā modeļa galīgā versija tika pieņemta 2012. gada 21. novembrī, proti, vairāk nekā divus mēnešus pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas. Lai gan šie grozījumi nebija nenozīmīgi, tie netika paziņoti *UPS*. Komisija nav minējusi nekādus apstākļus, kas norādītu uz konkrētiem iemesliem, kuru dēļ tai attiecīgajā brīdī būtu bijis praktiski neiespējami noteikt *UPS* isu atbildes sniegšanas termiņu, lai tai ļautu paust apsvērumus par minētajiem grozījumiem (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 41. un 42. punkts), lai gan ekonometriskajā modelī izdarītā grozījuma paziņošana neradītu nekādas tehniskas vai administratīvas grūtības un Komisijai bija pietiekami daudz laika, lai pieņemtu strīdīgo lēmumu pēc *UPS* uzklaušanās.
- 115 Nemot vērā šos apstākļus, Komisijas norādītais attaisnojums par to, ka esot pastāvējuši laika ierobežojumi, nav pamatots.
- 116 Komisija tomēr iebilst, ka, ņemot vērā kontekstu, kādā strīdīgais lēmums tika pieņemts, fakts, ka netika paziņoti jaunākie ekonometriskajā modelī veiktie grozījumi, neļauj secināt, ka pastāv pietiekami būtisks Savienības tiesību normas pārkāpums. Tā apgalvo, ka analīze par koncentrācijas ietekmi uz cenām strīdīgajā lēmumā bija iteratīvā ar *UPS* veiktā dialoga procesa rezultāts, un šis apstāklis mazinot pieļautās kļūdas nozīmi. Pēc tam, kad Komisija būtu ņēmusi vērā *UPS* ierosinājumus, tā galu galā būtu nolēmusi izmantot vispiemērotāko modeli strīdīgā lēmuma 727.–740. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.
- 117 Lai noteiktu, vai Komisijas pieļautā nelikumība var izraisīt Savienības atbildības iestāšanos, papildus īpašajai nozīmei, kāda ir pamatgarantijām Savienības tiesību sistēmā, ir jāuzsver, ka metodoloģiskajiem pamatiem, uz kuriem balstīti ekonometriskie modeļi, kas izmantoti koncentrācijas prognožu analīzē, ir jābūt cik vien iespējams objektīviem, lai iepriekš nenoteiktu šīs analīzes iznākumu vienā vai otrā virzienā. Tādējādi šie elementi sekmē Komisijas lēmumu objektivitāti un kvalitāti, no kurām beigu beigās ir atkarīga sabiedrības un uzņēmumu uzticēšanās Savienības uzņēmumu koncentrācijas kontroles procedūru leģitimitātei (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 53. punkts).
- 118 Tādējādi neievērojot procesuālo ierobežojumu, kura mērķis tomēr ir nodrošināt Savienības koncentrāciju kontroles procedūras leģitimitāti, kā arī tās taisnīgumu, Komisija turklāt attiecībā uz *UPS* radīja situāciju, kurā tā nevarēja saprast daļu no strīdīgā lēmuma pamatojuma.
- 119 Attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru tiesību uz aizstāvību pārkāpums neesot pietiekami būtisks, jo *UPS* esot bijusi iespēja saprast ekonometriskā modeļa galīgajā versijā izdarītos grozījumus, pateicoties diskusijām, kas notika pirms tā izveides, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa jau ir galīgi nospriedusi, ka, lai gan starp galīgo ekonometrisko modeli un iepriekš pārrunātajiem modeļiem pastāvēja daudzas līdzības, tomēr veiktie grozījumi nebija nenozīmīgi un nevienā administratīvā procesa brīdī dažādu koncentrācijas mainīgo lielumu izmantošana dažādos analīzes posmos nav bijusi iteratīvu diskusiju priekšmets (spriedums, 2017. gada 7. marts, *United Parcel Service*/Komisija, T-194/13, EU:T:2017:144, 204.–209. punkts).
- 120 Proti, tikai tiesvedībā lietā, kurā pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service* /Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144), *UPS* pēc Vispārējās tiesas 2016. gada 11. aprīlī veiktā procesa organizatoriskā pasākuma varēja iepazīties ar grozījumiem, kas veikti ekonometriskā modeļa galīgajā versijā.

- 121 Līdz ar to Komisijas arguments, saskaņā ar kuru tiesību uz aizstāvību pārkāpuma smagumu mazinot apstākļi, ka pirms ekonometriskā modeļa izveides notika vairākkārtēja viedokļu apmaiņa ar *UPS*, nav pamatots.
- 122 Tā kā *UPS* netika paziņota ekonometriskā modeļa galīgā versija, tai tādējādi tika liegta informācija, kas, ja tā būtu tikusi nosūtīta savlaicīgi, būtu varējusi *UPS* ļaut norādīt atšķirīgus darījuma ietekmes uz cenām rezultātus, kas būtu varējuši likt pārskatīt Komisijas vērā ņemtās kvalitatīvās informācijas tvērumu un tādējādi – samazināt to valstu skaitu, kurās pastāv būtiski šķēršļi efektīvai konkurencei (spriedums, 2017. gada 7. marts, *United Parcel Service/Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 218. punkts). Līdz ar to ir jākonstatē *UPS* tiesību uz aizstāvību acīmredzams un būtisks pārkāpums.
- 123 Tātad tas, ka Komisija nav ievērojusi *UPS* tiesības uz aizstāvību, ir pietiekami būtisks tādas Savienības tiesību normas pārkāpums, kuras mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām.

2) Par efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanu

- 124 Piekrītot tam, ka pierādīšanas pienākums attiecībā uz efektivitātes ieguvumiem gulstas uz pusi, kura ir paziņojusi par koncentrāciju, *UPS* uzskata, ka Komisijai pirms galīgā lēmuma pieņemšanas ir jānosaka pierādāmības sliekšnis, ko tā pieprasa, lai apgalvotos ieguvumus varētu uzskatīt par pārbaudāmiem Pamatnostādņu par horizontālo apvienošanu novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004, C 31, 5. lpp., turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”). Tā kā Komisija iepriekš nav izpaudusi šos kritērijus, tai esot bijušas patvaļīgas pilnvaras pieņemt vai noraidīt apgalvotos efektivitātes ieguvumus bez iespējas pusei, kas ir paziņojusi par koncentrāciju, vai Savienības tiesām īstenot jēlkādu kontroli. Paziņojuma par iebildumiem vai faktu izklāsta, kas papildināja šo paziņojumu, stadijā saskaņā ar Komisijas paziņojuma par paraugpraksi attiecībā uz lietu izskatīšanu saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu (OV 2011, C 308, 6. lpp.) 111. punktu Komisija būtu varējusi izskaidrot iemeslus, kuru dēļ tā plāno pieņemt atsevišķus efektivitātes ieguvumus un noraidīt citus. Taču *UPS* norāda, ka Komisija to nav izdarījusi.
- 125 Tāpat, kā jau ticis nopriests attiecībā uz ekonometriskā modeļa nepaziņošanu, *UPS* apgalvo, ka efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanas dēļ ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību. Komisijai esot jāizklāsta savi iebildumi par apgalvoto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību un jāsniedz pusēm, kuras paziņojušas par koncentrāciju, iespēja izteikt apsvērumus šajā ziņā. Komisija neesot izpildījusi šo pienākumu, tādējādi radot situāciju, kurā *UPS* nav iespējams pierādīt efektivitātes ieguvumu esamību.
- 126 Turklāt, lai gan *UPS* paziņojuma formas iesniegšanas brīdī iesniedza daudzus pierādījumus par efektivitātes ieguvumiem, Komisija tos esot tikai noraidījusi kā nepietiekamus, neformulējot informācijas pieprasījumu. Tikai administratīvā procesa beigās Komisija esot mēģinājusi uzsākt ar *UPS* ierobežotu dialogu par efektivitātes ieguvumiem. Tomēr esot maz ticams, ka Komisijai būtu bijis laiks ņemt vērā informāciju, ko *UPS* tai sniedza pēdējā datumā, proti, 2012. gada 20. novembrī, ņemot vērā nostāju, ko Komisija pieņēma tajā pašā dienā notikušajā novērtēšanas sanāksmē.
- 127 Visbeidzot, *UPS* uzskata, ka tā ar Komisiju varēja uzsākt debates pēc būtības tikai tiesvedības stadijā lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144).

- 128 Komisija šo argumentāciju apstrīd.
- 129 Ir jāatgādina, ka, lai kādu koncentrāciju atzītu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktu ir jāpierāda, ka paziņotās koncentrācijas īstenošana būtiski kaitētu efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, it īpaši tāpēc, ka tās rezultātā rastos vai nostiprinātos dominējošs stāvoklis (spriedums, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair/Komisija*, T-342/07, EU:T:2010:280, 26. punkts).
- 130 No judikatūras izriet, ka Komisijas lēmumiem par koncentrāciju saderību ar iekšējo tirgu jābūt pamatotiem ar pietiekami nozīmīgiem un saskanīgiem pierādījumiem. Tādējādi gadījumā, kad Komisija uzskata, ka koncentrācija ir jāaizliedz, tai ir jāsniedz pārliecinoši pierādījumi šāda secinājuma pamatošanai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 50. punkts, un 2002. gada 6. jūnijs, *Airtours/Komisija*, T-342/99, EU:T:2002:146, 63. punkts).
- 131 Šādā kontekstā to pierādījumu kvalitāte, ko Komisija sniegusi, lai pierādītu nepieciešamību pieņemt lēmumu, ar ko šāda koncentrācija tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ir it īpaši svarīga. Taču no tā nevar secināt, ka Komisijai tādu lēmumu jomā, ar ko tiek aizliegtas koncentrācijas, būtu jāievēro augstākas pierādīšanas prasības nekā tādu lēmumu jomā, ar ko koncentrācijas tiek atļautas. Proti, šī sprieduma 130. punktā atgādinātā judikatūra vienkārši atspoguļo pierādījumu būtisko funkciju, proti, pārliecināt par tēzes pamatotību vai, kā tas ir uzņēmumu koncentrācijas kontroles jomā, apstiprināt Komisijas lēmumu pamatā esošos vērtējumus. Šajā ziņā sarežģītība, kas raksturo tēzi par konkurences šķēršļiem, kura izvirzīta attiecībā uz paziņotu koncentrāciju, ir faktors, kas jāņem vērā vērtējumā par šīs koncentrācijas dažādo seku iespējamību, lai identificētu tās sekas, kuru iespējamība ir vislielākā, bet šādai sarežģītībai pašai par sevi nav nekādas ietekmes uz prasīto pierādīšanas līmeni (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 50. un 51. punkts).
- 132 Regulā Nr. 139/2004 nav nevienas tiesību normas par efektivitātes ieguvumiem. Tās 29. apsvērumā tomēr ir norādīts:
- “Lai noteiktu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci kopējā tirgū, ir lietderīgi ņemt vērā visu[s] pamatoto[s] un iespējamo[s] ražīgumu [efektivitātes ieguvumus], ko piedāvā attiecīgie uzņēmumi. Iespējams, ka koncentrācijas radītais produktivitātes pieaugums [radītie efektivitātes ieguvumi] vājina ietekmi uz konkurenci, un jo īpaši iespējamo kaitējumu patērētājiem, kas pretējā gadījumā varētu rasties, un tā rezultātā koncentrācija būtiski nemazina efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas dēļ. Komisija publicē vadlīnijas attiecībā uz to, kādos apstākļos tā var ņemt vērā produktivitātes pieaugumu [efektivitātes ieguvumus], novērtējot koncentrāciju.”
- 133 Regulas Nr. 139/2004 29. apsvērumā minētās Komisijas vadlīnijas ir izklāstītas pamatnostādņu 76.–88. punktā.
- 134 No pamatnostādņu 76. un 77. punkta izriet – ir iespējams, ka efektivitātes ieguvumi neitralizē koncentrācijas nelabvēlīgo ietekmi uz konkurenci. Tādējādi Komisija var nolemt, ka koncentrācija nav atzīstama par nesaderīgu, ja šī iestāde, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem, var secināt, ka efektivitātes ieguvumi, ko rada koncentrācija, var palielināt koncentrācijas dēļ radušās struktūras spēju un stimulu rīkoties konkurencei labvēlīgā veidā par labu patērētājiem.

- 135 Lai tā būtu, no pamatnostādņu 78. punkta izriet, ka ir jābūt izpildītiem trim kumulatīviem nosacījumiem: šiem efektivitātes ieguvumiem, pirmkārt, ir jāsniedz patērētājiem priekšrocības, otrkārt, jābūt saistītiem ar konkrēto koncentrāciju un, treškārt, jābūt pārbaudāmiem.
- 136 Nosacījums par efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību ir detalizētāk izklāstīts pamatnostādņu 86.–88. punktā. No šo pamatnostādņu 86. punkta izriet, ka šī nosacījuma mērķis ir ļaut Komisijai “[būt] pietiekami [pārlicinātai], ka efektivitātes ieguvumi varēs materializēties un būs pietiekami būtiski, lai neitralizētu iespējamo kaitējumu pircējiem, ko varētu radīt apvienošanās”. Minētajā punktā ir norādīts, ka, jo precīzāki un pārlicinošāki ir apgalvojumi par efektivitātes ieguvumu, jo labāk Komisija var novērtēt šos apgalvojumus. Šajā ziņā tajā ir precizēts, ka, ja iespējams, vajadzētu “kvantitatīvi noteikt” efektivitātes ieguvumu un tā radītās priekšrocības pircējiem un, ka, “ja nepieciešamie dati nav pieejami, lai varētu veikt precīzu kvantitatīvo analīzi, ir jābūt iespējamam paredzēt skaidri identificējamu pozitīvu, nevis minimālu ietekmi uz pircējiem”.
- 137 Visbeidzot, jautājums par pierādīšanas pienākumu un to pierādījumu apraksts, kas ir lietderīgi efektivitātes ieguvumu novērtēšanai, ir ietverts pamatnostādņu 87. un 88. punktā, kas ir formulēti šādi:
- “87. Lielākā daļa informācijas, kas ļauj Komisijai novērtēt, vai apvienošanās radīs tāda veida efektivitātes ieguvumus, kas dotu tai iespēju apstiprināt apvienošanos, ir tikai apvienošanās iesaistīto pušu rīcībā. Tāpēc deklarētājiem ir uzticēts laikus sniegt visu būtisko informāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu, ka vēlamais efektivitātes ieguvums ir apvienošanās rezultāts un to ir iespējams īstenot. Tāpat deklarētājiem ir jānorāda, cik lielā mērā efektivitātes ieguvums var neitralizēt negatīvu ietekmi uz konkurenci, ko citādi radītu apvienošanās, un tādējādi sniegt labumu patērētājiem.
88. Pie pierādījumiem, kas ir būtiski, novērtējot apgalvojumus par efektivitātes ieguvumu, jo īpaši pieder iekšējie dokumenti, kurus izmantojusi vadība, lai pieņemtu lēmumu par apvienošanos, vadības paziņojumi īpašniekiem un finanšu tirgiem par sagaidāmo efektivitātes ieguvumu, piemēri no pagātnes par efektivitātes ieguvumu un patērētāju priekšrocībām, un pieaicināto ekspertu pirms apvienošanās veiktie pētījumi par efektivitātes ieguvumu veidu un apjomu, un to, cik lielā mērā no tā iegūtu patērētāji.”

138 Tādējādi no pamatnostādnēm skaidri izriet, ka pusei, kura ir paziņojusi par koncentrāciju, ir jāsniedz precīzi un pārlicinoši pierādījumi, kas, cik vien iespējams, ļauj kvantitatīvi noteikt sagaidāmos efektivitātes ieguvumus. Šī situācija atšķiras no pienākuma pierādīt koncentrācijas paredzamās sekas, kurš ir Komisijas pienākums un no kura izriet, ka ekonometriskie modeļi, kas tiek izmantoti šim nolūkam, tiek darīti zināmi koncentrācijas dalībniekiem, kuri ir paziņojuši par koncentrāciju, jo tie ir instrumenti, kas palīdz pieņemt lēmumu (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 33. punkts).

139 Ir taisnība, ka šīs pamatnostādnēs sniegtās norādes vispārīgi atklāj, ka tikai tādi efektivitātes ieguvumi, kas pamatoti ar pierādījumiem, ļauj objektīvi novērtēt to apmēru un iespējamību. Šajās pamatnostādnēs ir sniegti orientējoši piemēri informācijai, kurai šajā ziņā varētu būt nozīme, it īpaši iekšējie dokumenti, kas paredzēti attiecīgajiem uzņēmumiem. Tomēr pamatnostādnēs ietverto formulējumu vispārīgums ir saprotams, ja ne neizbēgams uzņēmumu individuālās situācijas, paredzamo efektivitātes ieguvumu un to tirgu, kuros Komisijai ir jāveic kontrole, kad tai tiek paziņota koncentrācija, raksturlielumu neviendabīguma dēļ. Līdz ar to nevar saprātīgi

sagaidīt, ka Komisija ar tādu instrumentu kā pamatnostādnes iepriekš padziļināti un detalizēti definē visus kritērijus, pamatojoties uz kuriem šos efektivitātes ieguvumus var uzskatīt par pārbaudāmiem.

- 140 Tāpat nevienā Regulas Nr. 139/2004 un pamatnostādņu normā Komisijai, kad puses, kuras paziņojušas par koncentrāciju, izvirza argumentus par efektivitātes ieguvumiem, nav uzlikts pienākums iepriekš abstrakti definēt specifiskus kritērijus, uz kuru pamata tā plāno atzīt, ka efektivitātes ieguvumus var uzskatīt par pārbaudāmiem.
- 141 Šajā ziņā jānorāda, ka antidempinga tiesiskā regulējuma kontekstā jau ir ticis nospriests, ka iestāde, izmantojot novērtējuma brīvību, kas tai piešķirta ar šo regulējumu, iepriekš un detalizēti nepaskaidrodama kritērijus, ko tā plāno piemērot katrā konkrētā situācijā, nepārkāpj tiesiskās drošības principu (šajā nozīmē skat. spriedumus 1988. gada 5. oktobris, *Brother Industries* /Padome, 250/85, EU:C:1988:464, 29. punkts, un 1991. gada 7. maijs, *Nakajima*/Padome, C-69/89, EU:C:1991:186, 118. punkts). Šī situācija ir analogiska tai, kāda ir šajā lietā, kurā ar Regulu Nr. 139/2004 Komisijai ir piešķirta novērtējuma brīvība, lai novērtētu efektivitātes ieguvumus, uz ko norāda puses, kas paziņojušas par koncentrāciju, nenosakot tai pienākumu iepriekš un abstrakti definēt šim nolūkam atbilstošos kritērijus.
- 142 Šādos apstākļos *UPS* argumentācija, lai pierādītu, ka Komisijai bija pienākums tai paziņot īpašus kritērijus un pierādāmības sliekšņus, kurus tā bija iecerējusi piemērot, lai noteiktu, vai katrs norādītais efektivitātes ieguvums ir pārbaudāms, nav juridiski pamatota.
- 143 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, kā nepamatota ir jānorāda argumentācija, saskaņā ar kuru Komisija, analizējot efektivitātes ieguvumus, esot pārkāpusi *UPS* procesuālās tiesības, jo tā nav paziņojusi šo efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritērijus.

3) Par atsevišķu "FedEx" konfidenciālu dokumentu nepaziņošanu

- 144 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā nav tai sniegusi piekļuvi visai informācijai, ko *FedEx* ir sniegusi administratīvā procesa laikā, vai ka vismaz tā nav sniegusi šādu piekļuvi tās advokātiem, lai tie varētu neatkarīgi pārbaudīt tās saturu. *UPS* uzskata, ka tai ir tikusi liegta iespēja novērtēt *FedEx* sniegtās informācijas pierādījuma vērtību, lai gan šī informācija esot ietekmējusi Komisijas lēmumu attiecībā uz 14 valstu tirgiem atsaukt iebildumus par būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei esamību, vienlaikus tos uzturot attiecībā uz 15 citiem valstu tirgiem.
- 145 *UPS* uzskata, ka šiem ar *FedEx* saistītajiem pierādījumiem varētu būt bijusi nozīme arī pārējos 15 tirgos, attiecībā uz kuriem Komisija kļūdaini esot uzturējusi savus iebildumus par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. *UPS* apgalvo, ka šīs aizdomas pastiprina to attaisnojumu mainīgums, kurus Komisijas ir secīgi izvirzījusi procedūras laikā, lai apstrīdētu *FedEx* iekšējo dokumentu atbilstību.
- 146 Ne *UPS*, ne Vispārējā tiesa neesot varējušas pārbaudīt *FedEx* sniegtās informācijas pareizību. Ja *UPS* būtu varējusi iepazīties ar šo informāciju, tā uzskata, ka tā būtu varējusi pierādīt, ka 15 valstu tirgi, attiecībā uz kuriem Komisija secināja būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, nevar tikt nošķirti no pārējiem 14 tirgiem. *UPS* ir aizdomas, ka *FedEx* ir centusies pārliecināt Komisiju aizliegt tās un *TNT* koncentrācijas projektu, minimizējot tās plānu paplašināt darbību Eiropā. *UPS* atsauca uz atsevišķām pretrunām *FedEx* administratīvā procesa laikā sniegtajos apsvērumos un tās publiskajos paziņojumos ieguldītājiem.

- 147 *UPS* precizē, ka tās argumentācija attiecas nevis uz piekļuvi *FedEx* konfidencialajiem dokumentiem, kas atzīti par apsūdzošiem pierādījumiem, bet gan uz jautājumu, vai tai varēja tikt atteikta piekļuve citiem *FedEx* konfidencialiem dokumentiem, kas ir lietderīgi, lai novērtētu apsūdzošo pierādījumu pierādījuma vērtību. Šajā ziņā tā uzskata, ka Komisijai nav jāizlemj, kādi dokumenti ir lietderīgi uzņēmuma, kurš paziņojis par koncentrāciju, aizstāvībai.
- 148 Tā esot varējusi iepazīties ar noteiktu informāciju, kuru *FedEx* iesniedza Komisijai, tikai pēc pasākumiem, ko Vispārējā tiesa veica lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144). Daži dokumenti, ar kuriem tā tādējādi ir iepazinusies, esot pretrunā Komisijas noteiktajai diferenciācijai starp valstu tirgiem atkarībā no tā, vai tajos pastāv vai nepastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.
- 149 *UPS* uzskata, ka Komisija nevar apgalvot, ka *UPS* ir jāpierāda, ka dokumentiem, kuriem tā nav varējusi piekļūt, ir bijusi ietekme uz strīdīgo lēmumu, kā tas izrietot no 2011. gada 25. oktobra sprieduma *Solvay/Komisija* (C-109/10 P, EU:C:2011:686) 63. punkta, ne arī atsaukties uz 2005. gada 14. decembra spriedumu *General Electric/Komisija* (T-210/01, EU:T:2005:456), jo tas neattiecas uz piekļuvi dokumentiem, kas atspēko trešās puses paziņojumu apsūdzošā pierādījuma vērtību.
- 150 *UPS* uzskata, ka Komisija saņēma savā rīcībā *FedEx* dokumentus piecus mēnešus pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas. Šajos apstākļos Komisija nevar atsaukties ne uz vienu laika ierobežojumu, lai attaisnotu *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 151 *UPS* uzskata, ka, tikai sākot ar brīdi, kad tā būs ieguvusi piekļuvi šiem dokumentiem, tā varēs precīzi izklāstīt hipotētisko scenāriju. Tā lūdz Vispārējo tiesu ar procesa organizatorisko pasākumu vai ar pierādījumu savākšanas pasākumu uzdot Komisijai iesniegt visus tās rīcībā esošos *FedEx* iekšējos dokumentus.
- 152 Komisija noliedz jebkādu *UPS* procesuālo tiesību pārkāpumu.
- 153 Ir jāuzsver, ka *UPS* neapgalvo, ka Komisija nav paziņojusi *FedEx* iekšējos dokumentus, uz kuriem balstīts lēmums par *UPS* un *TNT* koncentrācijas darījuma nesaderību. *UPS* arī neapstrīd *FedEx* iekšējo dokumentu, kuriem tā administratīvā procesa laikā ir lūgusi piekļuvi vai kuri tai tika paziņoti rediģētās versijās vai kopsavilkuma veidā, konfidencialo raksturu. Taču *UPS* apgalvo, ka tās tiesības uz aizstāvību ir pārkāptas, ciktāl Komisija tai nav ļāvusi iepazīties ar visiem *FedEx* iekšējiem dokumentiem, kas pievienoti lietas materiāliem, to konfidencialā un nerediģētā versijā. Uzskatot, ka visi šie dokumenti potenciāli ir attaisnojoši dokumenti, *UPS* apgalvo, ka Komisijai esot bijis tai jāpiešķir vismaz tā sauktā “ierobežotā” piekļuve, lai tās ārējie juridiskie padomdevēji varētu neatkarīgi pārbaudīt to pierādījuma vērtību, vienlaikus ievērojot to konfidencialitāti.
- 154 Koncentrāciju kontroles jomā Komisijai ir pienākums paziņot pusēm, kuras ir paziņojušas par koncentrāciju, visu informāciju, uz kuras pamata tā ir nodomājusi pieņemt savu lēmumu, lai ļautu šīm pusēm tikt uzklautām (spriedums, 2019. gada 16. janvāris, Komisija/*United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 31. punkts). Proti, pirms tāda lēmuma kā strīdīgais lēmums pieņemšanas Regulas Nr. 139/2004 18. panta 1. punktā Komisijai ir noteikts pienākums sniegt iespēju “personām, uzņēmumiem un attiecīgo uzņēmumu asociācijām [apvienībām], jebkurā procedūras stadijā līdz apspriedei ar Padomdevēju komiteju, paust savus uzskatus par iebildumiem [pret šo lēmumu]”. Saskaņā ar šīs regulas 18. panta 3. punktu “Komisija savu lēmumu balsta vienīgi uz iebildumiem, kurus attiecīgajām pusēm bija iespēja komentēt”, un tai, “izskatot lietu, pilnībā jārespektē attiecīgo pušu aizstāvības tiesības”.

- 155 Runājot par dokumentiem, kas nav dokumenti, uz kuriem tiek norādīts, lai pamatotu Komisijas paziņotos iebildumus, piekļuve lietas materiāliem nav automātiska, bet tā ir jāpieprasa. Regulas Nr. 802/2004 17. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “pēc attiecīga lūguma Komisija nodrošina lietas materiālu pieejamību pusēm, kurām tā ir adresējusi iebildumus, lai šādi dotu tām iespēju izmantot tiesības uz aizstāvību”, un ka pieejamību “nodrošina pēc iebildumu paziņošanas”. Šīs tiesību normas ir atspoguļotas Komisijas paziņojuma par noteikumiem attiecībā uz piekļuvi Komisijas lietas materiāliem, ievērojot [LESD 101.] un [102.] pantu, EEZ līguma 53., 54. un 57. pantu un Regulu Nr. 139/2004 (OV 2005, C 325, 7. lpp., turpmāk tekstā – “Komisijas paziņojums par piekļuvi lietas materiāliem”), 7. punktā, saskaņā ar kuru “piekļuve tiek piešķirta pēc pieprasījuma personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kā tas var notikt realitātē [atkarībā no gadījuma], kurām Komisija ir adresējusi savus iebildumus”.
- 156 Šis pieprasījums par piekļuvi lietas materiāliem ir jāiesniedz Konkurences ģenerāldirektorātam, pirms tas attiecīgā gadījumā tiek adresēts uzklauššanas amatpersonai. Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Lēmuma 2011/695/ES (2011. gada 13. oktobris) par uzklauššanas amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (OV 2011, L 275, 29. lpp.) 3. panta 7. punktā ir paredzēts, ka ar jebkādiem jautājumiem attiecībā uz konkurences lietu izskatīšanā iesaistīto attiecīgo pušu procesuālo tiesību efektīvu īstenošanu šīs personas vispirms vēršas Konkurences ģenerāldirektorātā un, ja jautājums netiek atrisināts, to var iesniegt uzklauššanas amatpersonai. Šajā ziņā Lēmuma 2011/695 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka tad, ja pusei, kura izmantojusi savas tiesības iepazīties ar materiāliem, ir iemesls uzskatīt, ka Komisijas rīcībā ir dokumenti, kuri šai pusei nav izsniegti, un ka attiecīgie dokumenti ir nepieciešami, lai pienācīgi īstenotu tiesības tikt uzklauštam, tā uzklauššanas amatpersonai var iesniegt argumentētu lūgumu par iepazīšanos ar šiem dokumentiem. Šie noteikumi būtībā ir Komisijas paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 47. punkta priekšmets. Lai veicinātu piekļuvi lietas materiāliem, Komisijas paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 45. punktā ir paredzēts, ka Komisija lietas dalībniekiem izsniedz “dokumentu uzskaites sarakstu, kurā izklāstīts lietas materiālu saturs”.
- 157 Lai nodrošinātu piekļuves tiesību efektivitāti koncentrācijas kontroles procedūrās, pieprasījums piekļūt lietas materiāliem ir jāiesniedz savlaicīgi. Kā atgādināts Komisijas paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 28. punktā, no Regulas Nr. 139/2004 18. panta 1. un 3. punkta, lasot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 802/2004 17. panta 1. punktu, izriet, ka pusēm, kuras ir paziņojušas par koncentrāciju, pēc pieprasījuma tiks piešķirta piekļuve Komisijas lietas materiāliem jebkurā procesa posmā no Komisijas iebildumu saņemšanas līdz apspriedei ar padomdevēju komiteju. Turklāt Lēmuma 2011/695 3. panta 7. punktā ir paredzēts, ka pieprasījumus saistībā ar pasākumiem, kuriem ir noteikts termiņš, iesniedz laikus sākotnēji noteiktajā termiņā. No tā izriet, ka pieprasījums par piekļuvi lietas materiāliem, kas iesniegts Konkurences ģenerāldirektorātam vai uzklauššanas amatpersonai pēc tam, kad padomdevēja komiteja ir sniegusi savu atzinumu par Komisijas lēmuma projektu, ir jāuzskata par novēlotu.
- 158 Konkrētajā gadījumā *UPS* argumentācija daļēji ir pārāk vispārīga, lai ļautu secināt, ka nepaziņotie dokumenti bija vismaz potenciāli nepieciešami tās tiesību uz aizstāvību īstenošanai. Proti, *UPS* norāda, ka tai bija jādara zināmi visi *FedEx* iekšējie konfidenciālie dokumenti, jo tie būtu tai ļāvuši saprast, uz kādu informāciju Komisija ir pamatojusies, lai atzītu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei 15 valstu tirgos, un izslēgtu šāda šķēršļa pastāvēšanu attiecībā uz pārējiem 14 tirgiem, nesniedzot papildu precizējumus.

- 159 Tomēr *UPS* konkrētāk atsaucas uz divām iekšējo konfidenciālo dokumentu paketēm, kuras *FedEx* esot nosūtījusi Komisijai, proti, viena pakete tika nosūtīta pirms 2012. gada 19. oktobra paziņojuma par iebildumiem un otra – pēc šī paziņojuma. *UPS* uzskata, ka šie dokumenti ļautu saprast, kāpēc Komisija neņēma vērā paziņojumā par iebildumiem sākotnēji paustās bažas attiecībā uz 14 valstu tirgiem.
- 160 *UPS* ieskatā pirmo dokumentu paketi veido 484 *FedEx* iekšējie dokumenti, kas Komisijas rīcībā bija kopš 2012. gada 10. augusta. Otrā pakete attiecas uz atsevišķiem dokumentiem, kurus *FedEx* iesniedza Komisijai 2012. gada 9. un 15. novembrī, kuri attiecas uz tās darbības paplašināšanās plāniem un kuriem *UPS* advokāti esot varējuši piekļūt daļēji pēc procesa organizatoriska pasākuma, ko Vispārējā tiesa veica 2016. gada 11. aprīlī lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144).
- i) Par piekļuvi 484 "FedEx" iekšējiem konfidenciāliem dokumentiem, kas pievienoti lietas materiāliem 2012. gada 10. augustā*
- 161 Prasības pieteikuma 52. punktā *UPS* norāda, ka Komisija, kuras rīcībā lielākā daļa *FedEx* iekšējo dokumentu bija kopš 2012. gada 10. augusta, būtu varējusi tai dot piekļuvi attaisnojošajiem pierādījumiem – vēlākais – faktu izklāsta brīdī. Tomēr tā to neesot izdarījusi, tādējādi acīmredzami un būtiski pārkāpjot tiesības uz aizstāvību. Replikas stadijā *UPS* lūdza Vispārējo tiesu uzdot Komisijai iesniegt visus *FedEx* iekšējos dokumentus, kas ir tās rīcībā. Atbildē uz šajā ziņā uzdoto rakstveida jautājumu *UPS* atsauca uz 484 *FedEx* iekšējiem dokumentiem par šī uzņēmuma darbības paplašināšanās plāniem.
- 162 Komisija būtībā atbild, ka strīdīgais lēmums nav balstīts ne uz vienu *FedEx* dokumentu, kuram *UPS* nav bijusi piekļuve, un ka pārējā daļā *UPS* administratīvā procesa laikā nav lūgusi piekļuvi attiecīgajiem 484 dokumentiem.
- 163 Jākonstatē, ka lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka *FedEx* attiecīgos 484 dokumentus nosūtīja 2012. gada 10. augustā, atbildot uz Komisijas 2012. gada 2. augusta informācijas pieprasījumu. *UPS* neapgalvo, ka šie dokumenti nav iekļauti dokumentu uzskaites sarakstā, kurā izklāstīts lietas materiālu saturs. Prasības pieteikuma A.14 pielikuma 49. zemspītras piezīmē *UPS* norāda, ka tai ir izdevies identificēt šo dokumentu esamību, izlasot nekonfidenciālu 2012. gada 10. augusta *FedEx* padomdevēju vēstuli, kas kā pavaddokuments pievienota attiecīgo dokumentu nosūtīšanai (dokuments ar atsauces numuru ID 6459). Lai gan tiesas sēdē tā neprecizēja, kurā datumā tā varēja uzzināt par šo dokumentu esamību, *UPS* paziņoja, ka ir lūgusi tiem piekļuvi administratīvā procesa laikā un šajā nolūkā 2012. gada 30. oktobrī ir vērsusies pie uzklausišanas amatpersonas.
- 164 Tomēr jākonstatē, ka pieprasījumā par piekļuvi lietas materiāliem, ko *UPS* 2012. gada 25. oktobrī nosūtīja Konkurences ģenerāldirektorātam, nav nevienas atsauces uz šiem dokumentiem. Savā pieprasījumā *UPS* lūdza piekļuvi 1122 trešo personu dokumentiem, kuri netika izpausti, Komisijai nesniedzot attaisnojumu, no 7299 dokumentiem, kas minēti administratīvās lietas satura rādītājā.
- 165 Komisija ar 2012. gada 25. oktobra e-pasta vēstuli atbildēja *UPS*, ka no visiem lietas materiālos esošajiem dokumentiem, kuriem tai bija tiesības piekļūt kopš paziņojuma par iebildumiem, tikai 323 dokumentiem nevar piekļūt komercnoslēpuma dēļ un 1177 citiem dokumentiem var piekļūt to nekonfidenciālajā versijā.

- 166 Ir jākonstatē, ka savā 2012. gada 30. oktobra lūgumā uzklausišanas amatpersonai papildus pieprasījumiem par piekļuvi atsevišķiem konkrētiem dokumentiem, kas identificēti ar atsauces numuru, vai vismaz identificējamiem dokumentiem, *UPS* ir vienīgi vispārīgi atsaukusies uz savām tiesībām iepazīties “tieši vai ar tās padomdevēju starpniecību ar visiem potenciāli attaisnojošiem dokumentiem, kas ietverti Komisijas lietas materiālos, it īpaši ar iekšējiem datiem par *FedEx* stratēģiju”.
- 167 Taču ne tikai *UPS* nav šādu neierobežotu un absolūtu tiesību piekļūt lietas materiālos esošajai konfidencialajai informācijai, bet tā arī nevarēja saprātīgi gaidīt, ka uzklausišanas amatpersona interpretēs šo nekonkrētu un abstrakto pieprasījumu kā tādu, kas attiecas specifiski uz 484 dokumentiem, ko *FedEx* pievienoja savai 2012. gada 10. augusta atbildei uz Komisijas jautājumiem.
- 168 *UPS* nav pierādījusi, ka administratīvā procesa laikā tā būtu lūgusi piekļuvi attiecīgajiem 484 dokumentiem – nedz 2012. gada 26. novembrī Komisijai adresētajā pieprasījumā par piekļuvi, nedz 2013. gada 4. janvārī – atbildot uz faktu izklāstu – nosūtītajā pieprasījumā par piekļuvi.
- 169 No šiem apstākļiem izriet, ka, tā kā *UPS* nav pierādījusi, ka tā šajā ziņā būtu iesniegusi pieprasījumu, tā nav izmantojusi savas tiesības piekļūt 484 dokumentiem, kurus *FedEx* nosūtīja Komisijai 2012. gada 10. augustā un kuri tika pievienoti lietas materiāliem, atbilstoši Lēmuma 2011/695 3. panta 7. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 170 Vispārējā tiesa saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūrām jau ir noraidījusi atcelšanas pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums, pamatojoties uz to, ka lietas dalībnieks, kurš uz tām atsaucās, nebija izmantojis šīs tiesības administratīvā procesa laikā (spriedums, 2014. gada 9. decembris, *SP/Komisija*, T-472/09 un T-55/10, EU:T:2014:1040, 294. punkts). Vispārējā tiesa arī nosprieda, ka pusei, kas administratīvā procesa gaitā uzzina, ka Komisijas rīcībā ir dokumenti, kas varētu būt noderīgi šīs puses aizstāvībai, ir jāiesniedz šai iestādei tiešs lūgums par piekļuvi šiem dokumentiem. Ja puse to neizdara administratīvā procesa laikā, tas izraisa prekluzīvu iedarbību attiecībā uz šo jautājumu jebkurā atcelšanas prasībā, kas celta pret galīgo lēmumu (spriedumi, 2000. gada 15. marts, *Cimenteries CBR u.c./Komisija*, T-25/95, T-26/95, no T-30/95 līdz T-32/95, no T-34/95 līdz T-39/95, no T-42/95 līdz T-46/95, T-48/95, no T-50/95 līdz T-65/95, no T-68/95 līdz T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 un T-104/95, EU:T:2000:77, 383. punkts, un 2007. gada 26. aprīlis, *Bolloré u.c./Komisija*, T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 un T-136/02, EU:T:2007:115, 49. un 59. punkts).
- 171 Šie risinājumi ir attiecināmi uz prasību atlīdzināt zaudējumus, kas nodarīti ar tiesību piekļūt lietas materiāliem apgalvotu pārkāpumu koncentrāciju kontroles procedūrā. Puse, kura ir paziņojusi par koncentrāciju un kura nav iesniegusi Konkurences ģenerāldirektorātā un pēc tam – pieprasījuma noraidīšanas gadījumā – uzklausišanas amatpersonai pieprasījumu par piekļuvi lietas materiāliem, nevar vēlāk apgalvot, ka tā atbilst nosacījumiem, lai saņemtu atlīdzību par apgalvoto kaitējumu, kas izrietot no piekļuves tiesību pārkāpuma, lai gan tā šīs tiesības nav īstenojusi savlaicīgi un paredzētajos veidos.
- 172 Līdz ar to *UPS* argumentācija par tiesību piekļūt 484 *FedEx* iekšējiem konfidencialiem dokumentiem, kas Komisijai tika nosūtīti 2012. gada 10. augustā, pārkāpumu ir jānoraida.

ii) Par piekļuvi dokumentiem, kurus “FedEx” nosūtīja 2012. gada 9. un 15. novembrī

- 173 Ir jāatgādina, ka 2012. gada 19. oktobra paziņojumā par iebildumiem Komisija uzskatīja (skat. it īpaši minētā paziņojuma 7.1.3.2. un 7.1.3.7. iedaļu), ka viens no iemesliem, kādēļ *FedEx* nav pietiekami spēcīgs konkurents, lai līdzsvarotu *UPS* un *TNT* koncentrācijas sekas, ir saistīts ar to, ka *FedEx* tīkla pārklājums ir stipri mazāks salīdzinājumā ar tās konkurentu pārklājumu. Šī paziņojuma 7.1.3.8. iedaļā Komisija arī norādīja, ka *FedEx* nesenās iegādes un darbības paplašināšanās plāni tai neļauj tuvākajā nākotnē kompensēt attālumu, kas to atdala no tās galvenajiem konkurentiem. Pamatojoties uz šiem apstākļiem, Komisija minētā paziņojuma 7.1.3.9. iedaļā secināja, ka *FedEx* pozīcija ir pārāk vāja, lai radītu būtisku konkurences spiedienu, kas ļautu neitralizēt plānotās koncentrācijas negatīvo ietekmi uz konkurenci.
- 174 No lietas materiāliem izriet, ka ar 2012. gada 26. oktobra e-pasta vēstuli Komisija nosūtīja *FedEx* pieprasījumu sniegt papildu informāciju par šī uzņēmuma infrastruktūru. Šis pieprasījums, kura mērķis it īpaši bija sniegt paskaidrojumus Komisijai par *FedEx* darbības paplašināšanās plāniem, konkrētāk bija vērsts uz to, lai attiecībā uz katru EEZ valsti iegūtu:
- karti, kurā norādītas infrastruktūras, ko *FedEx* izmanto sīkpacku piegādei, kā arī infrastruktūras, kuras izmantošana bija paredzēta līdz 2015. gada beigām, atrašanās vietas;
 - to apakšuzņēmēju sarakstu, kuri tiek izmantoti sīkpacku savākšanai un piegādei (“*pick up and delivery*”, turpmāk tekstā – “*PUD*”), kā arī to apakšuzņēmēju sarakstu, kurus *FedEx* plānoja piesaistīt līdz 2015. gada beigām, norādot ikviena no tiem atrašanās vietu un tirdzniecības piesaistes zonu. Šī informācija bija jāsniedz tabulas veidā, kas organizēta saskaņā ar sadaļām, kuras ļauj identificēt katru uzņēmumu un noteikt tā atrašanās vietu, un jāiesniedz dati par tā pozīciju un nozīmi *FedEx* (avio, sauszemes vai vietējā) tīklā, tostarp norādot tā apstrādes kapacitāti 2011. gadā, tā tirdzniecības piesaistes zonu, apkalpoto ceļu skaitu, kravas automašīnu ikdienas plūsmu un piegādes transportlīdzekļu parka lielumu. Komisija arī lūdza *FedEx* precizēt datumu, kurā plānots sākt paredzētās darbības no objektiem, kas vēl nav darbaspējīgi.
- 175 Šī pieprasījuma mērķis bija papildināt informāciju, uz kuru bija balstīta Komisijas provizoriskā analīze, kas izklāstīta paziņojumā par iebildumiem attiecībā uz *FedEx* konkurences stāvokli eksprospiegāžu tirgū EEZ teritorijā.
- 176 Atbildot uz šo pieprasījumu, *FedEx* 2012. gada 9. novembrī nosūtīja Komisijai pieprasītās kartes un tabulas. 2012. gada 15. novembrī *FedEx* iesniedza šo dokumentu pārskatītu versiju.
- 177 Netiek apstrīdēts, ka Komisija šos dokumentus nenosūtīja *UPS* administratīvā procesa laikā. Tikai tiesvedībā lietā, kurā tika pasludināts 2017. gada 7. marta spriedums *United Parcel Service /Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), *UPS* beidzot varēja iepazīties ar šiem dokumentiem to nekonfidencialajā versijā pēc Vispārējās tiesas 2016. gada 11. aprīlī veiktā procesa organizatoriskā pasākuma.
- 178 Tomēr tiesas sēdē Komisija norādīja, ka jēlkāds *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpums šajā ziņā ir izslēdzams, jo pēdējā minētā nav vērsusies pie uzklausišanas amatpersonas, lai apstrīdētu Konkurences ģenerāldirektorāta atteikumu. Komisija uzsvēra, ka, tā kā šis atteikums bija datēts ar 2013. gada 11. janvāri, *UPS* vēl varēja vērsties pie uzklausišanas amatpersonas līdz 2013. gada 18. janvārim – padomdevējas komitejas sanāksmes datumam, bet *UPS* to neesot izdarījusi.

- 179 Ir taisnība, ka *UPS* izmantoja savas tiesības piekļūt lietas materiāliem, jo 2013. gada 4. janvārī savā atbildē uz faktu izklāstu tā Konkurences ģenerāldirektorātam iesniedza pieprasījumu par ierobežotu piekļuvi informācijas telpā, un šis pieprasījums it īpaši attiecās uz atbildēm uz informācijas pieprasījumiem ar numuriem Q30 un Q31.
- 180 Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka *UPS* nav vērsusies pie uzklausišanas amatpersonas par Konkurences ģenerāldirektorāta 2013. gada 11. janvāra atteikumu, lai gan *UPS* rīcībā bija termiņš, kura beigu datums saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 18. panta 1. un 3. punktu un Regulas Nr. 802/2004 17. panta 1. punktu bija noteikts padomdevējas komitejas sanāksmes dienā, proti, šajā gadījumā 2013. gada 18. janvārī. Turklāt *UPS* nav apgalvojusi, ka šie noteikumi būtu jebkādā veidā pretrastiesiski.
- 181 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, tā kā *UPS* nav iesniegusi uzklausišanas amatpersonai pieprasījumu par piekļuvi lietas materiāliem, tā nevar vēlāk apgalvot, ka tā atbilst nosacījumiem, lai saņemtu atlīdzību par apgalvotajiem zaudējumiem, kas izrietot no šo tiesību, ko tā nav izmantojusi savlaicīgi un paredzētajos veidos, pārkāpuma.
- 182 No iepriekš minētā izriet, ka *UPS* argumentācija par tās tiesību piekļūt *FedEx* 2012. gada 9. un 15. novembra atbildēm pārkāpumu nav pamatota.
- 183 Turklāt, tā kā *UPS* iepriekš nav vērsusies Konkurences ģenerāldirektorātā vai – atteikuma gadījumā – pie uzklausišanas amatpersonas ar pieprasījumu par piekļuvi 484 *FedEx* iekšējiem konfidencialajiem dokumentiem, ko tā nosūtīja Komisijai 2012. gada 10. augustā, un ar pieprasījumu par piekļuvi *FedEx* 2012. gada 9. un 15. novembra atbildēm, nav jāapmierina *UPS* lūgums par procesa organizatorisko pasākumu veikšanu saistībā ar šo dokumentu iesniegšanu.

b) Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

- 184 *UPS* apgalvo, ka Komisija nav pietiekami pamatojusi strīdīgo lēmumu attiecībā uz pierādījumu līmeni, kas prasīts, lai, pamatojoties uz koncentrācijas ietekmes uz cenām, efektivitātes ieguvumu un *FedEx* konkurētspējas analīzi, diferencētu 15 valstu tirgus, kuros pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, un pārējos 14 valstu tirgus. Līdz ar to ne tā, ne Vispārējā tiesa neesot varējušas pārbaudīt, kādā veidā Komisija, pamatojoties uz šiem trim elementiem, nošķīra šos tirgus, kā arī tās neesot varējušas novērtēt secinājumu par konkurences ciešumu pamatotību. *UPS* apgalvo, ka, lai arī nepietiekams pamatojums pats par sevi nerada kaitējumu, šāda nepietiekamība šajā lietā izceļ to, ka Komisija ir nopietni pārkāpusi tiesību pārkāpuma principu.
- 185 Komisija iebilst, ka nepietiekams pamatojums nevar izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.
- 186 Ir jāatgādina, ka, lai noteiktu, vai apgalvotais pārkāpums var izraisīt Savienības ārpuslīgumisko atbildību, Vispārējai tiesai ir jāspēj saprast norādītā pārkāpuma apjomu. Proti, prasītājam ir jāidentificē pārmestā rīcība, pretējā gadījumā prasība ir nepieņemama. Taču *UPS* argumentācija, kas minēta prasības pieteikuma 73. punktā, neļauj noteikt, kādā veidā apgalvotais pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums ir pietiekami būtisks pārkāpums. Šādos apstākļos šis iebildums ir nepieņemams.
- 187 Katrā ziņā ir jānorāda, ka prasības pieteikuma 73. punktā ietvertā *UPS* argumentācija par pamatojuma trūkumu patiesībā sajaucas ar argumentāciju, kas izvirzīta, lai pierādītu to kritēriju nepaziņošanas pretrastiesiskumu, kuri attiecas uz efektivitātes ieguvumu vērtējumu, koncentrācijas

ietekmes uz cenām novērtējumu un konkurences pretsvara, ko varētu īstenot *FedEx*, novērtējumu. *UPS* apgalvo, ka tās un *TNT* koncentrācijas vērtējumā ir pieļautas kļūdas, analizējot koncentrācijas ietekmi uz cenām un efektivitātes ieguvumus, pieļauta nevienlīdzīga attieksme salīdzinājumā ar *FedEx* un *TNT* apvienošanās analīzi, kā arī kļūdas *FedEx* situācijas vērtējumā. Tādējādi *UPS* atsaucas uz viena vai vairāku pietiekami būtisku pārkāpumu esamību, jo strīdīgajā lēmumā Komisija esot secinājusi, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei attiecīgo pakalpojumu tirgos 15 dalībvalstīs.

- 188 Šajā ziņā jāatgādina, ka LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formas prasība, kas jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, jo šis jautājums attiecas uz strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Proti, lēmuma pamatojumu veido to motīvu formāla izklāstīšana, uz kuriem šis lēmums ir balstīts. Ja šie motīvi nav pamatoti vai tajos ir pieļautas kļūdas, šādi trūkumi skar lēmuma likumību pēc būtības, nevis tā pamatojumu (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. punkts).
- 189 Būtiskas formas prasības, kas saistīta ar pienākumu norādīt pamatojumu Savienības tiesību aktos, neievērošana nevar radīt materiālu kaitējumu, kurš atšķiras no tā, kas izriet no attiecīgā tiesību akta nepamatotības. Savienības tiesību akta, iespējams, nepietiekams pamatojums principā pats par sevi nevar izraisīt Savienības atbildības iestāšanos (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 30. septembris, *Eurocoton* u.c./Padome, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 98. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 10. septembris, *HTTS*/Padome, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 103. punkts).
- 190 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida *UPS* argumenti par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un ir jāizvērtē tās argumenti par kļūdām plānotās koncentrācijas vērtējumā.

c) Par kļūdām plānotās koncentrācijas vērtējumā

- 191 *UPS* apgalvo, ka vērtējumā par *UPS* un *TNT* koncentrāciju ir pieļautas kļūdas, analizējot koncentrācijas ietekmi uz cenām un efektivitātes ieguvumus, pieļauta nevienlīdzīga attieksme salīdzinājumā ar *FedEx* un *TNT* apvienošanās analīzi, kā arī kļūdas *FedEx* situācijas vērtējumā, kuras – aplūkotas atsevišķi vai kopā – var izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

1) Par koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzi

- 192 *UPS* atsaucas uz divu veidu kļūdām, kas ietekmē Komisijas izmantoto modeli. Runa ir, pirmkārt, par atsevišķu *FedEx* datu neņemšanu vērā un, otrkārt, par kļūdām Komisijas ekonometriskā modeļa izveidē.

i) Par atsevišķu "FedEx" datu neņemšanu vērā

- 193 *UPS* ieskatā Komisija ir izslēgusi atsevišķus *FedEx* datus, kuri tomēr esot noderīgi koncentrācijas ietekmes uz cenām modelēšanai. Lai gan koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzes mērķis bija paredzēt ietekmi uz cenām 2015. gadam, Komisija esot ņēmusi vērā *FedEx* datus par 2012. gadu. Lai gan tās rīcībā bija informācija par *FedEx* projektiem līdz 2015. gadam, bet tā to neņēma vērā. Ja nebūtu pieļauta šī acīmredzamā kļūda, modelis neuzrādītu gandrīz nekādu cenu pieaugumu

13 valstīs no 15, attiecībā uz kurām Komisija secināja, ka tajās pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Ja Komisija būtu izmantojusi tās rīcībā esošos datus, tā būtu varējusi konstatēt, ka nav iespējams ticami paredzēt cenu pieaugumu un ka nelabvēligam lēmumam nav pamata.

194 Jākonstatē, ka, lai novērtētu saistību starp koncentrācijas līmeni un novērotajām cenām, Komisija ir balstījies uz datiem, kas bija pieejami modeļa izveides brīdī, proti, 2012. gadā. Konkrētāk – attiecībā uz koncentrācijas mainīgo lielumu Komisija ņēma vērā konkurentu attiecīgo tīklu pārklājuma līmeni, kas bija novērojams tajā laikā, lai sniegtu par to patiesu priekšstatu. Iekļaujot šajos datos prognožu elementus, kas pēc būtības ir tīri hipotētiski, piemēram, tādus kā *FedEx* veiktās prognozes par sava tīkla paplašināšanu gandrīz trīs gadu tālā nākotnē, tiktu ieviesta papildu nenoteiktības pakāpe, kas ir grūti savienojama ar mērķi izveidot uzticamu modeli. Tomēr tas nenozīmē, ka šiem datiem nebija nozīmes plānotā darījuma analizē, jo Komisija savā vispārējā vai “kvalitatīvajā” analizē izvērtēja *FedEx* spēju nākotnē īstenot konkurences pretsvaru plānotā darījuma rezultātā izveidotajai struktūrai. Šādos apstākļos *UPS* argumentācija par to, ka ekonometriskajā modelī nav ņemtas vērā *FedEx* prognozes attiecībā uz tās tīkla paplašināšanu līdz 2015. gadam, ir jānoraida.

ii) Par kļūdām Komisijas ekonometriskā modeļa izveidē

195 *UPS* apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, izmantojot modeli, kas būtiski novirzās no ekonometrijā ierastās prakses, proti, izmantot vienu un to pašu modeli abās analīzes stadijās. Komisija prognozes stadijā esot izmantojusi modeli, kurš atšķiras no tā, kas tika izmantots aplēses stadijā.

196 *UPS* būtībā apgalvo, ka Komisija, izmantojot diskrētu koncentrācijas mainīgo lielumu – proti, tas ir atveidots kā vesels skaitlis – aplēses stadijā, bet nepārtrauktu mainīgo lielumu, kas atveidots kā decimālskaitlis, prognozes stadijā, ir pieļāvusi acīmredzamu un būtisku kļūdu, kura ietekmē visa modeļa uzticamību kopumā. Lai paredzētu koncentrācijas ietekmi, Komisija esot balstījies uz modeli, kas ir pretrunā praksei šajā jomā, un kuram nav empīriskā pamatojuma. Neviena ierasti uzmanīga un rūpīga iestāde līdzīgos apstākļos nebūtu paredzējusi koncentrācijas ietekmi uz cenām, pamatojoties uz šādu modeli.

197 Lai pamatotu savus apgalvojumus, *UPS* atsaucas uz divu ekonometrijas ekspertu, kas ir ekonomikas pasniedzēji Amerikas Savienotajās Valstīs, attiecīgi Čikāgas Universitātē un Masačūsetsas Tehnoloģiju institūtā, ziņojumiem. Šie ziņojumi, kas datēti attiecīgi ar 2017. gada 30. novembri un 2017. gada 1. decembri, sākotnēji tika sagatavoti pēc *UPS* lūguma, lai tai palīdzētu lietā, kurā tika pasludināts 2019. gada 16. janvāra spriedums Komisija/*United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23), un pēc tam tika pievienoti pielikumā prasības pieteikumam šajā tiesvedībā (prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikums). Replikas stadijā *UPS* iesniedza divus šo ekspertu papildu atzinumus (replikas C.1 un C.2 pielikums).

198 Šie eksperti uzskata, ka Komisijas izmantotais modelis ir kontraintuitīvs, nekonvencionāls un patvaļīgs. Proti, no abiem ziņojumiem izriet, ka metodoloģija, ko parasti izmanto modeļiem, kuru mērķis ir kvantitatīvi noteikt paredzamo koncentrācijas ietekmi uz cenu līmeni, ir izmantot vienu un to pašu modeli abās stadijās, nevis izmantot atšķirīgu modeli katrā no šīm stadijām.

199 Abos ziņojumos ir arī norādīts uz faktu, ka Komisijas izmantotais prognožu modelis nav ticis testēts, un tā esot atkāpe no metodēm, ko parasti izmanto ekonometrisko modeļu izstrādei.

- 200 Lai atspēkotu šos faktus, Komisija debatēm nav iesniegusi pieņemamus ekspertu ziņojumus. Tomēr tā apgalvo, ka jautājumam, vai modelis atbilst ierastajai ekonometriskajai praksei, nav nozīmes šīs prasības kontekstā. Nozīme esot vienīgi jautājumam, vai, ņemot vērā lietas apstākļus, diskrēta koncentrācijas mainīgā lieluma aplēses stadijā kombinēšana ar nepārtrauktu koncentrācijas mainīgo lielumu prognozes stadijā ir pietiekami būtisks Savienības tiesību pārkāpums. Lai atbildētu uz šo jautājumu, esot jānosaka, vai šī kombinācija ir pieņemama, ņemot vērā nevis ekonometriskajos modeļos ierasti izmantoto praksi, bet gan izskatītās koncentrācijas īpašos apstākļus. Atzīstot, ka tā ir izdarījusi procesuālu pārkāpumu, nepaziņojot galīgo ekonometrisko modeli *UPS*, Komisija apgalvo, ka tās analizē par koncentrācijas ietekmi uz cenām nav pieļauta būtiska materiāla kļūda un ka dažādu veidu mainīgo lielumu izmantošana abos analīzes posmos nav pietiekami būtiska, lai izraisītu Savienības atbildības iestāšanos.
- 201 Vispirms attiecībā uz Komisijas rīcības brīvības apjomu ir svarīgi atgādināt, ka koncentrāciju kontroles jomā Komisijai ir zināma brīvība tās rīcībā esošo ekonometrisko rīku izvēlē, kā arī pienācīgo skatupunktu izvēlē kāda jautājuma izpētē ar nosacījumu, ka šī izvēle nav acīmredzamā pretrunā pieņemtajām ekonomikas disciplīnas normām un ka tā tiek īstenota konsekventi (spriedums, 2008. gada 9. septembris, *MyTravel/Komisija*, T-212/03, EU:T:2008:315, 83. punkts).
- 202 Turklāt jākonstatē, ka ekonometriskā modeļa, kura mērķis ir paredzēt koncentrācijas ietekmi uz cenu līmeni, noteikšana, kā arī tam kalpojošo datu kontrole un dažādie posmi un testi, kas nepieciešami tā izveidei, ir balstīti uz izvēlēm, kura attiecas gan uz tehniskiem, gan sarežģītiem apsvērumiem, un šīs izvēles ietilpst Komisijas rīcības brīvībā.
- 203 No tā izriet, ka *UPS* argumentācijai par modeļa atbilstību ierastajai praksei šajā jomā ir nozīme, lai pārbaudītu, vai pastāv būtisks Savienības tiesību pārkāpums. Tomēr, kā pamatoti uzsver Komisija, jebkāda novirze no pieņemtajām ekonomikas disciplīnas normām pati par sevi nav pietiekama, lai secinātu, ka pastāv pietiekami būtisks pārkāpums, kas ļautu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.
- 204 Turklāt lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka ekonometriskā modeļa, ko Komisija izmantojusi šajā lietā, mērķis ir, izmantojot konkrētajā tirgū novērotos datus par koncentrāciju un cenu līmeni, noteikt funkciju, kas izskaidro saikni starp šiem diviem mainīgajiem lielumiem, pirmajā, tā sauktajā “aplēses” stadijā. Pēc tam otrajā, tā sauktajā “prognozes” stadijā, ir iespējams noteikt koncentrācijas līmeņa konkrētu izmaiņu ietekmi uz cenu līmeni, ņemot vērā, ka šī ietekme nav pastāvīga, bet var mainīties atkarībā no sākotnējā koncentrācijas līmeņa.
- 205 Komisija apgalvo, ka tās izmantotā pieeja ekonometriskajā modelī bija pamatota, ņemot vērā *UPS* un *TNT* darījuma apstākļus un īpašības. Attiecībā uz aplēses stadiju tā paskaidro, ka tā uzskatīja, ka nepārtraukta koncentrācijas mainīgā lieluma izmantošana radītu ekonometriskas grūtības. Lai to atrisinātu tai saistošajā ierobežotajā laikā, Komisija uzskatīja, ka aplēses stadijā ir jāpiemēro diskrēts koncentrācijas mainīgais lielums, lai izvairītos no materiālas kļūdas.
- 206 Tomēr jānorāda, ka *UPS* neiebilst pret to, ka Komisija aplēses stadijā ir izmantojusi diskrētu koncentrācijas mainīgo lielumu.
- 207 Attiecībā uz prognozes stadiju Komisija apgalvo, ka tā nevarēja izmantot aplēses posmā izmantoto diskrēto mainīgo lielumu. Ar trīs koncentrācijas intervāliem šāds diskrēts mainīgais lielums būtu novedis pie tā, ka netiktu paredzēta nekāda ietekme uz cenām, ja koncentrācijas līmeņa izmaiņas paliktu konkrēta intervāla robežās. Šāds rezultāts būtu nereāls un pretrunā aplēses stadijā izdarītajiem novērojumiem. Šādos apstākļos Komisija paskaidro – tā uzskatīja, ka, lai izvairītos

no materiālas kļūdas, tai nebija citas izvēles kā vien izmantot nepārtrauktu mainīgo lielumu prognozes stadijā, neraugoties uz to, ka aplēses stadijā tā izmantoja diskrētu koncentrācijas mainīgo lielumu. Komisijas ieskatā šis risinājums bija atbilstošs un saprātīgs. Līdz ar to neatkarīgi no tā, vai šī metode atbilst ekonometriskajai praksei, neesot pieļauta neviena nozīmīga vai – vēl jo mazāk – būtiska kļūda.

- 208 Tādējādi Komisija apgalvo, ka viena no *UPS* ekspertiem apgalvojums, ka tā esot mainījusi modeļa koeficientus starp aplēses un prognozes posmu, ir kļūdainš. Komisija apgalvo, ka tā ir izmantojusi koeficientus, kas iegūti no aplēsēm, un prognozes stadijā ir veikusi to interpolāciju. Runa esot par hipotēzi, kas ir pievienota prognozes stadijā. Šis lineārās interpolācijas pa segmentiem hipotēzes mērķis bija papildināt aplēses modeli, lai iegūtu prognozes modeli. Prognozes stadijā izmantotais segmentētais lineārais modelis esot nelineāras funkcijas veids.
- 209 Jānorāda, ka ar šiem argumentiem Komisija paskaidro iemeslus, kuru dēļ tā grozīja aplēses modeli, lai paredzētu koncentrācijas ietekmi uz cenām. Komisija atzīst, ka aplēsēm izmantotajam modelim tā ir pievienojusi vairākas raksturlielumus, lai varētu veikt prognozes, izmantojot nepārtrauktu koncentrācijas mainīgo lielumu. Tādēļ saskaņā ar *UPS* ekspertu teikto ir jāpiekrīt, ka aplēses un prognozes balstās uz modeļiem, kas nav identiski.
- 210 Komisija arī neapstrīd *UPS* ekspertu apgalvojumus, ka tā nav ievērojusi ierasto ekonometrisko praksi, kas tomēr ir pašas Komisijas noteiktās paraugprakses noteikumu pamatā.
- 211 Šajā ziņā jākonstatē, ka Komisija ir noteikusi rīcības virzienu, ko tā vēlējas ievērot attiecībā uz pierādījumu iesniegšanu un ekonomisko datu vākšanu, publicējot 2011. gada 17. oktobra dokumentu SEC(2011) 1216, galīgā redakcija, *Best practices for the submission of economic evidence and data collection in cases concerning the application of articles 101 and 102 TFEU and in merger cases* (“Ekonomikas rādītāju iesniegšanas un datu apkopošanas paraugprakse lietās, kuras attiecas uz LESD 101. un 102. panta piemērošanu, un apvienošanās lietās”; turpmāk tekstā – “paraugprakse”), kas papildina Komisijas paziņojumu par paraugpraksi attiecībā uz lietu izskatīšanu saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu (OV 2011, C 308, 6. lpp.). Jau ir ticis nospriests, ka ar šādiem paziņojumiem Komisija pati ierobežo savu novērtējuma rīcības izmantošanas iespējas un nevar atkāpties no šīm normām, pretējā gadījumā tā varētu tikt sodīta par tādu vispārējo tiesību principu pārkāpumu kā vienlīdzīgas attieksmes princips vai tiesiskās palāvības aizsardzības princips (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 211. punkts, un 2012. gada 13. decembris, *Expedia*, C-226/11, EU:C:2012:795, 28. punkts).
- 212 Paraugprakses mērķis ir reglamentēt ekonomisko analīzi, lai ļautu Komisijai un Savienības tiesām izvērtēt tās atbilstību un nozīmīgumu. Tā it īpaši ir piemērojama koncentrācijas kontrolei gan attiecībā uz procesa dalībniekiem, gan attiecībā uz Komisiju (paraugprakses 2. un 6. punkts). Saskaņā ar paraugprakses 15. punktu ekonomiskajai vai ekonometriskajai analīzei, kas stingri neatbilst šajā paraugpraksē noteiktajiem standartiem, parasti būs mazāka pierādījuma vērtība un to varētu neņemt vērā.
- 213 Kā viens no līdzekļiem, kas paraugpraksē paredzēts, lai nodrošinātu uzticamu un atbilstošu pierādījumu efektīvu izmantošanu, galvenokārt ir minēta tādu standarta metožu izmantošana, kas prevalē ekonomiskās vai ekonometriskās analīzes jomā (paraugprakses 2. un 3. punkts). Papildus datu kvalitātei (paraugprakses 20. un 33. punkts) paraugpraksē tādējādi ir arī norādīts uz nepieciešamību izmantot tikai pārbaudītas un konsekventas hipotēzes attiecībā uz izvērtējamā

tirgus īpašībām, pārbaudīt datu un empīrisko metožu kvalitāti un apsvērt iespējamās alternatīvos risinājumus, kā arī iegūto rezultātu stabilitāti (paraugprakses 3., 10., 13., 15., 24. un 26. punkts). Daudzās atsauces uz rezultātu stabilitāti un uz datu izmaiņu sensitivitāti vai uz empīriskās metodes un precīzu modelēšanas hipotēžu izvēli (paraugprakses 15., 32., 40. un 41. punkts, kā arī 1. pielikuma C un E iedaļa) liecina par nozīmi, kādu Komisija piešķir šim jēdzienam. It īpaši paraugprakses 1. pielikuma E iedaļā ir paredzēts, ka ikviens empīriskais pētījums ir jāpapildina ar padziļinātu stabilitātes analīzi un ka parasti ekonomiskais modelis būtu jāpapildina ar sensitivitātes analīzi attiecībā uz galvenajiem mainīgajiem lielumiem, ciktāl var noteikt tikai katra mainīgā lieluma ticamo vērtību, nevis precīzo vērtību.

- 214 Paraugpraksē īpaša nozīme ir piešķirta arī pārskatāmībai (skat. paraugprakses 6., 10., 15., 24., 26., 28., 29. un 43. punktu, kā arī 1. pielikuma C un D iedaļu), kas tiek uzskatīta par atbildības un ticamības faktoru (paraugprakses 6. un 43. punkts). Paraugpraksē ir arī precizēts, ka metodoloģiskās izvēles ir jāizskaidro un jāpamato, lai skaidri izceltu to priekšrocības un trūkumus (paraugprakses 24., 26., 28. punkts), kā arī to robežas (paraugprakses 43. punkts). Tādu statistikas metožu izmantošanai, kas ir novirze no vispārpieņemtām metodēm, ir jābūt pamatotai detalizēti (paraugprakses 29. punkts).
- 215 Šajā gadījumā Komisija nav ievērojusi pati savus paraugprakses noteikumus, jo tā ir pamatojusies uz nekonvencionālu metodi, kas balstīta uz netestētām un nepārbaudītām hipotēzēm, un nav pārbaudījusi tās rezultātu stabilitāti un modeļa sensitivitāti, nedz arī ir atklājusi lietas dalībniekiem šo izvēli un iemeslus, kas to var attaisnot. Ir jānorāda uz kontrastu, kas pastāv starp nozīmīgumu, kāda paraugpraksē ir piešķirta pārskatāmībai, no vienas puses, un, veidu, kādā Komisija šajā gadījumā ir vienpusēji grozījusi modeli prognozes stadijai, neatklājot lietas dalībniekiem šo izmaiņu raksturu, no otras puses. Šo atkāpi no principiem, kas izriet no paraugprakses, turklāt apstiprina Komisijas argumentācija šajā tiesvedībā, kad tā atzīst – ja *UPS* būtu varējusi iepazīties ar pārskatīto modeli, turpmākās diskusijas visticamāk būtu attiekušās uz problēmām, kuras saistītas ar šīm izmaiņām.
- 216 Neraugoties uz šiem apstākļiem, ar to, ka strīdīgais lēmums daļēji ir balstīts uz ekonometrisko modeli, nepietiek, lai secinātu, ka pastāv prettiesiskums, kas var izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos. Komisija pamatoti uzsver, ka ekonometriskais modelis ir tikai viens no elementiem, kas tiek ņemts vērā, lai novērtētu plānoto koncentrāciju. Lai arī cik tā būtu lietderīga, lai precizētu izpratni par plānotās koncentrācijas ietekmēto tirgu darbību, kvantitatīvā analīze, kas balstīta uz ekonometrisko modeli, pēc savas būtības parasti nevar būt vienīgais pierādījums, kas pamato lēmumu par nesaderību. Proti, ikviens modelis ir balstīts uz realitātes vienkāršošanu, kā to pareizi uzsver Komisija paraugprakses 12. punktā. Šis ierobežojums, kas ir raksturīgs modelēšanas metodei, nozīmē, ka ekonometriskajiem pētījumiem tiek piešķirta pierādījuma vērtība, kas nevar tikt pielīdzināta fakta materiālam pierādījumam.
- 217 Šajā lietā, lai secinātu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei 15 valstu tirgos, pamatojoties uz nekoordinētu ietekmi, Komisija strīdīgajā lēmumā ir balstījusies, pirmkārt, uz konkrētā tirgus īpašību vispārēju analīzi un, otrkārt, uz kvantitatīvo analīzi, kas ļauj saprast koncentrācijas paredzamās ietekmes uz cenu līmeni apmēru, pēc tam, kad šajā analīzē tika iekļauti apgalvotie efektivitātes ieguvumi.
- 218 Saskaņā ar pamatnostādņu 24. punktu, lai kontrolētu nekoordinētas ietekmes esamību oligopolā tirgū, būtībā ir jāpārbauda, pirmkārt, koncentrācijas tiešā ietekme uz apvienošanās darījuma pušu stimulu paaugstināt cenas un, otrkārt, ietekme, ko koncentrācija var radīt uz oligopola tirgus pārējo dalībnieku stimulu reaģēt uz koncentrāciju, paaugstinot savas cenas.

- 219 Komisija ir uzsvērusi konkrētā tirgus oligopolo struktūru, kurā *DHL*, *UPS*, *TNT* un *FedEx* kopā pieder 90 % līdz 95 % tirgus daļu (strīdīgā lēmuma 509. apsvērums). *DHL* bija vissvarīgākā konkurente, raugoties no tirgus daļu un ģeogrāfiskā pārklājuma aspekta, kā arī, ņemot vērā tās tikla attīstību un blīvumu EEZ teritorijā. *TNT* un *UPS* bija tuvas *DHL* konkurentes (strīdīgā lēmuma 626.–630. apsvērums). Savukārt, ņemot vērā tās daudz mazāko tiklu, *FedEx* bija pārāk attālināta, lai pilnvērtīgi konkurētu ar *DHL*, kā arī ar *UPS* un *TNT* (strīdīgā lēmuma 511.–625., 631.–635. un 702.–711. apsvērums)
- 220 Komisija uzskatīja, ka koncentrācija samazinātu piegādātāju skaitu no četriem līdz trim (strīdīgā lēmuma 712.–714. apsvērums) un atsevišķos valstu tirgos – no trim līdz diviem, ņemot vērā *FedEx* vājo pozīciju (strīdīgā lēmuma 715.–720. apsvērums). No 15 valstu tirgiem, kuros pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, tā tas būtu sekojošu dalībvalstu tirgos: Čehijas Republikā (strīdīgā lēmuma 1061. apsvērums), Dānijā (strīdīgā lēmuma 1135. apsvērums), Igaunijā (strīdīgā lēmuma 1186. apsvērums), Latvijā (strīdīgā lēmuma 1359. apsvērums), Lietuvā (strīdīgā lēmuma 1411. apsvērums), Maltā (strīdīgā lēmuma 1430. apsvērums), Polijā (strīdīgā lēmuma 1627. apsvērums), Slovēnijā (strīdīgā lēmuma 1788. apsvērums), Slovākijā (strīdīgā lēmuma 1734. apsvērums), Somijā (strīdīgā lēmuma 1226. apsvērums) un Zviedrijā (strīdīgā lēmuma 1839. apsvērums).
- 221 Četros valstu tirgos, kuros pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei (Čehijas Republika, Dānija, Lietuva un Nīderlande), *UPS* un *TNT* veidotā struktūra kļūtu par tirgus līderi ar tirgus daļu, kas pārsniedz 50 % (strīdīgā lēmuma 1048., 1049., 1121., 1393., 1394., 1502. un 1503. apsvērums).
- 222 Turklāt Komisija konstatēja, ka konkrētajam tirgum ir raksturīgi augsti šķēršļi ienākšanai tirgū un savas darbības paplašināšanai tajā. Tā kā ir nepieciešama infrastruktūras būvniecība visā EEZ, ir nepieciešami šķirošanas centri un informātikas tīkli, savākšanas un piegādes centri, kā arī gaisa un sauszemes pārvadājumu tīkli, un tā kā šie šķēršļi ir kumulatīvi, pēdējo 20 gadu laikā tirgū nav ienācis neviens nozīmīgs uzņēmums. Pamatojoties uz šiem faktiem, Komisija uzskatīja, ka ne *FedEx*, ne citu tirgus dalībnieku darbības paplašināšanās plāni neļautu neitralizēt nevienu koncentrācijas dalībnieku izveidotu pretkonkurences stratēģiju (strīdīgā lēmuma 741.–788. apsvērums).
- 223 Komisija arī konstatēja, ka klientiem nav pietiekamas kompensējošas pirkjspējas, lai neitralizētu cenu paaugstinājumu tirgū pēc koncentrācijas (strīdīgā lēmuma 791.–799. apsvērums).
- 224 Šie apstākļi, kas attiecas uz koncentrācijas vispārējo vērtējumu, galvenokārt ir saistīti ar tirgus struktūru, un *UPS* tos neapstrīd. Tie ļauj relativizēt tā izklāsta nozīmīgumu, kas sniegts strīdīgā lēmuma 721.–740. apsvērumā par koncentrācijas paredzamās ietekmes uz cenu līmeni kvantitatīvo noteikšanu.
- 225 Tāpat ir jāuzsver, ka, ņemot vērā atsevišķu valstu tirgu īpatnības, atklājās dažas koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzes robežas. Piemēram, Komisija norādīja, ka modelis neļauj saprast ne Nīderlandes tirgus, ne Zviedrijas tirgus īpatnības (strīdīgā lēmuma 1545., 1844. un 1845. apsvērums).
- 226 Šādos apstākļos *UPS* apgalvojums, ka tad, ja nepastāvētu pārkāpumi, kas pieļauti koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzē, neviena konkurences iestāde nebūtu iebildusi pret plānoto koncentrāciju, ir balstīts uz kļūdainu strīdīgā lēmuma interpretāciju. Pretēji *UPS* apgalvotajam ar

to vien, ka Komisija ir izmantojusi modeli, kurā ir pieļauti pārkāpumi, nepietiek, lai secinātu, ka šie pārkāpumi ir pietiekami būtiski, lai varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

- 227 Tāpat ir jāpatur prātā ekonometrisko modeļu lietderība, it īpaši tādas koncentrācijas kontroles kontekstā, kas var izraisīt nekoordinētu ietekmi oligopolā tirgū. Komisijai ir jābūt rīcības brīvībai, lai neparalizētu tās darbību un lai neliegtu tai izmantot šādus kvantitatīvos instrumentus, kuri ar savu stingrību un objektivitāti veicina ekonomiskās analīzes kvalitāti.
- 228 Ņemot vērā visus šos apstākļus un pēc attiecīgo interešu izsvēršanas, ir jāsecina, ka *UPS* apgalvotie pārkāpumi saistībā ar Komisijas ekonometrisko modeli nav pietiekami būtiski, lai varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos. Tātad *UPS* argumentācija ir jānoraida.

2) Par efektivitātes ieguvumiem

i) Ievada apsvērumi

- 229 *UPS* apgalvo, ka efektivitātes ieguvumu analīzē strīdīgajā lēmumā ir pieļauta nelikumība, kas ir pietiekami būtisks pārkāpums. Neviena parasti piesardzīga un rūpīga konkurences iestāde nebūtu secinājusi, ka administratīvā procesa laikā iesniegto pierādījumu raksturs un daudzums neļauj saprātīgi uzskatīt, ka šo [efektivitātes] ieguvumu realizēšanās ir racionāla pamatnostādņu 86. punkta izpratnē.
- 230 *UPS* apgalvo – ja Komisija būtu pieņēmusi kaut vai tikai daļu no apgalvotajiem efektivitātes ieguvumiem papildus 65 miljoniem EUR no sinerģijām, kas saistītas ar gaisa pārvadājumiem un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem Eiropā, tā vairs nebūtu varējusi aizliegt koncentrāciju, neraugoties uz tās kļūdaino un nekonvenciālo analīzi par koncentrācijas ietekmi uz cenām. Ja Komisija būtu vērtējusi koncentrāciju starp *UPS* un *TNT* ar tādu pašu metodoloģiju, kāda tika izmantota lietā, kas attiecās uz *FedEx* un *TNT* koncentrāciju, tai būtu bijis jāpieņem lielāka daļa apgalvoto sinerģiju.
- 231 *UPS* apstrīd, ka pierādīšanas pienākums efektivitātes ieguvumu jomā pilnībā gulstas uz pusi, kura ir paziņojusi par koncentrāciju. Tā uzskata, ka šāda interpretācija ļautu Komisijai noraidīt jebkuru apgalvoto sinerģiju, nesniedzot paskaidrojumus.
- 232 Kā izklāstīts iepriekš, pārbaudot iebildumus par efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanu, pusei, kura ir paziņojusi par koncentrāciju, ir jāsniedz precīzi un pārlicinoši pierādījumi, kas, cik vien iespējams, ļauj kvantitatīvi noteikt sagaidāmos efektivitātes ieguvumus, neraugoties uz Komisijas pienākumu rūpīgi un objektīvi izmeklēt visus atbilstošos apstākļus un pietiekami pamatot savu vērtējumu. Līdz ar to *UPS* argumentācija par noteikumu, kas reglamentē pierādīšanas pienākumu, pārkāpumu nav pamatota.

ii) Par “*UPS*” apgalvoto efektivitātes ieguvumu novērtējumu

- 233 *UPS* apgalvo, ka tad, ja tā būtu varējusi iepazīties ar kritērijiem, pamatojoties uz kuriem, Komisija lielāko daļu sinerģiju, ko *UPS* plānoja gūt no koncentrācijas starp pašas sabiedrību un *TNT*, noraidīja kā nepārbaudāmas, tā būtu varējusi pārliecināt Komisiju par šo ieguvumu esamību.

- 234 Tomēr šī argumentācija jau ir noraidīta pēc tam, kad izvērtēti iebildumi par efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanu.
- 235 *UPS* piebilst, ka šīs sinerģijas bija pamatā tās projektam iegādāties *TNT*. Ņemot vērā šo uzņēmumu tīklu savstarpēji papildinošo raksturu, *UPS* apgalvo, ka tā būtu bijusi spējīga samazināt savas izmaksas un efektīvāk konkurēt ar *DHL*, kas ir tās galvenais konkurents Eiropas tirgū. Sarunu laikā tās valde, kā arī *TNT* valde, pamatojoties uz ekspertu analizēm, ar piesardzību un saskaņā ar piemērojamo Nīderlandes tiesisko regulējumu esot paredzējušas sinerģijas 400 līdz 550 miljonu EUR gadā (kompromiss bija 503 miljoni EUR gadā); šī aplēse tika atspoguļota publiskā iegādes piedāvājuma cenā 9,50 EUR par akciju.
- 236 *UPS* norāda, ka tā iesniedza šīs prognozes Komisijai, lai tā tās ņemtu vērā savā vērtējumā par plānoto koncentrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu un pamatnostādņu 76. un nākamajiem punktiem. Tomēr Komisija esot piekritusi ņemt vērā tikai sinerģijas, kas saistītas ar Eiropas aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem, pirmos trīs gadus pēc koncentrācijas par summu 65 miljoni EUR gadā.
- 237 *UPS* apgalvo, ka, šādā veidā neņemot vērā ikgadējo sinerģiju 438 miljonu EUR atlikumu, pamatojoties uz to, ka tās nebija pārbaudāmas, Komisija esot pieļāvusi būtisku kļūdu vērtējumā.
- 238 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā nav ņemusi vērā šādas sinerģijas, kas ir izskatītas detalizētāk turpmāk:
- aviopārvadājumu tīkls un apkalpošanas uz zemes pakalpojumi Eiropā (ceturtais gads): 43 miljoni EUR;
 - administratīvās izmaksas: 210 miljoni EUR;
 - transatlantiskie gaisa pārvadājumi: 25 miljoni EUR;
 - gaisa pārvadājumi citu personu uzdevumā: 33 miljoni EUR;
 - tīkla maršrutu sauszemes transports starp centrālām lidostām un pievadmaršruti: 22 miljoni EUR;
 - infrastruktūras objekti: 17 miljoni EUR;
 - savākšanas un piegādes (*PUD*) tīkls (turpmāk tekstā – “*PUD* tīkls”): 40 miljoni EUR;
 - ārējā pakalpojumu sniegšana: 48 miljoni EUR.
- 239 *UPS* uzskata, ka, pat ja tikai neliela daļa no vērā neņemtajiem efektivitātes ieguvumiem būtu pieņemta kā pārbaudāma, ir skaidrs, ka nebūtu bijis ne mazākā pamata pieņemt lēmumu par aizliegumu.
- *Par aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem Eiropā (ceturtais gads)*
- 240 *UPS* kritizē Komisiju, ka tā strīdīgā lēmuma 905. apsvērumā ir noraidījusi ar aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem saistītās sinerģijas pēc trešā gada, kas seko koncentrācijai starp *UPS* un *TNT*, ar pamatojumu, ka tāda laika perspektīva nozīmē lielāku

neskaidrību un priekšrocības patērētājiem, kas tiek iegūtas lēnāk. Šis vērtējums esot acīmredzami kļūdainais un pretrunīgs, jo šī lēmuma 902. apsvērumā Komisija esot atzinusi, ka sinerģijas ceturta gada laikā esot tādas pašas, atspoguļojot pakāpenisku integrācijas īstenošanu.

- 241 Lai atbildētu uz šo argumentāciju, ir jāatgādina, ka apgalvoto sinerģiju ņemšana vērā pēc definīcijas nozīmē, ka ir jāizvērtē nākotnes plūsmu pašreizējā vērtība ieguvumu vai ietaupījuma veidā, un šis novērtējums noteikti ir atkarīgs no perspektīvas laikā, kā arī no šo ieguvumu vai ietaupījumu īstenošanas varbūtības. Tādējādi pamatnostādņu 83. un 87. punktā ir uzsvērts – parasti, jo vēlāk nākotnē paredzama efektivitātes ieguvumu īstenošanās, jo mazāku nozīmi Komisija tiem piešķir vai uzskata tos par mazāk ticamiem. Strīdīgā lēmuma 905. un 906. apsvērumā Komisija izvēlējās ierobežot plānoto efektivitātes ieguvumu ņemšanu vērā principā ar pirmajiem trīs gadiem. Turpretī attiecībā uz savu vispārējo novērtējumu Komisija paziņoja, ka tā ņem vērā prognozes par ceturto gadu, tajā pašā laikā samazinot nozīmi, kas tām jāpiešķir, ņemot vērā aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumu integrācijas nenoteiktību un sarežģītību.
- 242 *UPS* argumentācija būtībā ir apgalvot, ka tās prognožu par efektivitātes ieguvumiem nākotnē ticamība ir lielāka par to, ko Komisija faktiski ir atzinusi. Tomēr, ņemot vērā šo ieguvumu nenoteiktību un *UPS* minēto laika perspektīvu, neviens no tās argumentiem neļauj secināt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu, kas var izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

– *Par administratīvajām izmaksām*

- 243 *UPS* ieskatā – ciktāl tas attiecas uz to un *TNT*, administratīvās sinerģijas izriet no biroju un vispārējo centrālo funkciju kopīgošanas Eiropā. Plānotajiem efektivitātes ieguvumiem būtu jāsasniedz 210 miljoni EUR četrus gadus laikā, pateicoties kopējā personāla samazinājumam par 11 % attiecībā uz pārvaldības funkcijām un par 12 % – administratīvajām funkcijām, turklāt šie nospraustie mērķi esot zemāki, nekā ļauj uzskatīt tās gūtā pieredze.
- 244 Strīdīgā lēmuma 891. apsvērumā Komisija šos ietaupījumus neesot ņēmusi vērā ar pamatojumu, ka tie attiecoties uz fiksētām izmaksām, kas nevar tikt pārnestas uz patērētājiem. *UPS* uzskata, ka šī argumentācija ir kļūdaina un pretrunīga. Tā kā Komisija izmantoja efektivitātes ieguvumu pārnesumu uz kopējām vidējām izmaksām (mainīgās izmaksas un fiksētās izmaksas) pēc likmes 67 % apmērā, tai šī likme bija jāpiemēro administratīvajām izmaksām un jāuzskata, ka 67 % no šo izmaksu ietaupījumiem tiks pārnestas uz patērētājiem, savukārt pārējo daļu tā absorbē pati. Un otrādi – ja Komisija saskaņā ar strīdīgā lēmuma 891. apsvērumu plānoja atteikties piemērot šo likmi fiksētajām izmaksām, tai – konsekvences labad – būtu bijis jāpiemēro augstāka pārnesuma likme uz mainīgajām izmaksām. Tādējādi tas radītu *UPS* lielākus efektivitātes ieguvumus un samazinātu to tirgu skaitu, kuros, iespējams, pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.
- 245 Tomēr jāatgādina, ka strīdīgā lēmuma 891. apsvērumā Komisija būtībā ir atzinusi, ka no grāmatvedības viedokļa administratīvās izmaksas var tikt sadalītas starp dažādām nodaļām un valstu tirgiem atkarībā no apstrādāto sūtījumu apjoma. Tomēr no ekonomiskā viedokļa šis sadales veids neļāva noteikt veidu, kādā šīs fiksētās izmaksas ļauj noteikt katra papildu līguma cenu. Uzskatot, ka atbilde uz jautājumu, kādā mērā administratīvo izmaksu ietaupījumi var ietekmēt atbilstošo produktu cenas, lai attaisnotu to ņemšanu vērā, bija neskaidra, Komisija strīdīgā lēmuma 892. apsvērumā uzskatīja, ka šie ietaupījumi, kā tos aprakstījusi *UPS*, nav

pārbaudāmi un tāpēc nevar tikt ņemti vērā. No šī strīdīgā lēmuma apsvēruma arī izriet, ka apsvērumi par to, kā ar administratīvajām izmaksām saistītie ietaupījumi tiks pārnesti uz patērētājiem, tika sniegti tikai pakārtoti – gadījumā, ja šie ietaupījumi būtu bijuši pārbaudāmi.

- 246 Pēc to būtības sinerģijas, kas saistītas ar administratīvo izmaksu samazināšanu pēc apvienošanās, konkretizējas, samazinot uzņēmuma fiksētās izmaksas. Kā tas ir uzsvērts pamatnostādņu 80. punktā, rentabilitātes uzlabojumiem, kas izraisa mainīgo izmaksu vai robežizmaksu samazinājumu, var būt lielāka nozīme, lai novērtētu efektivitātes ieguvumus, nekā fiksēto izmaksu samazināšanai, jo principā ir lielāka varbūtība, ka tie radīs patēriņa cenu samazināšanos. Tādējādi Komisija nav pieļāvusi kļūdu, noraidot sinerģijas, kas saistītas ar administratīvo izmaksu samazināšanu, pamatojoties uz to, ka šīm sinerģijām nav nozīmes, lai novērtētu efektivitātes ieguvumus. Tā kā *UPS* kritika par šo ietaupījumu pārnesšanu uz patērētājiem ir vērsta pret pakārtotiem apsvērumiem, tai nav nozīmes un tā ir jānoraida.
- 247 No tā izriet, ka neviens *UPS* izvirzītais apsvērums attiecībā uz efektivitātes ieguvumiem, kas saistīti ar administratīvo izmaksu samazināšanu, neļauj uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

– *Par transatlantiskajiem gaisa pārvadājumiem*

- 248 *UPS* kritizē vērtējumu, ar kuru Komisija strīdīgā lēmuma 882. un 883. apsvērumā ir noraidījusi ietaupījumu aplēsi 25 miljonu EUR apmērā attiecībā uz transatlantiskajiem gaisa pārvadājumiem ar pamatojumu, ka šī aplēse neesot tikusi pārbaudīta. *UPS* atgādina, ka tā bija iecerējusi likvidēt vienīgo *TNT* transatlantisko maršrutu starp Ljēžu (Beļģija) un Ņujorku (ASV), jo tai bija pietiekama kapacitāte, lai absorbētu 75 % no šī maršruta apjoma. Komisija esot noraidījusi aprēķinus, kuru rezultātā tika aplēsti 25 miljoni EUR, ar pamatojumu, ka tie bija balstīti uz hipotēzi, ka *TNT* izmantoja *Boeing 767*, lai gan patiesībā tā izmantoja *Boeing 777*. Tā kā pēdējās minētās lidmašīnas izmaksas esot augstākas nekā otras minētās lidmašīnas izmaksas, veiktie ietaupījumi būtu bijuši vēl lielāki.
- 249 Tomēr ir jānorāda, ka strīdīgā lēmuma 881.–883. apsvērumā Komisija nav noraidījusi apgalvoto efektivitātes ieguvumu esamību. Tā uzskatīja, ka šie ieguvumi nav pārbaudāmi, jo *UPS* savus aprēķinus bija balstījusi uz *TNT* tikla stāvokli 2007. gadā, neņemot vērā faktu, ka vēlāk *TNT* izmantoja lielākas ietilpības lidmašīnas.
- 250 Lai pierādītu šī vērtējuma kļūdaino raksturu, *UPS* prasības pieteikuma pamatojumam iesniedza vairākus aprēķinus, lai pamatotu to ieguvumu apmēru, ko tā plānoja gūt no sinerģijām, kuras izriet no transatlantisko gaisa pārvadājumu pakalpojumiem. Tomēr ir jākonstatē, ka šie pierādījumi netika iesniegti Komisijai administratīvā procesa laikā, neraugoties uz to, ka paziņojuma par iebildumiem 725. punktā *UPS* uzmanība tika vērsta uz to, ka tās aplēses par efektivitātes ieguvumiem ir grūti pārbaudāmas. *UPS* tādējādi iesniedz vairākas aprēķinu lapas par tās transatlantisko gaisa pārvadājumu kapacitātes izmantošanu 2012. gadā (prasības pieteikuma A.35 pielikums), kuras, kā atzinusi pati *UPS*, administratīvā procesa laikā netika iesniegtas. Tomēr *UPS* administratīvā procesa laikā bija jāsniedz pierādījumi ne tikai par efektivitātes ieguvumiem, kuru esamību tā apgalvo, bet arī par pārbaudāmu informāciju, uz kuru tā balstījās, lai tos aprēķinātu. *UPS* argumentācija par transatlantiskajiem aviopakalpojumiem nav pamatota un ir jānoraida.

– Par gaisa pārvadājumiem citu personu uzdevumā

- 251 *UPS* cerēja veikt ietaupījumus, ar saviem lidaparātiem pārvadājot pakas, kuras *TNT* nogādāja galamērķi, izmantojot trešo personu īstenotus komercclidojumus. Strīdīgā lēmuma 889. apsvērumā Komisija esot noraidījusi šos ietaupījumus ar pamatojumu, ka *UPS* nav pierādījusi, ka tā var absorbēt *TNT* apjomu savos lidaparātos. *UPS* kritizē Komisiju, ka tā nav izvirzījusi šo jautājumu administratīvā procesa laikā, lai gan tās rīcībā bija visa informācija, lai sniegtu pārlicinošu atbildi.
- 252 Pretēji *UPS* apgalvotajam Komisijai nebija pienākuma to aicināt iesniegt pierādījumus, kas ļauj pamatot apgalvotos efektivitātes ieguvumus. Tieši *UPS* bija jāsniedz pierādījumi ne tikai par efektivitātes ieguvumu esamību, ko tā apgalvoja, bet arī par pārbaudāmu informāciju, uz kuru tā balstījās, lai šos ieguvumus aprēķinātu. *UPS* argumentācija nav pamatota un tārad ir jānoraida.

– Par tīkla maršrutu sauszemes transportu

- 253 *UPS* ieskatā plānotā iegāde tai būtu ļāvusi racionalizēt tās maršrutu sauszemes transporta tīklu EEZ teritorijā, to kombinējot ar *TNT* tīklu, pateicoties tās loģistikas modelim “*hub feeder network optimisation model*” (savākšanas centra tīkla optimizācijas modelis, turpmāk tekstā – “*HFNO modelis*”), kas tiek piemērots datiem par trīs tirgiem (Vācija, Itālija un Apvienotā Karaliste), kuri veido dažādo Eiropas tirgu tīklu labu paraugu. Strīdīgā lēmuma 866. un 867. apsvērumā Komisija neesot ņēmusi vērā šos ietaupījumus, pamatojoties uz to, ka iesniegtie pamatojumi bija daļēji un neuzticami. *UPS* apstrīd šo vērtējumu. Tā apgalvo, ka aplēses par tās vienoto tīklu nākotnē bija drošas, piesardzīgas un uzticamas. *UPS* norāda, ka tai ir izdevies ar drošības rezervi aplēst izmaksu sinerģijas 15 % apmērā. Lai arī tai tās bija jāgroza, ņemot vērā *TNT* iesniegtos datus, *UPS* tomēr uzskata, ka šādi novērotās atšķirības nav būtiskas un ir izskaidrojamas ar metodoloģiskām atšķirībām starp *UPS* un *TNT*.
- 254 Komisija apstrīd šos apgalvojumus. Tā it īpaši norāda, ka *UPS* apgalvo, bet nepierāda, ka Vācijas, Itālijas un Apvienotās Karalistes tirgi ir “labs paraugs”, jo nav nekādu pierādījumu, kas ļautu pārbaudīt šī apgalvojuma patiesumu.
- 255 Šajā ziņā jākonstatē, ka saskaņā ar strīdīgā lēmuma 865. un 866. apsvērumu *UPS* ir aprēķinājusi apgalvotos efektivitātes ieguvumus, pateicoties tās *HFNO* modelim, balstoties uz datiem par trīs valstu tirgiem. *UPS* uzskatīja, ka šos rezultātus var attiecināt uz visiem pārējiem tirgiem, nenorādot šāda uzskata cēloni. Tādējādi Komisija būtībā norādīja, ka nav pierādījumu par *UPS* izmantotā parauga reprezentativitāti.
- 256 Tomēr šķiet, ka savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem *UPS* ir iesniegusi dokumentu (paziņojuma par iebildumiem 4.8 pielikums), kurā ir izskaidroti iemesli, kā dēļ tika atlasīti trīs valstu tirgi, kuri veido paraugu. No šī dokumenta izriet, ka šie tirgi ilustrē trīs gadījumus, kas raksturo attiecības starp *UPS* un *TNT* apjomiem, proti, lielāki apjomi (Vācija), mazāki apjomi (Itālija) un vienādi apjomi (Apvienotā Karaliste). Pēc tam šie trīs tirgi tika modelēti kā vienots tīkls. Šādos apstākļos Komisija nevar apgalvot, ka *UPS* administratīvā procesa laikā nav sniegusi paskaidrojumus par metodi, kas izmantota, lai izvēlētos tādu trīs tirgu paraugu, kurus tā uzskatīja par reprezentatīviem.

- 257 Abstrahējoties no šīs kļūdas, ir jānorāda, ka saskaņā ar strīdīgā lēmuma 867. apsvērumu Komisija aicināja *UPS* precizēt tās aprēķinus, kas balstīti uz šo paraugu, ņemot vērā *TNT* datus. Kad tas tika izdarīts, izrādījās, ka attiecībā uz dažiem valstu tirgiem šādi iegūtie rezultāti būtiski atšķirās no *UPS* sākotnējām aplēsēm. Šo atšķirību dēļ Komisija uzskatīja, ka iecerēto efektivitātes ieguvumu kvantitatīvā noteikšana bija nepārliciecināma.
- 258 Ir jākonstatē, ka šo atšķirību, kas ir kvalificējama kā “nozīmīga”, pastāvēšana liek apšaubīt *UPS* apgalvoto efektivitātes ieguvumu aplēses, kas veikta, pamatojoties uz tās *HFNO* modeli, derīgumu. Lai arī *UPS* apstrīd šo atšķirību nozīmīgumu, tā tomēr nav nedz izvirzījusi konkrētus argumentus šajā ziņā, nedz arī ir iesniegusi skaitliskus datus, kas ļautu apšaubīt strīdīgā lēmuma 867. apsvērumā izdarītā konstatējuma pamatotību. Lai gan *UPS* atzīst šādu atšķirību esamību, tā apgalvoja, ka tās ir radušās nevis būtisku atšķirību dēļ starp aplēstajiem datiem un faktiskajiem datiem, bet gan drīzāk tādēļ, ka tika izvēlēta atšķirīga bāze, uz kuras pamata *TNT* ir sadalījusi savas izmaksas.
- 259 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāuzskata, ka *UPS* nav izdevies pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos, kad tā nolēma, ka ar tikla maršrutu sauszemes [transporta] tīklu saistīto efektivitātes ieguvumu aplēses ir pārāk nenoteiktas, lai tās varētu uzskatīt par pārbaudītām. Līdz ar to *UPS* argumentācija ir jānoraida.

– Par infrastruktūras objektiem

- 260 *UPS* pārmet Komisijai, ka strīdīgā lēmuma 863. apsvērumā Komisija kā nepārbaudītus ir noraidījusi plānotos ietaupījumus, kas saistīti ar to infrastruktūras objektu racionalizāciju, kuri kļūtu lieki plānotās koncentrācijas dēļ, ar pamatojumu, ka sniegtie dati attiecās tikai uz dažām valstīm. *UPS* norāda, ka šis vērtējums ir kļūdainis – tā apgalvo, ka ir iesniegusi Komisijai detalizētus aprēķinus par 112 no 118 infrastruktūras objektiem, kurus tā plānoja slēgt.
- 261 Jānorāda, ka strīdīgā lēmuma 862. apsvērumā Komisija ir apgalvojusi, ka *UPS* ir aprēķinājusi sagaidāmos ietaupījumus no savas infrastruktūras objektu racionalizācijas, ņemot vērā viena infrastruktūras objekta ikgadējo izmaksu aplēsi, reizinot to ar to infrastruktūras objektu skaitu, ko paredzēts slēgt. Pēc tam šādi sasniegtais skaitlis tika reizināts ar viena infrastruktūras objekta darbības vidējajām izmaksām gadā, kas novērtētas 330 000 EUR apmērā. Šīs operācijas rezultāts (18 miljoni EUR) vēlāk tika koriģēts un samazināts līdz 17 miljoniem EUR.
- 262 Komisija strīdīgā lēmuma 863. un 864. apsvērumā uzskatīja, ka šī metode ir neprecīza divējādā ziņā. Pirmkārt, šī metode bija balstīta uz datiem par nelielu skaitu valstu vai valstu grupu, lai gan plānotie ietaupījumi bija specifiski katrai valstij. Otrkārt, šī metode bija balstīta uz premisu, ka ietaupījumi ir visas izmaksas, kas saistītas ar katru infrastruktūras objektu, kuru paredzēts slēgt. Taču, tā kā šajos infrastruktūras objektos apstrādātie apjomi būtu jāpārceļ uz citiem infrastruktūras objektiem, neto ietaupījumi būtu bijuši jāaprēķina, salīdzinot apstrādes izmaksas pirms apvienošanās ar papildu izmaksām pēc apvienošanās.
- 263 Ar šo otro iebildumu Komisija būtībā pārmet *UPS*, ka tā savā vērtējumā par plānotajiem ietaupījumiem nav pietiekami nošķīrusi fiksēto izmaksu ietaupījumus no mainīgo izmaksu ietaupījumiem. Taču, kā tika atgādināts iepriekš attiecībā uz efektivitātes ieguvumiem, kas saistīti ar administratīvo izmaksu sinerģijām, rentabilitātes uzlabojumiem, kas izraisa mainīgo izmaksu vai robežizmaksu samazinājumu, var būt vairāk nozīmes, lai novērtētu efektivitātes ieguvumus, nevis fiksēto izmaksu samazinājumiem.

264 Tomēr ir jākonstatē, ka *UPS* argumentos šis jautājums nav aplūkots un tie ir vērsti tikai uz pirmo Komisijas izvirzīto problēmu. Šādos apstākļos šī argumentācija neļauj uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos, uzskatot, ka ar lieko infrastruktūras objektu slēgšanu saistīto ietaupījumu aplēses nevar izmantot to ticamības trūkuma dēļ.

– Par “*PUD*” tīklu

265 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā strīdīgā lēmuma 853. un 854. apsvērumā ir noraidījusi *PUD* tīkla racionalizācijas rezultātā plānoto sinerģiju kvantitatīvo noteikšanu ar pamatojumu, ka *UPS* veiktos aprēķinus nevar pārbaudīt.

266 *UPS* apgalvo, pirmkārt, ka Komisija ir apšaubījusi nevis šo sinerģiju esamību, bet gan vienīgi to vērtējumu. Komisija neesot izklāstījusi kritēriju, uz kura pamata tā bija gatava pieņemt šādus aprēķinus un uzdot tai jautājumus.

267 Tomēr Komisijai nebija jāaicina *UPS* iesniegt pierādījumus, kas ļautu pamatot apgalvotos efektivitātes ieguvumus. Tieši *UPS* bija jāsniedz pierādījumi ne tikai par efektivitātes ieguvumu esamību, ko tā apgalvoja, bet arī par pārbaudāmu informāciju, uz kuru tā balstījās, lai tos aprēķinātu. Tādējādi šis pirmais *UPS* arguments ir jānoraida.

268 Otrkārt, attiecībā uz *UPS* argumentu, ka Komisijas norādītie pamatojumi, uz kuriem balstās efektivitātes ieguvumu noraidīšana, tai vispār neesot tikuši paziņoti administratīvā procesa laikā, ir jāatgādina, ka tas jau tika noraidīts pēc iebildumu par efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanu analīzes.

269 Treškārt, *UPS* norāda, ka pamatojums, ar kādu Komisija nav ņēmusi vērā ar *PUD* tīklu saistītos efektivitātes ieguvumus, ir acīmredzami kļūdaini.

270 Jāatgādina, ka strīdīgā lēmuma 851. un 852. apsvērumā Komisija atzina, ka pastāv efektivitātes ieguvumi, kas izriet no sinerģijām saistībā ar *PUD* tīklu kopīgošanu. Tomēr šī paša lēmuma 853. un 854. apsvērumā tā noraidīja to apmēra novērtējumu, ko veikusi *UPS*, jo tam trūkst ticamības. Komisija it īpaši uzsvēra *UPS* sniegto datu niecīgo reprezentativitāti un vecumu.

271 Attiecībā uz datu reprezentativitāti no strīdīgā lēmuma 824. apsvēruma izriet, ka *UPS* ir balstījusies uz katras valsts tirgū īstenoto autovadītāju ietaupījumu aplēsi (45 miljoni EUR), kas koriģēti lejupēji, lai nonāktu pie aplēses 40 miljonu EUR apmērā. Tomēr Komisija norādīja, ka šis aprēķins ir balstīts uz detalizētiem datiem tikai attiecībā uz Vācijas, Francijas, Beniluksa (Beļģijas, Luksemburgas un Nīderlandes) tirgiem, kā arī uz Īrijas un Apvienotās Karalistes tirgiem. Pārējā tirgus daļa bija sadalīta divās grupās, proti, “Austrumeiropas” tirgus un “pārējās Eiropas” tirgus, attiecībā uz kuriem *UPS* veica autovadītāju vidējā samazinājuma aplēsi, nesniedzot šajā ziņā nekādus paskaidrojumus. Tā kā ar *PUD* tīklu saistītie ietaupījumi ir cieši saistīti ar katra tirgus apstākļiem, Komisija strīdīgā lēmuma 853. apsvērumā uzskatīja, ka *UPS* bija drīzāk jābalstās uz datiem par katru tirgu, nevis jāpiemēro aplēses valstu grupai. Komisija no tā secināja, ka ar *PUD* tīklu saistīto sinerģiju aplēses nav uzticamas attiecībā uz šīm divām grupām.

- 272 Šajā ziņā *UPS* norāda, ka ietaupījumi valstīs, kas ietilpst kategorijās “Austrumeiropa” un “pārējā Eiropa”, veido tikai 9 no 40 miljoniem [EUR] paredzēto ietaupījumu, savukārt visas pārējās valstis ir sadalītas četrās grupās atkarībā no to tīklu īpašībām (proti, vadītāju skaits un apstāšanās skaits uz jūdzi).
- 273 Tomēr jānorāda, ka *UPS* neapstrīd Komisijas galveno iebildumu par to, ka nav ņemti vērā ikvienu tirgu raksturojošie dati, neraugoties uz izmaksu atšķirībām šajos tirgos. Apgalvoto efektivitātes ieguvumu novērtējuma mērķis ir pārbaudīt tirgos, kuros pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, vai šie ieguvumi var neitralizēt pret konkurenci vērsto ietekmi, ko varētu radīt koncentrācija. Ja, kā tas ir šajā lietā, šī pret konkurenci vērsta ietekme notiek noteiktu dalībvalstu teritorijā, katrā no šiem valstu tirgiem ir jāspēj pārbaudīt, vai apgalvotie ieguvumi izpaudīsies kā neto priekšrocība patērētājiem.
- 274 Līdz ar to, tā kā *UPS* nav iesniegusi pretējas norādes, ir jāpiekrīt, ka *UPS* izmantotā pieeja, saskaņā ar kuru priekšroka tiek dota tam, ka attiecībā uz valstu kopumu tiek piemērota vienota likme, kas ir atvasināta no modeļa, kurš izveidots no četrām valstu tirgu grupām, šķiet mazāk precīza un mazāk ticama nekā tā, kas balstīta uz katra tirgus datiem, lai nonāktu pie vidējas prognozes, kura piemērojama visiem.
- 275 Turklāt jānorāda, ka 15 valstu tirgos, kuros pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, Nīderlande ir vienīgā, kas neietilpst ne “Austrumeiropas” kategorijā, ne kategorijā “pārējā Eiropa”. Taču, kā to atzina pati *UPS*, ar *PUD* tīklu saistīto efektivitātes ieguvumu kopējā vērtība attiecībā uz šīm divām valstu tirgu grupām sasniedza tikai 9 miljonus EUR. Līdz ar to ir ļoti maz ticams, ka Nīderlandes tirgus pats par sevi var radīt ietaupījumus, kas pamato to, ka sinerģijas tiek novērtētas 40 miljonu EUR apmērā, kā apgalvo *UPS*. No tā izriet, ka efektivitātes ieguvumi, kam ir nozīme, lai novērtētu situāciju valstu tirgos, kuros Komisija ir secinājusi būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei pastāvēšanu, visticamāk ir ievērojami mazāki par apgalvotajiem 40 miljonu EUR ieguvumiem. Tādējādi *UPS* arguments neļauj atspēkot strīdīgā lēmuma 855. apsvērumā paustā vērtējuma pareizību, saskaņā ar kuru dati, kas attiecas uz tirgiem, izņemot Vāciju, Franciju, Īriju un Apvienoto Karalisti, neļauj pierādīt attiecībā uz pārējiem tirgiem aplēsto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību.
- 276 Attiecībā uz datu vecumu no strīdīgā lēmuma 854. apsvēruma izriet, ka Komisija atklāja, ka *UPS* balstījās uz modeli, kas izstrādāts 2007. gadā, pamatojoties uz 2002. gada datiem, lai novērtētu ieguvumus, kas izriet no *PUD* tīkla optimizācijas, pārrunās, kas jau attiecās uz iespēju iegādāties *TNT*.
- 277 Lai atjauninātu šos rezultātus atbilstoši situācijai 2011. gadā, *UPS* esot pazeminājusi šīs aplēses proporcijās, kas atšķiras dažādos tirgos, nepaskaidrojot piemēroto metodi citādāk, kā vien to kvalificējot kā “konservatīvu”.
- 278 *UPS* apgalvo, ka tās aprēķini bija detalizēti, uzticami un tajos bija ņemti vērā tās izaugsmes koeficienti laikā no 2007. līdz 2011. gadam, kā arī izmaiņas *PUD* tīkla blīvumā.
- 279 Tomēr abi dokumenti, uz kuriem *UPS* atsaucas, lai pamatotu šos apgalvojumus (prasības pieteikuma A.38.1 un A.38.2 pielikums), apstiprina strīdīgā lēmuma 854. apsvērumā ietvertu metodoloģijas aprakstu. Šajos dokumentos nav precīzu norāžu par veidu, kā 2007. gadā veiktā pētījuma rezultāti tika atjaunināti 2011. gadā. Tajos ir vienīgi apgalvots, ka, tā kā šīs analīzes

pamati ir pareizi, *UPS* pieņēma lēmumu vienkārši lejupēji un ievērojami korigēt šīs izmaksu ietaupījumu sākotnējās aplēses, lai atspoguļotu nenoteiktību, kas izriet no izmaiņām tirgus apstākļos.

280 Šādos apstākļos jāsecina, ka *UPS* nav izdevies pierādīt, ka Komisija šajā jautājumā ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

– *Par ārējiem pakalpojumu sniedzējiem*

281 Strīdīgā lēmuma 857.–861. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka aplēses, ko *UPS* veikusi par efektivitātes ieguvumiem, kuri saistīti ar izmaksu racionalizāciju *PUD* jomā, kurā tiek izmantoti apakšuzņēmēji, ir vēl nenoteiktākas par efektivitātes ieguvumiem, kas izriet no tās pašas *PUD* tīkla, ciktāl šīs aplēses ir balstītas uz stipri vienkāršotām hipotēzēm, nevis uz datiem, kas raksturo ikvienu no valsts tirgiem. Tādējādi Komisija norādīja, ka *UPS* nav sniegusi nekādus paskaidrojumus, lai pamatotu apgalvoto 6 % samazinājumu, jo *UPS* vienīgi apgalvoja, ka šī likme atspoguļo lielākus kopējos apjomus, kā arī no tiem izrietošos ieguvumus šķirošanai. Turklāt *UPS* piesaistītie konsultanti atklāja, ka dati par *TNT* apjomiem atšķiras no datiem, kas tika izmantoti efektivitātes ieguvumu aprēķināšanai, tomēr *UPS* nav mēģinājusi izmantot šos datus, lai panāktu realitātei atbilstošāku efektivitātes ieguvumu rādītāju. Komisija no tā secināja, ka tā nevar pārbaudīt efektivitātes ieguvumu, kas saistīti ar ārējiem pakalpojumu sniedzējiem, aptuveno lielumu, un noraidīja *UPS* apgalvotos ieguvumus kā nepārbaudāmus.

282 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā ir uzskatījusi, ka *UPS* prognozes nav balstītas uz detalizētu analīzi katrā valstī, bet gan uz vidējo 6 % likmi un šķiet maz ticamas. *UPS* uzskata, ka šī analīze ir acīmredzami kļūdaina.

283 *UPS* apgalvo, pirmkārt, ka vidējās likmes piemērošana visām valstīm atbilst iepriekš aprakstītajai pieejai attiecībā uz *PUD* tīklu saistībā ar valstīm, kas ietilpst kategorijā “pārējā Eiropa”.

284 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar efektivitātes ieguvumu pierādīšanas pienākuma principiem *UPS* bija jāpamato 6 % likmes piemērošana visiem valstu tirgiem, it īpaši tādēļ, ka šajos tirgos izmaksas ir atšķirīgas. Līdzīgi tam, kas tika izklāstīts iepriekš attiecībā uz *PUD* tīklu, ir jāuzskata, ka tādas vidējas ietaupījumu likmes izmantošana, kas ir piemērojama valstu kopumam bez īpaša pamatojuma, šķiet mazāk precīza un mazāk uzticama nekā tā, ar kuru, pamatojoties uz katra tirgus datiem, aprēķina vidējo aplēsi, kas piemērojama visiem. No tā izriet, ka *UPS* arguments nav atklājis nevienu apstākli, kas ļautu uzskatīt, ka pamatojums, ko Komisija izklāstījusi strīdīgā lēmuma 858. apsvērumā, ir kļūdainis.

285 Otrkārt, *UPS* norāda uz konsekvences trūkumu metodoloģijā. Komisija esot pieņēmusi vidējo likmju izmantošanu vienai un tai pašai valstu grupai attiecībā uz aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem Eiropā (ceturtais gads), bet esot to noraidījusi attiecībā uz savākšanu un piegādi, ko veic ārējie pakalpojumu sniedzēji.

286 Tomēr, kā jau iepriekš norādīts attiecībā uz efektivitātes ieguvumiem, kas saistīti ar izmaksām *PUD* jomā, no strīdīgā lēmuma 824., 853. un 858. apsvēruma izriet, ka šīs izmaksas ir cieši saistītas ar vietējiem apstākļiem katrā valsts tirgū. Komisija norāda, ka šī situācija nav salīdzināma ne ar Eiropas aviopārvadājumu tīkla situāciju, ne ar apkalpošanas uz zemes pakalpojumu situāciju,

un *UPS* šajā ziņā nav iebildusi. Ņemot vērā šos pamatojumus, ir jāatzīst, ka šo atšķirību dēļ *UPS* argumentācija neļauj atklāt metodoloģisku nekonekvenci, kas varētu tikt atzīta par acīmredzamu un būtisku kļūdu vērtējumā.

- 287 Treškārt, *UPS* paskaidro iemeslus, kuru dēļ pēc *TNT* datu izmantošanas rezultāti, kas izriet no tās modeļa, nav būtiski mainījušies. Galvenās izmaiņas esot attiekušās uz sinerģiju sadalījuma kritēriju, negrozot tās apmēra vispārējo novērtējumu.
- 288 Tomēr šī argumentācija neļauj apšaubīt strīdīgā lēmuma 859. un 860. apsvērumā minētos apstākļus, no kuriem izriet, ka, neraugoties uz datiem par pašreizējiem *TNT* apjomiem, kas ļoti atšķiras no tiem, kurus sākotnēji aplēsa *UPS*, un līdz ar to neraugoties uz sākotnēji plānoto ietaupījumu pamatīgu pārskatīšanu, it īpaši attiecībā uz Vācijas, Īrijas un Apvienotās Karalistes tirgiem, *UPS* nav centusies precīzāk novērtēt ieguvumus, kas sagaidāmi katrā no attiecīgajiem valstu tirgiem.
- 289 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ir jāsecina, ka *UPS* nav izdevies pierādīt, ka vērtējumā par apgalvoto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību ir pieļautas kļūdas, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

3) Par nevienlīdzīgu attieksmi salīdzinājumā ar “FedEx” un “TNT” apvienošanās analīzi

- 290 *UPS* sūdzas par nevienlīdzīgu attieksmi lēmumā par tās un *TNT* koncentrāciju salīdzinājumā ar lēmumu par *FedEx* un *TNT* koncentrāciju. Lai gan pēc rūpīgām aplēsēm tā esot publiski paziņojusi, ka no *TNT* iegādes pirmajā gadā tā plāno gūt 503 miljonus EUR sinerģijās, *FedEx* no savas puses neesot izpaudusi sabiedrībai nekādas aplēses. Tomēr Komisija pēc jautājumu uzdošanas *FedEx* esot pieņēmusi *FedEx* minētās sinerģijas – pamatojoties uz to konsultantu darbiem, kuri tika piesaistīti šīs koncentrācijas kontroles procedūrā, – kas nekad nav tikušas atklātas publiski, un tas esot neizskaidrojami attiecībā uz biržā kotētu uzņēmumu.
- 291 *UPS* šajā ziņā pārmet Komisijai, ka tā esot vērtējusi sinerģijas, pamatojoties uz daudz stingrāku kritēriju nekā tas, kuru tā izmantoja, vērtējot koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT*. Ja Komisija pret *UPS* būtu izrādījusi tādu pašu attieksmi kā pret *FedEx*, tai būtu bijis jāpieņem visi apgalvotie efektivitātes ieguvumi. Koncentrācijā starp *FedEx* un *TNT* Komisija esot pieņēmusi lielu skaitu sinerģiju, kas tomēr nebija pamatotas ar tik pierādāmu informāciju kā tā, uz kuru atsaucās *UPS*. *FedEx* esot atteikusies publicēt jebkādas iespējamo sinerģiju aprēķinus kopš tās pirkuma piedāvājuma un šajā ziņā nekad neesot iesniegusi iekšējus dokumentus.
- 292 Lēmumā par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* Komisija esot pieņēmusi sinerģijas attiecībā uz transatlantiskajiem gaisa pārvadājumiem, balstoties uz pircēja pārvadājumu kapacitāti, nepieprasot detalizētus aprēķinus. Tā kā lēmuma par *FedEx* un *TNT* koncentrāciju publiski pieejamajā versijā nav sniegta plašāka informācija, *UPS* ierosina Vispārējai tiesai iegūt šo informāciju, veicot pierādījumu savākšanas pasākumu.
- 293 Attiecībā uz *PUD* tīklu *UPS* norāda, ka lietā, kas attiecās uz koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT*, Komisija piekrita ņemt vērā šāda veida sinerģijas, lai gan iesniegtie pierādījumi bija mazāk detalizēti nekā tie, ko iesniedza *UPS*.
- 294 Ir jāatgādina, ka Komisijai ikviena koncentrācija ir jāanalizē, ņemot vērā tās īpašības un konkrētā tirgus iezīmes. Proti, jebkura koncentrācija ir jāvērtē individuāli un ņemot vērā piemērojamos faktiskos un juridiskos apstākļus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 16. maijs, *Deutsche*

- Lufthansa*/Komisija, T-712/16, EU:T:2018:269, 131. punkts). Ja Komisija pieņem lēmumu par koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz paziņojumu un lietas materiāliem, kas attiecas konkrēti uz šo darījumu, prasītājs nevar apstrīdēt tās attiecīgo vērtējumu, motivējot ar to, ka tas atšķiras no vērtējuma citā lietā, kas veikts, pamatojoties uz citu paziņojumu un citiem lietas materiāliem, arī tad, ja attiecīgie tirgi abās lietās ir līdzīgi vai pat vienādi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 118. punkts, un 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 142. punkts).
- 295 Aplūkojamajā gadījumā, lai gan abas koncentrācijas attiecas uz vienu un to pašu tirgu, koncentrācijā starp *UPS* un *TNT* un koncentrācijā starp *FedEx* un *TNT*, kas tika paziņotas ar trīs gadu starpību, nav iesaistītas vienas un tās pašas puses. Tomēr efektivitātes ieguvumi pēc savas būtības ir tieši saistīti ar koncentrācijas pušu individuālajām īpašībām.
- 296 Tostarp *FedEx* īpašību dēļ, kā arī konkurences pozīcijas tuvuma starp *UPS* un *TNT* dēļ Komisija secināja, ka koncentrācija starp *FedEx* un *TNT* nerada būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Šīs apvienošanās rezultātā izveidotajai struktūrai joprojām ir divi vareni konkurenti – *DHL* un *UPS* (lēmuma par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* 444.–446. un 630.–689. apsvērums), savukārt *FedEx* un *TNT*, lai arī tās ir konkurentes, zināmā mērā piedāvā savstarpēji papildinošus pakalpojumus un nav uzskatāmas par tuvām konkurentēm. *FedEx* ir specializējusies maršrutos starp EEZ un pārējo pasauli, savukārt *TNT* piedāvājums ir koncentrēts uz starptautiskiem maršrutiem EEZ teritorijā (lēmuma par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* 590., 591. un 687.–689. apsvērums), turklāt *TNT* nevar uzskatīt par konkurentu, kas var ieņemt īpašu “neatkarīga elementa” konkurences stāvokli vai būt ievērojams paplašināšanās avots tirgū (lēmuma par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* 650. un 692.–714. apsvērums). Koncentrācijas ietekmes uz cenām analīze nav atklājusi statistiski nozīmīgu ietekmi uz cenām, un katrā ziņā Komisija norāda, ka plānotie efektivitātes ieguvumi kompensētu šo ietekmi (lēmuma par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* 468.–497., 515.–588. un 771.–805. apsvērums).
- 297 Tādējādi jākonstatē, ka *UPS* un *TNT* koncentrācija un *FedEx* un *TNT* koncentrācija būtiski atšķiras daudzējādā ziņā, it īpaši tajā, ka *FedEx* un *TNT* nebija tuvas konkurentes, kas ir nozīmīgs faktors, vērtējot sinerģijas, kuras izriet no šo uzņēmumu apvienošanās, un *UPS* to neapstrīd.
- 298 Turklāt prasītāja nepamato savu argumentāciju, saskaņā ar kuru pierādījumi, ko tā iesniedza Komisijai saistībā ar plānotajām sinerģijām, tika izvērtēti, ņemot vērā pierādīšanas standartu, kas atšķiras no tā, kāds tika piemērots *FedEx* un *TNT* koncentrācijā. It īpaši tā nepierāda, ka tās iesniegtajiem pierādījumiem attiecībā uz transatlantiskajiem gaisa pārvadājumiem un *PUD* tīklu būtu pierādījuma vērtība un nozīmīgums, kas līdzinās tiem, kuri tika pieņemti šajā koncentrācijā, un kā tādējādi Komisija esot piemērojusi vienādiem vai līdzīgiem pierādījumiem atšķirīgu attieksmi.
- 299 Tā kā nav nekādu norāžu, kas var atklāt nevienlīdzīgu attieksmi, kā arī nepastāv apgalvojums vai pierādījums, kas attiecas uz citu nelikumības pamatu, konstatējums par atšķirībām efektivitātes ieguvumu vērtējumā lēmumā par koncentrāciju starp *FedEx* un *TNT* un strīdīgajā lēmumā neļauj secināt, ka pastāv nevienlīdzība, kas, kā apgalvo *UPS*, ir vērsta pret to. Līdz ar to *UPS* argumentācija attiecībā uz šo jautājumu ir jānoraida bez nepieciešamības apmierināt *UPS* lūgumus veikt pierādījumu savākšanas pasākumu.

4) Par “FedEx” situāciju

i) Par “FedEx” un “UPS” konkurences ciešumu

- 300 *UPS* apgalvo, ka Komisija, strīdīgajā lēmumā secinot, ka – atšķirībā no *FedEx* – *UPS*, *TNT* un *DHL* bija tuvas konkurentes, ir pieļāvusi pietiekami būtisku Savienības tiesību pārkāpumu. Šis secinājums balstījās uz pieņēmumu, ka *DHL* pielāgosies cenu pieaugumam, kas izriet no *UPS* un *TNT* koncentrācijas, savukārt *FedEx* nespēs pretoties šim pieaugumam. *UPS* uzskata, ka Komisijai nebija nekāda pamata, kas ļautu secināt no *UPS* un *TNT* koncentrācijas izrietošu cenu pieaugumu. Gluži pretēji – koncentrācijas ietekmes uz cenām analīze un efektivitātes ieguvumu analīze esot pierādījusi, ka koncentrācija esot labvēlīga konkurencei.
- 301 *UPS* atgādina, ka savā prasībā lietā T-194/13 trešajā pamatā tā izvirzīja šādu argumentu un pierādīja metodikas trūkumu, ar kādu Komisija ir analizējusi atbildes uz jautājumiem anketā par tirgu, it īpaši par Čehijas, Bulgārijas, Dānijas un Maltas tirgiem. Komisijas atteikums paskaidrot, kādēļ atbildes uz anketas jautājumiem par šīm dalībvalstīm pamato būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei konstatēšanu, liedzot iespēju saprast pierādāmības sliekšni, kas nepieciešams, lai izdarītu šādu konstatējumu. Replikas stadijā *UPS* iesniedza pārskatu ar lielo un mazo klientu atbildēm, kas sniegtas II posma tirgus izpētē, kura attiecas uz Bulgārijas, Čehijas, Dānijas un Maltas tirgiem, un kas apstiprinot, ka nebija saprātīgi secināt, ka *FedEx* nav *UPS* tuva konkurence.
- 302 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā ir uzskatījusi, ka *TNT* bija tuva *UPS* konkurence, savukārt *FedEx* nebija. Pat par Čehijas tirgu, attiecībā uz kuru Komisija uzskatīja savu analīzi par īpaši pamatīgu, atbildes uz anketas jautājumiem nepārprotami liecinot, ka nav neviena pierādījuma tam, ka *UPS* un *TNT* ir tuvas konkurentes. Gluži otrādi, atbildes liecinot, ka uzņēmumi uztver *UPS* – tāpat kā *TNT*, *FedEx* un *DHL* – kā savstarpēji aizstājamas atsevišķu piedāvāto pakalpojumu īpatnību dēļ vai ka *UPS* vai *TNT* tuvākie konkurenti nesniedz pakalpojumus, kam piemīt šīs īpatnības. Tas pats attiecoties uz Bulgārijas, Dānijas un Maltas tirgu.
- 303 Ir jāatgādina, ka pēc tam, kad Komisija strīdīgajā lēmumā bija nonākusi pie secinājuma, ka EEZ iekšienē veicamās sīkpaku eksprespiegādes tirgū dominējošu stāvokli ieņem četri integrētie pakalpojumu sniedzēji, proti, *DHL*, *UPS*, *TNT* un *FedEx* (strīdīgā lēmuma 510. apsvērums), tā uzskatīja, ka no visiem šiem uzņēmumiem *FedEx* ir daudz vājāka konkurence un attālināta *UPS*, *TNT* un *DHL* konkurence. Komisija balstījās uz *FedEx* apgrozījumu EEZ iekšējā tirgū (strīdīgā lēmuma 513.–517. apsvērums), uz tās EEZ tirgus pārklājumu sīkpaku eksprespiegādes jomā (strīdīgā lēmuma 518.–527. apsvērums) un uz tās tīkla nepietiekamību EEZ teritorijā salīdzinājumā ar pārējo trīs integrēto pakalpojumu sniedzēju tīklu (strīdīgā lēmuma 528.–533. apsvērums). Turklāt Komisija norādīja, ka, tā kā *FedEx* darbojas mazākā mērogā, tai esot daudz augstākas savākšanas un piegādes izmaksas nekā tās konkurentēm, tādējādi ierobežojot tās spēju īstenot konkurences spiedienu tirgū, neraugoties uz organiskas paplašināšanās plāna pieņemšanu 2011. gadā, paredzot paplašināšanos līdz 2017. gadam (strīdīgā lēmuma 534.–546. un 599.–625. apsvērums).
- 304 Turklāt Komisija uzsvēra *FedEx*niecīgo klātbūtni iekšējos tirgos, kā arī atliktās piegādes jomā (strīdīgā lēmuma 547.–552. apsvērums), savukārt tās klātbūtne ir ievērojami lielāka to pakalpojumu segmentā, kas vērsti uz piegādēm valstīs ārpus EEZ (strīdīgā lēmuma 553.–564. apsvērums). Šos faktus apstiprināja tirgus izpēte, kas pierāda, ka klienti uztver *FedEx* kā vājāku operatoru salīdzinājumā ar pārējiem integrētajiem pakalpojumu sniedzējiem eksprespiegādes pakalpojumu tirgū EEZ (strīdīgā lēmuma 565.–576. un 590.–598. apsvērums), kā arī tās konkurentu paziņojumi (strīdīgā lēmuma 578.–589. apsvērums).

- 305 Strīdīgajā lēmumā ir pierādīts, ka – pretēji *FedEx* situācijai – *UPS* un *TNT* ir tuvas konkurentes (strīdīgā lēmuma 631.–702. apsvērums). Lai pamatotu šo konstatējumu, Komisija izmantoja tirgus izpētē sniegtās klientu atbildes (strīdīgā lēmuma 636.–652. apsvērums), kā arī līdzību starp *DHL*, *UPS* un *TNT*, raugoties no piedāvāto pakalpojumu un pārklājuma aspekta (strīdīgā lēmuma 653.–659. apsvērums). Saskaņā ar šo pēdējo kritēriju *FedEx* ir visvājākais no šiem četriem uzņēmumiem 21 EEZ tirgū, savukārt 17 no šiem tirgiem starpība starp *FedEx* un tās tuvāko konkurentu ir vismaz 20 procentpunkti (strīdīgā lēmuma 654. apsvērums).
- 306 Komisija arī uzsvēra līdzības starp *UPS* un *TNT* rīta piegādes pakalpojumu piedāvājumu jomā (strīdīgā lēmuma 660.–665. apsvērums), kā arī piedāvāto pakalpojumu kvalitatīvās īpašības (strīdīgā lēmuma 666. apsvērums). Attiecībā uz iepirkuma procedūrām Komisija uzsvēra, ka *DHL*, *UPS* un *TNT* ir tuvas konkurentes, savukārt *FedEx* stāvoklis ir attālinātāks (strīdīgā lēmuma 667.–684. apsvērums).
- 307 Komisija atspēkoja secinājumus, kas izriet no analīzes, kurā *TNT* analizēja savu bijušo klientu sniegtās norādes par to, kādi uzņēmumi piedāvā konkurējošus pakalpojumus, uzskatot, ka šai viedokļa aptaujai ir ierobežota lietderība izmantotajai metodoloģijai raksturīgo ierobežojumu dēļ (strīdīgā lēmuma 685.–701. apsvērums).
- 308 Strīdīgā lēmuma 705.–707. apsvērumā Komisija noraidīja apsvērumus, kuri izvirzīti atbildē uz paziņojumu par iebildumiem un ar kuriem *UPS* apgalvo, ka konkurences ciešuma analīzē nav pietiekami ņemta vērā pakalpojumu diferenciācijas ietekme uz tirgus daļu reprezentativitāti kā norāde uz konkurences ciešumu, kā arī konkurentu pakalpojumu dažādošanas koeficienti un tas, ka nav kvantificēts to klientu skaits, kuriem *DHL* neesot dzīvotspējīgs alternatīvs risinājums, kas kaitētu pašai prasītājam un *TNT*.
- 309 Visbeidzot – strīdīgā lēmuma 708.–711. apsvērumā Komisija atspēkoja dažus papildu argumentus, kurus *UPS* izvirzīja, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem, saistībā ar konkurences ciešuma analīzi. *UPS* apgalvoja, ka tā neesot tuva *TNT* konkurence, jo abiem uzņēmumiem ir fundamentāli atšķirīgi profili. Tā pārmeta Komisijai, ka tā ir izmantojusi bināru pieeju (“*in*” vai “*out*”) un ka tā ir koncentrējusies tikai uz tirgus tālo maršrutu segmentu.
- 310 *UPS* kritizē Komisijas vērtējumu par atbildēm, kas sniegtas uz anketas jautājumiem attiecībā uz Bulgārijas, Čehijas, Dānijas un Maltas tirgiem. Tomēr, pat ja šīs kļūdas būtu pierādītas, pietiek konstatēt, pamatojoties uz visiem nupat atgādinātajiem strīdīgā lēmuma elementiem, ka tirgus anketas ir tikai viens no elementiem, uz kuriem ir balstījusies Komisija. Lai arī šāda veida aptaujas ļauj gūt priekšstatu par to, kā patērētāji vai ražotāji uztver savas attiecīgās pozīcijas, un ievākt datus šajā ziņā, to lietderība ir tāda, ka tās ļauj papildināt un uzlabot izpratni par tādiem objektīviem datiem kā tirgus daļas, tīklu blīvums vai piedāvājuma struktūra, tomēr neaizstājot šos datus. Šādos apstākļos, pat ja tiktu pieņemts, ka varētu tikt konstatēta kļūda vērtējumā, kas pieļauta, analizējot anketās sniegtās atbildes par šiem četriem tirgiem, šāda kļūda katrā ziņā nevar likt apšaubīt pārējo informāciju, uz kuras pamata Komisija ir secinājusi, ka *FedEx* nav *UPS*, *TNT* un *DHL* tuva konkurence, turklāt *UPS* šo informāciju nav apstrīdējusi.
- 311 Neviens no šajā prasībā *UPS* izvirzītajiem argumentiem tād neļauj atspēkot *FedEx* konkurences ciešuma vērtējuma pareizumu.

ii) Par “FedEx” darbības paplašināšanas projektiem

312 *UPS* apstrīd motīvus, uz kuriem Komisija ir balstījusies, lai secinātu, ka ir maz ticams, ka *FedEx* attīstīsies Eiropā tik lielā mērā, lai pretotos *UPS* un *TNT* koncentrācijas radītai ietekmei, kas radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei 15 dalībvalstīs. *UPS* detalizētāk izklāsta savus argumentus par katru no sešiem punktiem par *FedEx* lomu, kas minēti turpmāk.

– Par “FedEx” progresu Eiropā

313 *UPS* ieskatā Komisija ir kļūdījusies, strīdīgā lēmuma 611. apsvērumā apgalvojot, ka *FedEx* paplašināšanās projekti Eiropā neprogresējo. Šis vērtējums esot tiešā pretrunā *FedEx* vadītāju 2012. gada 19. jūnija un 2012. gada 9. un 10. oktobra paziņojumiem, saskaņā ar kuriem *FedEx* 2015. finanšu gada beigās plānoja gūt papildu peļņu no savas starptautiskās darbības gandrīz 75 % apmērā no 350 miljoniem ASV dolāru (USD). *UPS* uzstāj, ka šādiem publiskiem paziņojumiem ir jāpiešķir īpaša nozīme ASV tiesiskā regulējuma, kas piemērojams vērtspapīriem, dēļ.

314 Ir taisnība, ka ieguldītājiem adresēti uzņēmumu vadītāju paziņojumi var būt nozīmīgas norādes, lai novērtētu koncentrācijas projekta ietekmi. Tomēr apstākļi, ka šie paziņojumi ietilpst tāda tiesiskā regulējuma piemērošanas jomā, kas attiecas uz vērtspapīriem, kura mērķis tostarp ir nodrošināt to pareizību, pretējā gadījumā paredzot sankcijas, nenozīmē, ka šī tiesiskā regulējuma dēļ Komisijai ir pienākums prezumēt šādu paziņojumu pareizību vai ticamību. Tāpat kā attiecībā uz jebkuru citu nozīmīgu apstākli Komisijai ir jārikojas ar visu pienācīgo rūpību, lai pārbaudītu šādu paziņojumu nozīmīgumu, kā arī ticamību un pārbaudāmību kontroles procedūras mērķiem.

315 Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Komisija iepazinās ar *FedEx* vadītāju paziņojumiem, kuri, vērsoties pie ieguldītājiem, aprakstīja paplašināšanās plānu virzību un prognozes, izmantojot optimistiskāku formulējumu nekā tas, kāds līdz šim izmantots procedūrā saistībā ar *UPS* un *TNT* apvienošanu. Ņemot vērā šo disonansi, uz ko norāda *UPS*, Komisija pieprasīja papildu informāciju no *FedEx*, it īpaši par 2012. gada oktobra paziņojumiem (dokumenti ar atsauces numuriem ID 7399 un 7400), un pēdējā minētā izpildīja šo lūgumu (dokuments ar atsauces numuru ID 7418). Komisija sniedza *UPS* ierobežotu piekļuvi šai konfidencialajai atbildei procedūras informācijas telpā laikā, kas notika 2012. gada 26. un 29. oktobrī.

316 Komisija turpināja izmeklēšanu, 2012. gada 16. novembrī pieprasot *FedEx* papildu informāciju (pieprasījuma atsauces numurs Q30) par izmaiņām paplašināšanās projektos, kā arī pēdējo ziņojumu par šo projektu virzību, kas tika iesniegts vadībai. Savā 2012. gada 19. novembra atbildē *FedEx* apstiprināja, ka tās sākotnējie mērķi netikšot sasniegti, pirmkārt, tādēļ, ka tie bija balstīti uz hipotēzēm, kuras izrādījušās pārspilēti optimistiskas, un, otrkārt, tās rezultātu un ekonomisko apstākļu pasliktināšanās dēļ.

317 Ir jākonstatē, ka no šīs atbildes izriet, ka *FedEx* pārskatīja savu mērķi par ieņemamajām tirgus daļām un apgrozījumu EEZ iekšējo pakalpojumu tirgū, to samazinot. No tā izriet, ka paziņojumi, kas piedēvēti *FedEx* strīdīgā lēmuma 611. apsvērumā, precīzi atbilst formulējumam *FedEx* 2012. gada 19. novembra atbildē, kuras nekonfidencialajai versijai *UPS* varēja piekļūt fakti izklāsta stadijā.

- 318 Tāpat jānorāda, ka *FedEx* vadītāju paziņojumi, uz kuriem atsaucas *UPS*, attiecās nevis uz konkrēto tirgu, bet gan uz visām *FedEx* darbībām, izņemot ASV. Pretēji tam, ko apgalvo *UPS*, šie *FedEx* vadītāju paziņojumi, kas sniegti to periodiskās tikšanās ar ieguldītājiem laikā, nav ne pretrunā, ne arī atspēko pierādījuma vērtību, kāda piemīt Komisijas savāktajai informācijai, kas liecina par grūtībām, ar kurām *FedEx* saskārās tās organiskās paplašināšanās plāna īstenošanā.
- 319 Tādējādi *UPS* argumentācija nav pamatota un ir jānoraida.
- Par izmaksu starpību starp “*FedEx*” un tās konkurentiem
- 320 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā strīdīgā lēmuma 545. apsvērumā ir uzskatījusi, ka *FedEx* savākšanas un piegādes izmaksas liedza pēdējai minētajai vidējā termiņā būt konkurētspējīgai attiecībā pret *UPS*. *UPS* apgalvo, ka:
- Komisija ir tikai pieņēmusi *FedEx* apgalvojumus, neizvērtējot to pamatā esošos pierādījumus;
 - tā kā savākšanas un piegādes izmaksas ir tikai daļa no attiecīgajām izmaksām EEZ teritorijā, nepastāvēja loģisks iemesls tās pārbaudīt atsevišķi, lai gan, piemēram, *FedEx* gaisa pārvadājumu izmaksas, visticamāk, tuvinās *UPS* izmaksām;
 - izmaksu starpību, uz ko atsaucas Komisija, atspēkojot 14 valstu tirgu, kuros nepastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, pastāvēšana.
- 321 Tomēr jāatgādina, ka strīdīgā lēmuma 545. apsvērumā Komisija konstatēja, ka *FedEx* sava 2011. gada organiskās paplašināšanas plāna ietvaros sāka ieguldīt tādās jaunās infrastruktūrās kā šķirošanas centri, lai palielinātu savu kopējo kapacitāti un panāktu tādu ģeogrāfisko pārklājumu un tīkla blīvumu, kas tai ļautu samazināt savas izmaksas. Neraugoties uz šiem ieguldījumiem, no *FedEx* 2012. gada 19. novembra atbildes izriet, ka tā sagaidīja, ka tās savākšanas un piegādes izmaksas joprojām būs daudz augstākas nekā tās konkurentu izmaksas.
- 322 Pretēji *UPS* apgalvotajam no strīdīgā lēmuma izriet, ka Komisijas analīze ir balstīta uz pierādījumu kopumu, kas ļauj apstiprināt starp *FedEx* un tās konkurentiem pastāvošās atšķirības apstrādes izmaksās par vienību, kas var dabiski izrietēt no tās tīkla pārklājuma un blīvuma relatīvās nepietiekamības. Tādējādi Komisija ir balstījusies uz *FedEx* iekšējiem dokumentiem, kas pievienoti tās 2012. gada 19. novembra atbildes pielikumā. Kā izriet no strīdīgā lēmuma 535. un 536. apsvēruma, Komisija ir balstījusies arī uz iekšējām datu bāzēm par *FedEx* izteiktajiem komercpiedāvājumiem, kā arī uz konkursiem, kuros tā piedalījās, jo šīs datu bāzes ļauj novērtēt *FedEx* cenu konkurētspēju salīdzinājumā ar tās konkurentu cenām.
- 323 Ņemot vērā starp šo divu veidu tīkliem pastāvošās objektīvās atšķirības gan to veida, gan to funkciju ziņā, nešķiet neloģiski, ka Komisija šādi ir drīzāk pievērsusies *PUD* tīklam, nevis aviopārvadājumu tīklam, lai izceltu konkurētspējas atšķirības starp *FedEx* un tās konkurentiem. Tas, ka *UPS* uzsver, ka tās gaisa pārvadājumu izmaksas, visticamāk, tuvinās *FedEx* izmaksām, turklāt apstiprina šo analīzi.
- 324 Visbeidzot jākonstatē, ka jautājums par izmaksu starpību starp *FedEx* un tās konkurentiem ir tikai viens no faktoriem, kas ļauj novērtēt šī uzņēmuma spēju un stimulu reaģēt uz *UPS* un *TNT* apvienošanās rezultātā radušās struktūras veiktu cenu palielināšanu. Šī starpība nav konstatējuma par būtisku šķērslī tiešs cēlonis, bet gan norāde, kas ļauj novērtēt, kāpēc ir maz ticams, ka *FedEx* attīstītos Eiropā tādā mērā, lai īsā laika posmā pretotos ietekmei, ko radītu koncentrācija starp

UPS un *TNT*. Lidz ar to *UPS* arguments, ar kuru tiek apgalvots, ka *FedEx* savākšanas un piegādes izmaksu analīze esot pretrunā tam, ka pastāv 14 valstu tirgi bez būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei, tādējādi ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu.

325 Tātad *UPS* argumentācija ir jānoraida.

– *Par paredzēto “FedEx” izaugsmi apjomā*

326 *UPS* pārmet Komisijai, ka tā strīdīgā lēmuma 614. apsvērumā ir vienīgi noraidījusi *FedEx* izaugsmes prognozes ar pamatojumu, ka bija grūti droši paredzēt, vai tās attīstības stratēģija būs veiksmīga, padziļināti neizvērtējot šīs stratēģijas veiksmīga iznākuma iespējas.

327 Tomēr šis *UPS* arguments ir balstīts uz strīdīgā lēmuma kļūdainu interpretāciju. Kā jau iepriekš izklāstīts attiecībā uz *FedEx* izaugsmi Eiropā un attiecībā uz izmaksu starpību starp *FedEx* un tās konkurentiem, Komisija ir veikusi padziļinātu analīzi par *FedEx* paplašināšanās plāna īstenošanas iespējamo ietekmi, kā arī par *FedEx* stimulu turpināt vai pat paātrināt savus paplašināšanās plānus pēc *UPS* un *TNT* koncentrācijas, pamatojoties uz *FedEx* dokumentiem, kuriem *UPS* būtu varējusi piekļūt vai kuriem tā faktiski piekļuva administratīvā procesa laikā, lai arī šī piekļuve bija ierobežota.

328 Šis arguments tāpēc ir jānoraida.

– *Par valstīm, uz kurām neattiecas “FedEx” paplašināšanas plāna pirmais posms*

329 *UPS* kritizē Komisiju, ka tā strīdīgā lēmuma 613. apsvērumā ir konstatējusi, ka *FedEx* bija nolēmusi sava paplašināšanās plāna pirmajā posmā neiekļaut atsevišķas valstis (piemēram, Bulgāriju) nepietiekami attīstītas infrastruktūras dēļ. Tā kā nav nekādu pārbaudāmu pierādījumu un tā kā *UPS* nav bijis iespējas administratīvā procesa laikā paust savu nostāju par šo “pirmo posmu”, šī analīze neesot bijusi jāiekļauj strīdīgajā lēmumā.

330 Ar šo argumentāciju *UPS* vienīgi kritizē strīdīgā lēmuma 613. punktā minētos faktiskos apstākļus, pamatojoties uz to, ka šis lēmums ir balstīts uz pierādījumiem, kuriem, kā tā apgalvo, tai nav bijusi pilnīga piekļuve. Tomēr šie fakti, kas attiecas uz *FedEx* paplašināšanās plāna dažādajiem posmiem, tika paziņoti *UPS* fakti izklāstā, kā arī tam pievienoto tabulu veidā. Ir taisnība, ka lielākā daļa skaitliskās informācijas tika izņemta tās konfidencialā rakstura dēļ. Tomēr atsevišķa informācija tika aizstāta ar norādēm vērtību amplitūdas formā, kas tādējādi ļauj gūt priekšstatu par aptuvenajiem skaitļiem. Fakti izklāstā bija norādīts, ka *FedEx* nebija plāna atvērt jaunus šķirošanas centrus Bulgārijā divos nākamajos gados, ne arī palielināt savu apstrādes kapacitāti.

331 Komisija piebilda, ka *FedEx* turpmākie plāni ir mazāki salīdzinājumā ar sākotnējiem plāniem, un šajā ziņā sniedza skaitliskas norādes. Lai gan šie dati ir sniegti amplitūdas veidā, tie ir pietiekami precīzi, lai ļautu *UPS* saprast to tvērumu. Pārējā daļā *UPS* argumentācija nav pamatota ne ar kādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kuri ļautu uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos. Šajos apstākļos *UPS* argumentācija ir jānoraida.

– Par galamērķiem, ko aptver “FedEx”

- 332 *UPS* apstrīd vērtējumu, ar kuru Komisija strīdīgā lēmuma 1008. apsvērumā ir uzskatījusi, ka, ņemot vērā *FedEx* aptverto galamērķu mazo skaitu, tā nevar izdarīt būtisku konkurences spiedienu uz struktūru, kas rastos koncentrācijas starp *UPS* un *TNT* rezultātā. Šis apgalvojums esot kļūdainš. Komisija neesot ņēmusi vērā *FedEx* plānus, kura bija paredzējusi, sākot ar 2015. gadu, aptvert lielāku skaitu komercdarbības adresu EEZ nekā *UPS*.
- 333 Tomēr jākonstatē, ka *UPS* argumentācijā ir tikai norādīts, ka ir pieļauta kļūda vērtējumā, kas “tostarp” attiecas uz strīdīgā lēmuma 1008. apsvērumu, nenorādot, kuros citos apsvērumos ir pieļauta šī kļūda. Abstrahējoties no šīs neprecizitātes, *UPS* neizvirza nevienu faktisku vai tiesisku apstākli, lai pierādītu, ka strīdīgā lēmuma 1008. apsvērumā esot pieļauta kļūda, kas ļauj uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku pārkāpumu, kurš varētu izraisīt Savienības atbildības iestāšanos. Tātad šī argumentācija ir jānoraida.

– Par analīzi attiecībā uz katru valsti

- 334 *UPS* uzskata, ka analīze par katru valsti, ko Komisija veikusi strīdīgā lēmuma 7.11. iedaļā, neļauj secināt, ka konkrētā valstī nepastāv efektīvs konkurences spiediens no *FedEx* puses. Komisija esot aprobežojusies ar dažiem apsvērumiem, kas ir nepietiekami pamatoti to neprecizitātes vai virspusējības un katrā ziņā kļūdainuma dēļ. Piemēram, *UPS* atsaucas uz analīzi par Zviedriju, attiecībā uz kuru strīdīgajā lēmumā iekļautais vērtējums esot pretrunā faktam, ka saskaņā ar visām tajā laikā pieejamām prognozēm *FedEx* 2015. gadā bija paredzējusi sasniegt pārklājuma līmeni un tirgus daļu, kas ir lielāka vai vienāda ar *TNT* tirgus daļu.
- 335 Tomēr ir jākonstatē, ka pretēji *UPS* apgalvotajam strīdīgā lēmuma 7.11. iedaļā ir ietverta detalizēta visu atbilstošo apstākļu analīze, pamatojoties uz kuriem Komisija varēja secināt, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. *FedEx* izvirzīto prognožu piemērs attiecībā uz Zviedrijas tirgu, uz kuru atsaucas *UPS*, jebkurā gadījumā nevar atspēkot Komisijas izdarīto secinājumu par vairākiem valstu tirgiem saistībā ar to, ka *FedEx* īstenotais konkurences spiediens salīdzinājumā ar *DHL*, kā arī *UPS* un *TNT* kopīgi veidotās struktūras spiedienu, būtu relatīvi neliels. *UPS* argumentācija aprobežojas ar šīs analīzes neprecīzu un vispārīgu kritiku. Tā kā nav nekādu faktisku vai tiesisku apstākļu, kuri ļautu uzskatīt, ka šajā analīzē ir pieļautas kļūdas tādējādi, ka varētu uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi pietiekami būtisku pārkāpumu, kas varētu izraisīt Savienības atbildības iestāšanos, šī argumentācija ir jānoraida.

d) Par prasījumiem par apgalvotajiem pārkāpumiem

- 336 No iepriekš minētā izriet, ka no visiem apgalvotajiem pārkāpumiem tikai tas, kurš attiecas uz ekonometriskā modeļa nepaziņošanu, ir pietiekami būtisks, lai varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

3. Par cēloņsakarību

- 337 *UPS* būtībā apgalvo, ka Komisija neesot bijusi tiesīga aizliegt plānoto koncentrāciju. Pēc tam, kad *FedEx* nopirka *TNT*, *UPS* apgalvo, ka tā vairs nevarēja paziņot par šo darījumu. Šīs prasības mērķiem tai esot jāpierāda, ka administratīvā lieta neļāva Komisijai atzīt koncentrāciju starp *UPS* un *TNT* par nesaderīgu. Ja tai prasītu pierādīt, ka Komisija būtu bijis jāpieņem lēmums par saderību, tai būtu uzlikts neizpildāms pierādīšanas pienākums.

- 338 *UPS* uzskata, ka tai ir tiesības uz strīdīgā lēmuma pieņemšanas dēļ tai nodarītā kaitējuma pilnu atlīdzināšanu. Šis atlīdzinājums segtu izmaksas, kas tai nebūtu radušās, ja šis lēmums nebūtu pieņemts, kā arī segtu negūto peļņu, kura no tā izriet un kuru tā lēš 1638 miljonu EUR apmērā pēc nodokļu nomaksas, kas atbilst plānotā darījuma sinerģiju neto vērtībai.
- 339 *UPS* apgalvo, ka tai saskaņā ar līgumu bija pienākums izmaksāt kompensāciju *TNT* saskaņā ar klauzulu par līguma izbeigšanu, kas ir izplatīta komercdarbībā. *UPS* atgādina, ka tās pirkuma piedāvājumu nav izdevies īstenot tādēļ, ka netika izpildīts nosacījums, kas saistīts ar Komisijas atļauju šai koncentrācijai. Līdz ar to tai esot bijis jāizmaksā *TNT* 200 miljonu EUR kompensācija par līguma izbeigšanu, kas pēc nodokļu nomaksas bija 131 miliona EUR neto izmaksas. Turklāt no apgalvoto zaudējumu vērtības esot jāatskaita 29 miljoni EUR, kas atbilst nenotikušiem darījuma izdevumiem.
- 340 *UPS* apgalvo, ka tai ir radušies 3 708 813,61 EUR juridiskie izdevumi saistībā ar tās iestāšanos *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā, proti, zaudējumi pēc nodokļu nomaksas 2,4 miljonu EUR.
- 341 Jāatgādina, ka LESD 340. panta otrajā daļā paredzētais nosacījums par cēloņsakarību attiecas uz pietiekami tiešas cēloņsakarības pastāvēšanu starp Savienības iestāžu rīcību un kaitējumu un pierādīšanas pienākums par šīs cēloņsakarības pastāvēšanu ir prasītājam tādējādi, ka pārmestajai rīcībai ir jābūt noteicošajam kaitējuma cēlonim (spriedums, 2018. gada 13. decembris, Eiropas Savienība/*Kendrion*, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 52. punkts).
- 342 Šajā gadījumā *UPS* apgalvo trīs dažādus kaitējumus, ko tā prasa atlīdzināt tāda iemesla dēļ, ka nebija iespējams īstenot plānoto darījumu, proti, pirmkārt, izmaksas saistībā ar tās dalību *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā, otrkārt, līgumiskas kompensācijas par līguma izbeigšanu maksājums *TNT* labā, un, treškārt, negūtā peļņa. *UPS* būtībā apgalvo, ka pārkāpumi, kuru esamību tā apgalvo, ir šo trīs kaitējumu tiešs cēlonis.
- 343 Vispirms, runājot par *UPS* dalību *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā, tā acīmredzami izriet no tās brīvas izvēles. Šī dalība nav ne strīdīgā lēmuma tiešas sekas, ne, vēl jo mazāk, tās procesuālo tiesību pārkāpuma sekas. Līdz ar to ne tās procesuālo tiesību pārkāpums, ne citi tās apgalvotie pārkāpumi nevar tikt uzskatīti par noteicošu cēloni kaitējumam, kas izpaužas kā izdevumi saistībā ar tās dalību procedūrā, kura attiecas uz *FedEx* un *TNT* koncentrāciju. Līdz ar to prasība atlīdzināt šo kaitējumu ir jānoraida.
- 344 Turpinājumā – attiecībā uz kompensāciju par līguma izbeigšanu nav strīda par to, ka šīs kompensācijas izmaksas pamatā ir līgumsaistības, kas izriet no *UPS* un *TNT* 2012. gada 19. marta apvienošanās līguma noteikumiem (replikas C.3 pielikums).
- 345 Šķiet, ka šajā līgumā (līguma 4.3.b punktā ietvertā klauzula) bija paredzēts, ka *UPS* publiskais piedāvājums iegādāties *TNT* vērtspapīrus ir atkarīgs no apturoša nosacījuma par labvēlīgu Komisijas lēmumu. Ja šis nosacījums netiek izpildīts, *UPS* bija pienākums par to paziņot. Bija arī noteikts, ka šī apturošā nosacījuma neizpilde ir iemesls apvienošanās līguma izbeigšanai (līguma 15.1.c punktā ietvertā klauzula), kas ļauj *TNT* pēc pirmā pieprasījuma saņemt no *UPS* 200 miljonu EUR kompensāciju par līguma izbeigšanu (līguma 16. punktā ietvertā klauzula) – pēc tam, kad *UPS* tai paziņo par šī līguma izbeigšanu.

- 346 Šis līgumsaistības izriet no pušu gribas sadalīt savā starpā – pēc to brīvas izvēles – risku, ka attiecībā uz plānoto koncentrāciju netiks saņemts iepriekšējs Komisijas apstiprinājums, un, kā Tiesa ir atgādinājusi, šis risks ir ikvienai koncentrācijas kontroles procedūrai raksturīgs elements (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, Komisija/*Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 203. punkts).
- 347 Tomēr jau ir ticis nospriests, ka Komisijas lēmuma adresāta brīvprātīgi uzņemtu līgumsaistību nelabvēlīgās sekas nevar būt tā kaitējuma noteicošais cēlonis, kas radies šajā lēmumā pieļauto pārkāpumu dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, Komisija/*Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 205. punkts).
- 348 Tāpat, ja papildus lēmumam, ar kuru uzliek naudas sodu, pastāv iespēja noteikt garantiju minētajam maksājumam un kavējuma procentiem, gaidot prasības, kas celta par šo lēmumu, iznākumu, zaudējumi, ko veido garantijas izmaksas, izriet nevis tieši no minētā lēmuma, bet no ieinteresētās personas pašas izvēles iesniegt garantiju, nevis tūlīt izpildīt atmaksāšanas pienākumu. Šādos apstākļos Tiesa nosprieda, ka nepastāv nekāda tieša cēloņsakarība starp Komisijai pārņemto rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 28. februāris, *Inalca* un *Cremonini*/Komisija, C-460/09 P, EU:C:2013:111, 118. un 120. punkts, 2005. gada 21. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. punkts, un rīkojumu, 2007. gada 12. decembris, *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, T-113/04, nav publicēts, EU:T:2007:377, 38. punkts).
- 349 Šis risinājums ir piemērojams, ja līdzīgos apstākļos apgalvotie zaudējumi izriet nevis no bankas garantijas sniegšanas, bet no bankas garantijas uzturēšanas, jo šādi zaudējumi izriet no uzņēmuma paša izvēles neizbeigt šo garantiju, neraugoties uz radītajām finansiālajām sekām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 13. decembris, Eiropas Savienība/*Kendrion*, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 59. punkts).
- 350 Tā kā kompensācijas par līguma izbeigšanu 200 miljonu EUR izmaksa, ko *UPS* veic *TNT* labā, tieši izriet no līguma starp šiem diviem uzņēmumiem, nav pierādīts, ka *UPS* procesuālo tiesību pārkāpums vai citi tās apgalvotie pārkāpumi ir šīs izmaksas noteicošais cēlonis. Līdz ar to prasība atlidzināt šo kaitējumu ir jānoraida.
- 351 Visbeidzot – attiecībā uz kaitējumu, kas saistīts ar negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto darījumu dēļ, pēc Vispārējās tiesas rakstveida un mutvārdu jautājumiem *UPS* precizē, ka šis kaitējums atbilst to sinerģiju neto vērtībai, ko tā cerēja īstenot ar šo darījumu, vai vismaz šādu sinerģiju īstenošanas iespējas zaudēšanai.
- 352 Komisija apstrīd argumentācijas, kas attiecas uz iespējas zaudēšanu, pieņemamību un apgalvo, ka prasības pieteikums bija balstīts nevis uz šādu apgalvojumu, bet gan uz pārliecību, ka prasītājam tika liegts gūt peļņu, kam bija jāizriet no sagaidāmajām sinerģijām.
- 353 Kā izriet no prasības pieteikuma, prasītāja apgalvo, ka tad, ja nepastāvētu viens vai vairāki apgalvotie pārkāpumi, tā būtu iegādājusies *TNT* un būtu realizējusi no darījuma izrietošās priekšrocības. Tādējādi tā atsauca uz kaitējumu, kas atbilst summai 1 638 miljoni EUR, kura “atbilst izmaksu sinerģiju, kas zaudētas pēc darījuma aizlieguma, neto vērtībai pēc nodokļu nomaksas”. Prasītājas prasība par kaitējuma atlidzināšanu tādējādi ir balstīta uz pārliecību, ka strīdīgajā lēmumā pieļautie pārkāpumi tai ir lieguši iegādāties *TNT* attiecīgajā koncentrācijā. Šāda prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tās priekšmets ir nevis kompensācija par iespējas noslēgt minēto darījumu zaudēšanu, bet gan kompensācija par izmaksu sinerģiju neapšaubāmu zaudēšanu. To

- neliek apšaubīt fakts, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, prasītāja ir norādījusi, ka prasībā par kaitējuma atlīdzināšanu zināmā mērā ir ietverta iespējas zaudēšana. Proti, šis jaunais zaudējumu pamats tika iesniegts novēloti un līdz ar to ir nepieņemams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 20. septembris, *Evropaiki Dynamiki/EIB*, T-461/08, EU:T:2011:494, 210. punkts).
- 354 Attiecībā uz mantisko kaitējumu, kas saistīts ar negūto peļņu un ko *UPS* prasa atlīdzināt, izšķirošais jautājums ir par to, vai *UPS* procesuālo tiesību pārkāpums ir šī kaitējuma cēlonis.
- 355 Nevar prezumēt, ka tad, ja *UPS* procesuālās tiesības nebūtu pārkāptas, koncentrācija būtu atzīta par saderīgu. Proti, cēloņsakarības vērtējums nevar izrietēt no nepareizas premisas, saskaņā ar kuru prettiesiska akta neesamības gadījumā iestāde nerikotos vai pieņemtu pretēju aktu, un no tās puses tā arī varētu būt prettiesiska rīcība, bet šādā vērtējumā ir jāsalīdzina kļūdainas rīcības dēļ radusies situācija attiecībā pret attiecīgo trešo personu ar situāciju, kas tai būtu radusies ar iestādes rīcību, kurā tiktu ievērota attiecīgā tiesību norma (spriedums, 2007. gada 11. jūlijs, *Schneider Electric/Komisija*, T-351/03, EU:T:2007:212, 264. punkts).
- 356 Tādējādi tas, ka ekonometriskā modeļa nepaziņošana izraisīja strīdīgā lēmuma atcelšanu, nenozīmē, ka, nepastāvot šim pārkāpumam, Komisijai būtu bijis pienākums atzīt darījumu starp *UPS* un *TNT* par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 357 Tiesību uz aizstāvību pārkāpuma gadījumā, kas ietekmē lēmumu, ar kuru par nesaderīgu ar iekšējo tirgu ir atzīta uzņēmumu apvienošanās, ir nevis jāpieņem, ka šāda pārkāpuma neesamības gadījumā paziņotā koncentrācija tiktu tieši vai netieši atzīta par saderīgu, bet gan jāizvērtē, kādas sekas identificētā kļūda varēja atstāt uz lēmuma būtību. Līdz ar to, lai pieņemtu lēmumu par pietiekamas cēloņsakarības esamību starp identificēto pienākumu neizpildi un apgalvoto kaitējumu, ir jāizvērtē tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ietekme uz koncentrācijas kontroles procedūras turpmāko norisi (šajā nozīmē skat. 2007. gada 11. jūlijs, *Schneider Electric/Komisija*, T-351/03, EU:T:2007:212, 266. un 268. punkts).
- 358 Aplūkojamajā gadījumā, lai gan apgalvotās izveides kļūdas attiecībā uz izmantoto ekonometrisko modeli ir varējušas mazināt tā pierādījuma vērtību, prasītāja nav ne pierādījusi, ne iesniegusi pierādījumus, kas Vispārējai tiesai ļautu ar nepieciešamo pārliecību secināt, ka ar šīm kļūdām pietiek, lai padarītu par spēkā neesošu visu *UPS* un *TNT* koncentrācijas ekonomisko analīzi un konstatējumu par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 216.–226. punkta, Komisijas lēmums neatļaut plānoto koncentrāciju ir balstīts uz vairāku elementu ekonomisko analīzi, nevis tikai uz analīzi, kas veikta, pamatojoties uz izmantoto ekonometrisko modeli. Līdz ar to nevar secināt, ka šīm tiesību uz aizstāvību pārkāpumam bija izšķiroša ietekme uz plānotās koncentrācijas kontroles procedūras iznākumu.
- 359 Papildus iepriekš minētajiem apsvērumiem, ir jāatgādina, ka lēmums par nesaderību jebkurā gadījumā tiek pakļauts Savienības tiesas kontrolei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, *Komisija/Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 203. punkts).
- 360 Regulas Nr. 139/2004 10. panta 5. punktā ir paredzēts, ka tad, ja Savienības tiesas pieņem nolēmumu, ar kuru Komisijas lēmums tiek atcelts, Komisijai atkārtoti jāpārbauda koncentrācija ar mērķi pieņemt lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu. Tādējādi šis mehānisms uzņēmumam, kurš ir paziņojis par koncentrāciju, nodrošina, ka, izpildot tiesas nolēmumu, paziņotā koncentrācija tiek izvērtēta no jauna, un šo koncentrāciju jebkurā gadījumā nevar īstenot bez Komisijas iepriekšējas kontroles.

- 361 Ja uzņēmums, kas paziņojis par koncentrāciju, atsakās no koncentrācijas, nesagaidot jaunu Komisijas lēmumu pēc atkārtotās procedūras, šī atteikšanās ir koncentrācijas operācijas izbeigšanās un materiālo seku, kuras var no tās izrietēt, tiešs cēlonis. Tāda bija situācija 2009. gada 16. jūlija sprieduma Komisija/*Schneider Electric* (C-440/07 P, EU:C:2009:459) pamatā. Minētajā lietā uzņēmums, kas bija paziņojis par koncentrāciju, pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atcēlusi lēmumu par nesaderību, izvēlējās atteikties no plānotās koncentrācijas, pirms tika pabeigta atkārtotā procedūra. Tādējādi tika nospriests, ka apgalvoto zaudējumu, kas saistīti ar pārdošanas vērtības samazinājumu, kurš radies pēc nelabvēlīga lēmuma un lēmuma par sadalīšanu atcelšanas, tiešais cēlonis bija uzņēmuma, kurš paziņojis par koncentrāciju, lēmums ļaut notikt attiecīgajai pārdošanai, jo tas bažījās, ka atkārtotās procedūras rezultātā netiks pieņemts lēmums, ar kuru tiks konstatēta koncentrācijas saderība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, Komisija/*Schneider Electric*, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 202.–205. punkts)
- 362 Šajā lietā saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 10. panta 5. punktu Komisijai pēc strīdīgā lēmuma atcelšanas būtu bijis jāatsāk *UPS* un *TNT* darījuma kontroles procedūra un, izpildot 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service*/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144), jāpaziņo *UPS* ekonometriskais modelis, ko tā iecerējusi izmantot, lai kvantitatīvi noteiktu koncentrācijas paredzamo ietekmi uz cenām. Vēl bija nepieciešams, lai Komisijas kompetencē joprojām būtu kontrolēt paziņoto koncentrāciju. Proti, ja nav koncentrācijas, tai nav kompetences pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu Nr. 139/2004 (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2004. gada 28. septembris, *MCI*/Komisija, T-310/00, EU:T:2004:275, 96. punkts).
- 363 Apvienošanās līgumā bija noteikts, ka *UPS* ir pienākums ne tikai paziņot par nelabvēlīgu Komisijas lēmumu, kas rada šķērsli apturošā nosacījuma, kuram pirkšanas piedāvājums bija pakārtots, izpildei, bet turklāt šajā līgumā (līguma 2.10.b punktā ietvertā klauzula) šādā gadījumā bija paredzēts, ka *UPS*, tikai pēc saviem ieskatiem un ar nosacījumu, ka tiks saņemta piekrišana no Nīderlandes finanšu tirgu iestādes, sava sākotnējā piedāvājuma spēkā esamību var pagarināt par vienu vai vairākiem laikposmiem, ko puses uzskata par saprātīgi nepieciešamiem, lai nosacījums par Komisijas veiktu saderības atzīšanu tiktu izpildīts. Tādējādi apvienošanās līgumā *UPS* tika dota iespēja – turklāt tikai pēc tās pašas ieskatiem – pagarināt sava piedāvājuma attiecībā uz *TNT* spēkā esamību gadījumā, ja tas tiktu atzīts par nesaderīgu.
- 364 Ar 2013. gada 14. janvāra paziņojumu presei *UPS* paziņoja, ka Komisija to ir informējusi par tās nodomu aizliegt plānoto darījumu. Savā paziņojumā presei *UPS* atreferēja sava galvenā vadītāja teikto, nepārprotami norādot, ka tā ir pieņēmusi lēmumu atteikties no plānotā darījuma. Pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas *UPS* ar otro 2013. gada 30. janvāra paziņojumu presei paziņoja, pirmkārt, ka tā atsauc savu piedāvājumu attiecībā uz *TNT* un, otrkārt, ka abi uzņēmumi ir nolēmuši izbeigt savu apvienošanās līgumu.
- 365 Šādos apstākļos jākonstatē, ka *UPS* atteicās iegādāties *TNT*, sākot ar 2013. gada 14. janvāri, proti, vairāk nekā divus gadus pirms tam, kad *FedEx* izteica savu piedāvājumu iegādāties *TNT*. Fakti arī liecina, ka *UPS* nekad nav mainījusi domas par šo atsacīšanos. Pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas *UPS* neiesniedza jaunu piedāvājumu iegādāties *TNT*, nedz arī reaģēja uz *FedEx* piedāvājumu, iesniedzot konkurējošu piedāvājumu. Tādējādi, pat ja tiktu pieņemts, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas laikā Komisijas pieļautais pārkāpums varēja izraisīt *UPS* negūto peļņu, fakts, ka šis uzņēmums atteicās no plānotā darījuma, tiklīdz tika paziņots strīdīgais lēmums, radīja jebkādas tiešas cēloņsakarības starp šo pārkāpumu un apgalvoto kaitējumu pārrāvumu.

- 366 *UPS* tomēr apgalvo, ka tad, kad Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo lēmumu, bija par vēlu izteikt jaunu piedāvājumu, jo *FedEx* starplaikā jau bija iegādājusies *TNT*. Tā uzskata, ka tiesvedība tiesā nav piemērota, lai pārbaudītu lēmumus koncentrāciju kontroles jomā.
- 367 Tomēr apstākļi, ka strīdīgais lēmums tika atcelts pēc tam, kad *FedEx* iegādājās *TNT*, nekādi neietekmē apgalvoto cēloņsakarību starp konstatēto procesuālo pārkāpumu un apgalvoto kaitējumu. Papildus tam, ka *UPS* no sava *TNT* iegādes projekta atteicās vairāk nekā divus gadus pirms *FedEx* paziņoja savu piedāvājumu iegādāties *TNT*, un nevienā brīdī tā neiesniedza konkurējošu piedāvājumu, ir jāuzsver, ka, ņemot vērā prasības par zaudējumu atlīdzību autonomo raksturu, *UPS* nebija pienākuma iepriekš celt prasību atcelt tiesību aktu.
- 368 Turklāt tiesas sēdē *UPS* apgalvoja, ka pēc Komisijas atteikuma tai nebija iespējams turpināt koncentrāciju ar *TNT*, ņemot vērā Nīderlandes tiesisko regulējumu publisko pirkuma piedāvājumu jomā. Tomēr ir jānorāda, ka *UPS* argumentācija šajā jautājumā nav pamatota, jo *UPS* nav iesniegusi nevienu valsts tiesību akta tekstu tās pamatojumam, un līdz ar to neļauj secināt, ka tā, neatkarīgi no savas gribas, bija spiesta atteikties no koncentrācijas ar *TNT*.
- 369 *UPS* paustā kritika vispār par Savienības tiesu sistēmu un konkrēti par tiesību aizsardzības līdzekļu efektivitāti koncentrāciju kontroles jomā nav pamatota ne ar vienu juridisku argumentu. Ciktāl šo kritiku var uztvert kā tādu, kuras mērķis ir apstrīdēt LESD paredzētās tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmas tiesiskumu ar pamatojumu, ka tā neļaujot tai nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā Hartas 47. panta izpratnē, pietiek ar atgādinājumu, ka apstākļi, ka prasītāja nevar pierādīt nelikumīgu Savienības iestāžu rīcību, apgalvoto kaitējumu un cēloņsakarību starp šo rīcību un šo kaitējumu, nenozīmē, ka tai ir liegta efektīva aizsardzība tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 12. septembris, *Reynolds Tobacco u.c./Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 84. punkts).
- 370 Turklāt, tikai dalībvalstis ir kompetentas reformēt ar Līgumu izveidoto tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu, jo šādas pilnvaras pārsniedz kompetenci, kas ar Līgumu piešķirtas Savienības tiesu iestādēm (šajā nozīmē skat. spriedumu 2002. gada 25. jūlijs, *Unión de Pequeños Agricultores/Padome*, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44. un 45. punkts, un rīkojumu, 2016. gada 24. novembris, *Petraitis/Komisija*, C-137/16 P, nav publicēts, EU:C:2016:904, 24. punkts).
- 371 No šiem apstākļiem izriet – nav pierādīts, ka *UPS* procesuālo tiesību pārkāpums vai citi tās apgalvotie pārkāpumi ir tās apgalvotās negūtās peļņas noteicošais cēlonis. Tātad prasība atlīdzināt šo kaitējumu ir jānoraida.
- 372 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida pilnībā.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

- 373 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Saskaņā ar Reglamenta 135. panta 2. punktu Vispārējā tiesa lietas dalībniekam, pat ja nolēmums ir tam labvēlīgs, var piespriet pilnībā vai daļēji atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to pamato tā rīcība, tostarp pirms tiesvedības ierosināšanas, it īpaši, ja tā pretējai pusei ir radījusi izdevumus, kurus Vispārējā tiesa atzīst par nepamatotiem vai ļaunprātīgi radītiem.

374 Saskaņā ar judikatūru Reglamenta 135. panta 2. punkts ir jāpiemēro, ja Savienības iestāde vai struktūra ar savu rīcību ir sekmējusi strīda rašanos (spriedumi, 2015. gada 8. jūlijs, *European Dynamics Luxembourg u.c./Komisija*, T-536/11, nav publicēts, EU:T:2015:476, 391. punkts (nav publicēts), un 2018. gada 23. aprīlis, *CRM/Komisija*, T-43/15, nav publicēts, EU:T:2018:208, 105. punkts). Šajā lietā, nenosūtot strīdīgā lēmuma pamatojumam izmantotā ekonometriskā modeļa galīgo versiju, Komisija attiecībā uz *UPS* radīja situāciju, kurā tā nevarēja saprast metodoloģiju, uz kādu Komisija ir balstījusies, lai aprēķinātu plānotās koncentrācijas paredzamo ietekmi uz cenu līmeni. Pēc strīdīgā lēmuma atcelšanas *UPS* cēla šo prasību, lai saņemtu atlīdzību par kaitējumu, kas tai esot nodarīts. Lai gan *UPS* spriedums ir nelabvēlīgs, tai tomēr ir izdevies pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi tās procesuālo tiesību pietiekami būtisku pārkāpumu. Šādos apstākļos, piemērojot Reglamenta 135. panta 2. punktu, ir jāpiespriež Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt vienu trešdaļu no *UPS* tiesāšanās izdevumiem un jāpiespriež *UPS* segt divas trešdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus, kā arī atlīdzina vienu trešdaļu no *United Parcel Service, Inc.* tiesāšanās izdevumiem.**
- 3) ***United Parcel Service* sedz divas trešdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem.**

Papasavvas

da Silva Passos

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 23. februārī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I.	Tiesvedības priekšvēsture	2
II.	Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	3
III.	Juridiskais pamatojums	4
A.	Par atsevišķu pamatu, argumentu un pierādījumu pieņemamību	4
1.	Par <i>UPS</i> argumentācijas neskaidro raksturu	4
2.	Par Reglamenta 76. panta d) punkta pārkāpumu	5
a)	Par to <i>UPS</i> argumentu pieņemamību, kas attiecas uz procesuālo tiesību pārkāpumu	6
b)	Par <i>UPS</i> argumentācijas, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā par koncentrācijas ietekmi uz cenām, pieņemamību	6
1)	Par prasības pieteikuma 34.–37. punktu	6
2)	Par atsauci uz prasības pieteikuma A.12 pielikumu	7
3)	Par atsauci uz prasības pieteikuma A.8 un A.9 pielikumu, kā arī uz replikas raksta C.1 un C.2 pielikumu	7
4)	Par prasības pieteikuma 84. punktu	8
c)	Par <i>UPS</i> argumentācijas, kas attiecas uz kļūdu efektivitātes ieguvumu vērtējumā, pieņemamību	9
1)	Par prasības pieteikuma 46. punktu	9
2)	Par atsauci uz replikas C.6 pielikumu	9
3)	Par atsauci uz replikas C.7 un C.37 pielikumu	10
3.	Par Reglamenta 85. panta pārkāpumu	10
a)	Par replikas C.6, C.7 un C.37 pielikuma pieņemamību	11
b)	Par Komisijas iesniegto ekonometrijas eksperta ziņojumu pieņemamību	12
B.	Par būtību	13
1.	Par Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem	13
2.	Par apgalvotajām nelikumībām	14
a)	Par <i>UPS</i> procesuālo tiesību pārkāpumu	14
1)	Par izvēlētā ekonometriskā modeļa nepaziņošanu	14

2)	Par efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritēriju nepaziņošanu	19
3)	Par atsevišķu <i>FedEx</i> konfidenciālu dokumentu nepaziņošanu	22
	i) Par piekļuvi 484 <i>FedEx</i> iekšējiem konfidenciāliem dokumentiem, kas pievienoti lietas materiāliem 2012. gada 10. augustā	25
	ii) Par piekļuvi dokumentiem, kurus <i>FedEx</i> nosūtīja 2012. gada 9. un 15. novembrī	27
b)	Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu	28
c)	Par kļūdām plānotās koncentrācijas vērtējumā	29
	1) Par koncentrācijas ietekmes uz cenām analīzi	29
	i) Par atsevišķu <i>FedEx</i> datu neņemšanu vērā	29
	ii) Par kļūdām Komisijas ekonometriskā modeļa izveidē	30
	2) Par efektivitātes ieguvumiem	35
	i) Ievada apsvērumi	35
	ii) Par <i>UPS</i> apgalvoto efektivitātes ieguvumu novērtējumu	35
	– Par aviopārvadājumu tīklu un apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem Eiropā (ceturtais gads)	36
	– Par administratīvajām izmaksām	37
	– Par transatlantiskajiem gaisa pārvadājumiem	38
	– Par gaisa pārvadājumiem citu personu uzdevumā	39
	– Par tīkla maršrutu sauszemes transportu	39
	– Par infrastruktūras objektiem	40
	– Par <i>PUD</i> tīklu	41
	– Par ārējiem pakalpojumu sniedzējiem	43
3)	Par nevienlīdzīgu attieksmi salīdzinājumā ar <i>FedEx</i> un <i>TNT</i> apvienošanās analīzi	44
4)	Par <i>FedEx</i> situāciju	46
	i) Par <i>FedEx</i> un <i>UPS</i> konkurences ciešumu	46
	ii) Par <i>FedEx</i> darbības paplašināšanas projektiem	48
	– Par <i>FedEx</i> progresu Eiropā	48

– Par izmaksu starpību starp <i>FedEx</i> un tās konkurentiem	49
– Par paredzēto <i>FedEx</i> izaugsmi apjomā	50
– Par valstīm, uz kurām neattiecas <i>FedEx</i> paplašināšanas plāna pirmais posms	50
– Par galamērķiem, ko aptver <i>FedEx</i>	51
– Par analīzi attiecībā uz katru valsti	51
d) Par prasījumiem par apgalvotajiem pārkāpumiem	51
3. Par cēloņsakarību	51
IV. Par tiesāšanās izdevumiem	56